Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B **KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1122/2009,**

30. november 2009,

millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega

(ELT L 316, 2.12.2009, lk 65)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Komisjoni määrus (EL) nr 146/2010, 23. veebruar 2010	L 47	1	24.2.2010
►M2	Komisjoni määrus (EL) nr 173/2011, 23. veebruar 2011	L 49	16	24.2.2011
►M3	Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 1368/2011, 21. detsember 2011	L 341	33	22.12.2011
►M4	Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 666/2012, 20. juuli 2012	L 194	3	21.7.2012
►M5	Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 937/2012, 12. oktoober 2012	L 280	1	13.10.2012
►M6	Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 129/2013, 14. veebruar 2013	L 44	2	15.2.2013
►M7	Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 393/2013, 29. aprill 2013	L 118	15	30.4.2013
►M8	Komisjoni määrus (EL) nr 426/2013, 8. mai 2013	L 127	17	9.5.2013

Parandatud:

►C1 Parandus, ELT L 246, 17.9.2013, lk 3 (1122/2009)

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1122/2009,

30. november 2009,

millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus), ([1]) eriti selle artikleid 85x ja 103za koostoimes artikliga 4,

võttes arvesse nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003, ja eriti selle artikli 142 punkte b, c, d, e, h, k, l, m, n, o, q ja s,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 73/2009 tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 ja kehtestatakse mitmed ühtse otsemaksete kava ja teatavate muude otsetoetuskavade muudatused. Samal ajal kaotatakse nimetatud määrusega alates 2010. aastast hulk otsetoetuskavu. Lisaks kehtestatakse sellega hulgaliselt muudatusi süsteemis, mille kohaselt põllumajandustootja, kes ei vasta teatavatele tingimustele rahva-, looma- ja taimetervise, keskkonna ja loomade heaolu valdkondades (nõuetele vastavus), jäetakse otsetoetustest ilma või neid toetusi vähendatakse.

(2) Otsetoetuskavu, mis algselt kehtestati ühise põllumajanduspoliitika reformi tulemusena 1992. aastal, arendati edasi järgmiste reformidega. Toetuskavu hallatakse ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem”) abil. Komisjoni 24. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu

([1]) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

▼B

määrustes (EÜ) nr 1782/2003 ja (EÜ) nr 73/2009 ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse halduse kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid ning nõukogu määruses (EÜ) nr 479/2008 ette nähtud nõuetele vastavuse rakendamise üksikasjalikud reeglid ([1]) on osutunud mõjusaks ja tõhusaks vahendiks otsetoetuskavade rakendamisel. Määrus (EÜ) nr 73/2009 lähtub sellest ühtsest süsteemist.

(3) Selleks et võtta arvesse otsetoetuste kavasse määrusega (EÜ) nr 73/2009 tehtud muudatusi, on asjakohane määrus (EÜ) nr 796/2004 tühistada ja asendada nii, et uus määrus toetuks määrusega (EÜ) nr 796/2004 kehtestatud põhimõtetele. Veinisektori kaasamise tõttu nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 reguleerimisalasse on samas asjakohane asendada määruse (EÜ) nr 796/2004 viited nõukogu määrusele (EÜ) nr 479/2008 ([2]) viidetega määrusele (EÜ) nr 1234/2007. Ühtsuse huvides tuleks teatavad määruse (EÜ) nr 796/2004 sätted sisestada komisjoni määrusesse (EÜ) nr 1120/2009, ([3]) millega tühistati ja asendati komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad talupidajate jaoks) sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad ([4]).

(4) Määrus (EÜ) nr 73/2009 jätab liikmesriikidele valiku sellega ettenähtud teatavate toetuskavade kohaldamise suhtes. Käesolevas määruses tuleks seega sätestada liikmesriikide halduse ja kontrolliülesanded nende võimalikke toetuskavade valikuid silmas pidades. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid tuleks seega kohaldada üksnes sellises ulatuses, milles liikmesriigid on neid valikuid teinud.

(5) Määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatakse nõuetele vastavuse ühe osana ühelt poolt liikmesriikide ja teiselt poolt põllumajandustootjate teatavad kohustused püsirohumaade säilitamise suhtes. Tuleb kehtestada säilitatavate püsirohumaade ja põllumajandusmaa suhtarvu määramise üksikasjad ning ette näha individuaalkohustused põllumajandustootjate tasandil järgimiseks, kus on määratud, et see suhtarv väheneb püsirohumaa all oleva maa kahjuks.

(6) Tõhusa kontrolli võimaldamiseks ning ühe liikmesriigi piires eri makseasutustele korduvate toetusetaotluste esitamise ärahoidmiseks peaksid liikmesriigid ühtse halduse ja kontrollisüsteemiga hõlmatud toetusetaotlusi esitavate põllumajandustootjate jaoks kehtestama ühtse registreerimissüsteemi.

(7) Liikmesriikides kasutatav põldude identifitseerimise süsteem eeldab üksikasjalikke eeskirju kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 17. Selle sätte kohaselt tuleb kasutada elektroonilisi geoinfosüsteemi tehnoloogiaid (GIS). Tuleb välja selgitada,

([1]) ELT L 141, 30.4.2004, lk 18.
([2]) ELT L 148, 6.6.2008, lk 1.
([3]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1.
([4]) ELT L 141, 30.4.2004, lk 1.

▼B

millisel tasandil peaks süsteem töötama, samuti teabe üksikasjalikkuse tasand, mis peaks GISis kättesaadav olema.

(8) Ühtse otsemaksete kava nõuetekohase rakendamise tagamiseks vastavalt määruse nr (EÜ) 73/2009 III jaotisele tuleks liikmesriikidel luua identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mille alusel toetusõigused peavad olema jälgitavad ning mis võimaldab muu hulgas üle kontrollida ühtse otsemaksete kava jaoks deklareeritud pindalasid igale põllumajandustootjale eraldatud toetusõiguste suhtes ja eri toetusõigusi omavahel.

(9) Erinevatele nõuetele vastavuse järelevalveks tuleb sisse seada kontrollisüsteem ja asjakohased vähendamised. Selleks on liikmesriikide eri asutustel vaja vahetada teavet toetusetaotluste, kontrolliproovide, kohapealse kontrolli tulemuste jms kohta. Tuleks sätestada sellise süsteemi põhielemendid.

(10) Lihtsuse huvides tuleks liikmesriikidel lubada otsustada, et ühtne taotlus hõlmab kõiki määruse (EÜ) nr 73/2009 III ja IV jaotise alusel esitatavaid toetusetaotlusi.

(11) Liikmesriigid peaksid võtma vajalikud meetmed ühtse süsteemi nõuetekohaseks toimimiseks juhul, kui sama põllumajandustootja toetuste haldamise eest vastutab mitu makseasutust.

(12) Kontrolli tõhususe eesmärgil tuleks mis tahes maakasutusviis ja vastavad toetuskavad deklareerida samaaegselt. Tuleks seega sätestada kõiki pindalatoetusega mis tahes viisil seotud toetusetaotlusi hõlmava ühtse toetusetaotluse esitamine. Ühtse taotluse peaksid esitama ka põllumajandustootjad, kes ei taotle ühtki neist toetustest, mida ühtne taotlus hõlmab, aga nende käsutuses on põllumajandusmaad. Asjakohane on siiski lubada liikmesriikidel põllumajandustootjad sellest kohustusest vabastada, kui asutustel on asjaomane teave juba olemas.

(13) Liikmesriigid peaksid määrama ühtse taotluse esitamise tähtpäeva hiljemalt 15. maiks, et oleks võimalik taotlusi õigeaegselt menetleda ja kontrollida. Arvestades Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi erilisi ilmastikutingimusi, tuleks neil liikmesriikidel lubada määrata hilisem kuupäev hiljemalt 15. juuniks. Lisaks tuleks erandlikke üksikjuhtumeid käsitleda samadel õiguslikel alustel, kui seda peaksid tulevikus tingima asjaomase aasta ilmastikutingimused.

(14) Ühtses taotluses peaks põllumajandustootja deklareerima mitte ainult põllumajandusotstarbel kasutatava pindala, vaid ka oma toetusõigused, ning mis tahes vajalikku teavet toetuskõlblikkuse määramiseks tuleks küsida koos ühtse taotlusega. Asjakohane on siiski lubada liikmesriikidel teha teatavatest kohustustest erandeid, kui asjaomase aasta toetusõigused ei ole veel lõplikult kehtestatud.

▼B

(15) Taotlusmenetluste lihtsustamist silmas pidades ja kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõikega 2 tuleks selles kontekstis sätestada, et liikmesriigid, kuivõrd see on võimalik, annavad põllumajandustootjale eeltäidetud vormi.

(16) Kanepi, pähklite, tärklisekartuli, seemne, puuvilla, puu- ja köögivilja tootmisega ning ühtse taotlusega hõlmatud eritoetustega seotud eriteave tuleks esitada koos ühtse taotlusega või, kui see on tingitud teabe laadist, hilisemal kuupäeval. Lisaks sellele tuleks sätestada, et ühtse taotluse vormil deklareeritaks ka maa-alad, mille osas toetust ei taotleta. Kasutusotstarbest sõltuvalt võib olla oluline omada üksikasjalikku teavet, mistõttu tulebki teatavad otstarbed eraldi deklareerida, samas kui teatavaid muid kasutusviise võib deklareerida ühe rubriigi all. Juhul kui liikmesriigid sellist teavet juba saavad, tuleks siiski lubada sellest eeskirjast kõrvale kalduda.

(17) Tõhusaks järelevalveks peaks iga liikmesriik lisaks sellele kindlaks määrama toetuskõlblike põldude miinimumsuuruse.

(18) Selleks et maa-ala kasutada kavatsevatele põllumajandustootjatele lubada võimalikult suurt paindlikkust, tuleks lubada neil oma ühtseid taotlusi muuta kuni harilike külvikuupäevadeni, tingimusel et on täidetud kõik eri toetuskavade erinõuded ja pädev asutus pole põllumajandustootjat veel teavitanud ühtses taotluses leiduvatest vigadest ega ka kohapealsest kontrollist, mille käigus avastataks vigu seoses muudetud osaga. Muudatuse järel tuleks võimaldada korrigeerida vastavaid tõendavaid dokumente või esitatavaid lepinguid.

(19) Tõhusa haldamise seisukohalt on otsustava tähtsusega, et taotlused toetusõiguste väärtuse suurendamiseks või jaotamiseks ühtse otsemaksete kava alusel esitataks täpselt. Seega peaksid liikmesriigid kehtestama taotluste esitamise tähtpäeva, mis ei oleks hilisem kui 15. mai. Menetluste lihtsustamiseks tuleks liikmesriikidel lubada otsustada, et asjaomased taotlused võib esitada ühtse taotlusega samal ajal. Seetõttu tuleks Eestil, Lätil, Leedul, Soomel ja Rootsil lubada kehtestada hilisem kuupäev, mis ei oleks hilisem kui 15. juuni.

(20) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada mitmesuguseid loomakasvatuse toetuskavu, tuleks ette näha ühissätted loomakasvatuse toetusetaotlustes nõutavate üksikasjade kohta.

(21) Kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 117 võib veisetoetuskavade alusel lisatasusid maksta üksnes loomade eest, kes on nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrusele (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi

▼B

loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta ([1]). Asjakohane teave tuleks toetuskavade alusel taotlusi esitavatele põllumajandustootjatele seetõttu õigeaegselt kättesaadavaks teha.

(22) Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetus, eraldi makstav suhkrutoetus ning eraldi makstav puu- ja köögiviljatoetus ei ole oma laadi tõttu seotud põllumajandusmaaga, mistõttu ühtset taotlust reguleerivaid sätteid ei kohaldata nende toetuskavade suhtes. Seepärast tuleks ette näha meetmed nõuetekohase taotlemise korra jaoks.

(23) Kehtestada tuleks täiendavad nõuded määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 kohaste muude eritoetuste kui pindala- või loomatoetuste kohaldamise kohta. Eritoetusmeetmete võimaliku mitmekesisuse tõttu on eriti oluline, et kogu toetuskõlblikkuse määramiseks vajaliku teabe esitaks põllumajandustootja. Praktilistel põhjustel võib liikmesriikidel lubada tõendavate dokumentide nõudmist hilisemal kuupäeval kui see, mis nähakse ette taotluse esitamiseks.

(24) Kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti e, ei ole toetuse saajad mitte põllumajandustootjad, vaid ühisfondid, kes on hüvitanud põllumajandustootjatele majandusliku kahju. Ühisfondide toetusetaotluste kohta tuleks kehtestada erinõuded, mis kajastavad nende toetuskõlblikkuse tõendamiseks vajalikku teavet.

(25) Tuleks luua üldraamistik lihtsustatud menetluste juurutamiseks põllumajandustootja ja liikmesriikide asutuste teabevahetuse kontekstis. See raamistik peaks eelkõige ette nägema elektroonilise vahendite kasutamise võimaluse. Siiski tuleb tagada eelkõige, et selliselt edastatavad andmed on täiesti usaldusväärsed ning et selliseid menetlusi kohaldatakse põllumajandustootjate vahel ebavõrdsust tekitamata. Lisaks sellele peaks nii põllumajandustootjate kui ka riigiasutuste asjaajamise lihtsustamise huvides olema ametisutustel võimalik paluda toetuskõlblikkust tõendavaid dokumente otse teabeallikalt, mitte põllumajandustootjalt.

(26) Kui toetusetaotlustes on ilmseid vigu, peaks neid saama igal ajal parandada.

(27) Kehtestada tuleks eeskirjad olukordade kohta, kus mitmesuguste taotluste, dokumentide või muudatuste esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev.

(28) Toetusetaotluste, pindalatoetuste taotluste muudatuste ja mis tahes tõendavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide esitamise ajalistest piirangutest kinnipidamine on möödapääsmatu selleks, et võimaldada siseriiklikel asutustel planeerida ja seejärel teha

([1]) EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

▼B

toetusetaotluste õigsuse tõhusat kontrolli. Seetõttu tuleks sätestada ajalised piirangud hilinenud taotluste vastuvõtmiseks. Lisaks tuleks kohaldada vähendamist, et ergutada põllumajandustootjaid tähtaegadest kinni pidama.

(29) Selleks et liikmesriigid saaksid toetusõigused õigeaegselt kehtestada, on oluline, et põllumajandustootjad esitaksid toetusõiguste taotlused täpselt. Kõnealuste taotluste hilisem esitamine peaks seetõttu olema lubatud üksnes sama lisatähtaja jooksul, mis antakse mis tahes hilinenud toetusetaotluste esitamiseks. Samuti tuleks kohaldada hoiatavat vähendamismäära, kui hilinemise põhjuseks ei ole vääramatu jõud või erandlikud asjaolud.

(30) Põllumajandustootjatel tuleks lubada oma toetusetaotlusi täielikult või osaliselt tagasi võtta igal ajal, tingimusel et pädev asutus ei ole põllumajandustootjat veel teavitanud toetusetaotluses leiduvatest vigadest ega kohapealsest kontrollist.

(31) Ühtse süsteemi raames hallatavate toetuskavade sätete täitmist tuleks tõhusalt jälgida. Sel eesmärgil ning järelevalvetasandi ühtlustamiseks kõikides liikmesriikides tuleb üksikasjalikult sätestada haldus- ja kohapealse kontrolli kriteeriumid ja tehnilised menetlused nii toetuskavadele kehtestatud toetuskõlblikkuse kriteeriume kui ka nõuetele vastavuse kohustust silmas pidades. Järelevalve seisukohalt on oluline kohapealse kontrolli tegemine. Kui põllumajandustootja takistab kõnealuse kontrolli tegemist, tuleks tema taotlused sel põhjusel tagasi lükata.

(32) Toetuskõlblikkuse või nõuetele vastavuse kohapealsest kontrollist etteteatamine peaks olema lubatud üksnes juhul, kui see kõnealust kontrolli ei kahjusta, ning igal juhul tuleb seada asjakohane tähtaeg. Kui nõuetele vastavuse seisukohast oluliste õigusaktide või standardite suhtes kohaldatavate sektoripõhiste eeskirjadega nähakse ette, et kohapealsest kontrollist ette ei teatata, tuleb järgida kõnealuseid eeskirju.

(33) Tuleks ette näha, et liikmesriigid peaksid püüdma võimaluse korral eri kontrolle kombineerida.

(34) Selleks et halduskontrolli käigus oleks võimalik tõhusalt avastada eeskirjade eiramisi, tuleks eelkõige ette näha ristkontrolli sisu reguleerivad sätted. Eeskirjade eiramiste suhtes tuleb kohaldada asjakohast menetlust.

(35) Sage eksimus ristkontrolli puhul on kogu põllumajandusmaa pindala vähene üledeklareerimine võrdlusmaatükis. Lihtsustamise eesmärgil, kui võrdlusmaatükk on kahe või enama sama toetuskava alusel toetust taotleva põllumajandustootja toetusetaotluse aluseks ja kui kogu deklareeritud pindala ületab põllumajandusmaa pindala, kusjuures erinevus jääb põldude mõõtmisel lubatud hälbe piiresse, on liikmesriikidel lubatud sätestada asjaomase pindala proportsionaalne vähendamine. Asjaomastel põllumajandustootjatel peaks siiski olema õigus selliseid otsuseid edasi kaevata.

▼B

(36) Juhul kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68 ettenähtud võimalust ja toetusi makstakse seoses pindala või loomadega, siis on asjakohane kohaldada sama kontrollimäära nagu muude pindala- ja loomatoetuste puhul. Muude eritoetusmeetmete puhul loetakse toetusesaajad eraldi kogumiks ning nende suhtes kohaldatakse kontrolli miinimummäära.

(37) Tuleks määrata eri toetuskavade alusel kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarv. Juhul kui liikmesriigid otsustavad taotleda toetusi mitmesuguste loomakasvatuse toetuskavade alusel, tuleks nende kavade alusel toetusi taotlevatele põllumajandustootjatele ette näha põllumajandusettevõtetel põhinev integreeritud lähenemine.

(38) Eeskirjade olulise eiramise ja nõuete rikkumiste avastamiseks tuleks tihendada kohapealseid kontrolle käesoleval ja järgmisel aastal, et saavutada vastuvõetav kindlusaste asjaomaste toetusetaotluste õigsuse suhtes. Nõuetele vastavuse osas peaks valimi laiendamine olema seotud asjaomaste õigusaktide ja standarditega.

(39) Toetusetaotlusi esitavate põllumajandustootjate kohapealne kontroll ei pea tingimata hõlmama iga üksikut looma või põldu. Kontrollida võib teatavatel juhtudel valimipõhiselt. Sellistel juhtudel võib aga valimit vajalikul määral laiendada, et tagada usaldusväärne ja representatiivne kindlusaste. Mõnel juhul võib vajalikuks osutuda valimi laiendamine täiskontrolliks. Liikmesriigid peaksid määrama kontrollitavate valimite moodustamise kriteeriumid.

(40) Kohapealse kontrolli miinimummäära valim tuleks koostada osaliselt riskianalüüsi põhjal ja osaliselt juhumeetodil. Riskitegurid peaks kindlaks määrama pädev asutus, kuna tal on kergem asjakohaseid tegureid valida. Selleks et tagada asjakohane ja tõhus riskianalüüs, tuleks riskianalüüsi tõhusust hinnata ning ajakohastada iga aasta, võttes arvesse iga riskiteguri olulisust, võrreldes juhumeetodil ja riskipõhiselt moodustatud valimite tulemusi ning liikmesriigi konkreetset olukorda.

(41) Kohapealse kontrolli tõhususe jaoks on oluline, et kontrollivaid töötajaid teavitatakse kohapealse kontrolli valikupõhjustest. Liikmesriigid peaksid pidama sellise teabe kohta arvestust.

(42) Teatavatel juhtudel on asjakohane teha kohapealset kontrolli enne, kui kõik taotlused on laekunud, ning liikmesriikidel tuleks seetõttu lubada kontrollitavast valimist enne taotluste esitamise tähtaja lõppu osa välja valida.

(43) Selleks et võimaldada riigiasutustel ja ühenduse pädevatel asutustel kohapealset kontrolli jälgida, tuleks koostada protokoll kontrolli üksikasjade kohta. Põllumajandustootjale või tema esindajale tuleks anda võimalus protokollile alla kirjutada. Kaugseire teel tehtava kohapealse kontrolli puhul peaks liikmesriikidel

▼B

olema lubatud sellist õigust ette näha üksnes juhul, kui kontrolli käigus avastatakse eeskirjade eiramisi. Olenemata tehtud kohapealse kontrolli liigist, peaks põllumajandustootja eeskirjade eiramise avastamise korral saama protokolli koopia.

(44) Pindalatoetuse kavadega seotud kohapealne kontroll peaks nõuetekohase järelevalve tagamiseks hõlmama kõiki deklareeritud põlde. Lihtsustamise huvides peaks siiski olema lubatud põldude kindlaksmääramisel kasutatavat valimit piirata kuni 50 %ni põldudest. Valim peab siiski olema usaldusväärne ja representatiivne ning seda tuleks kõrvalekallete ilmnemisel suurendada. Valimi tulemusi tuleks ekstrapoleerida ülejäänud kogumile. On asjakohane sätestada, et liikmesriigid võivad kohapealset kontrolli tehes kasutada teatavaid tehnilisi vahendeid.

(45) Tuleks sätestada üksikasjalikud eeskirjad pindalade kindlaksmääramise ja kasutatavate mõõtmismeetodite kohta, et tagada mõõtmise kvaliteet, mis vastaks ühenduse tasandil koostatud tehnilistele standarditele.

(46) Pindalatoetusteks kõlblike põldude pindala kindlaksmääramisel on kogemused näidanud vajadust määratleda põldude teatavate tunnusjoonte, eelkõige hekkide, kraavide ja piirete aktsepteeritav laius. Eri keskkonnavajadusi arvestades on asjakohane ette näha mõningat paindlikkust piirkondliku saagikuse kinnitamisel arvestatavate määrade kohta.

(47) Tuleks ette näha, mis tingimustel tuleks põld, kus kasvab puid, lugeda toetuskõlblikuks pindalatoetuse kavade kohaldamisel. Samuti on asjakohane ette näha sätted ühiselt kasutatavate maaalade puhul järgitava halduskorra kohta.

(48) Tuleks sätestada kaugseire kohapealseks kontrolliks kasutamise tingimused ning füüsilise kontrolli tegemine neil juhtudel, kui fototõlgendus ei võimalda selgeid tulemusi. Ilmastikutingimuste tõttu võib tekkida olukordi, kus kohapealse kontrolli määra suurendamise tõttu vajalikku lisakontrolli ei saa teha kaugseire teel. Sel juhul tuleks kontrolli teha tavapäraste vahendite abil.

(49) Ühtse otsemaksete kava alusel eritoetusõigusi omavad põllumajandustootjad võivad saada toetust, kui nad täidavad teatava tegevusnõude. Selle nõude täitmise tõhusaks tõendamiseks peaksid liikmesriigid ette nägema korra, kuidas teha eritoetusõigusi omavate põllumajandustootjate kohapealset kontrolli.

(50) Võttes arvesse seemne, puuvilla ja suhkru toetuskava iseärasusi vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 5., 6. ja 7. jaole, tuleks kehtestada kontrolli käsitlevad erisätted.

(51) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatakse, et toetuskõlblik on selliste kanepisortide kasvatamine, mille tetrahüdrokannabinooli sisaldus ei ületa 0,2 %. Selle eeskirja rakendamiseks tuleks kehtestada süsteem, mida liikmesriigid kasutaksid kasvatatava kanepi tetrahüdrokannabinooli sisalduse kontrollimiseks.

▼B

(52) Lisaks on vaja sätestada ajavahemik, mille jooksul kiu tootmiseks kasvatatavat kanepit ei tohi pärast õitsemist koristada, et võimaldada selle põllukultuuri suhtes ettenähtud kontrollikohustuste tõhusat täitmist.

(53) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada mitmesuguseid loomakasvatuse toetuskavu, mille alusel toetusi taotletakse, tuleks sätestada kohapealse kontrolli ajastamine ja miinimumsisu. Toetusetaotlustes deklareeritud või veiste elektroonilisse andmebaasi sisestatud andmete õigsuse tõhusaks kontrollimiseks tuleb enamik sellistest kontrollidest eelkõige teha seni, kuni loomi tuleb loomapidamiskohustuse alusel veel põllumajandusettevõttes pidada.

(54) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada mitmesuguseid veisetoetuskavu, mille puhul veiste nõuetekohane identifitseerimine ja registreerimine vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 117 on üks toetuskõlblikkuse kriteeriume, tuleks tagada, et ühenduse toetus määratakse üksnes nõuetekohaselt identifitseeritud ja registreeritud veistele. Sellist kontrolli tuleks samuti teha toetusetaotlusega veel hõlmamata veiste suhtes, kelle puhul toetusetaotlus võidakse esitada, sest mitmete veisetoetuskavade ülesehituse tõttu esitatakse selliste loomade puhul toetusetaotlus alles pärast seda, kui nad on põllumajandusettevõttest ära viidud.

(55) Lammaste ja kitsede puhul peaks kohapealne kontroll hõlmama eelkõige loomapidamiskohustuse täitmist ja registrikannete õigsust.

(56) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada tapatoetust, tuleks eraldi sätestada kohapealne kontroll tapamajades eesmärgiga kindlaks teha, et toetusetaotlusega hõlmatud loomad on toetuskõlblikud ning et elektroonilises andmebaasis sisalduvad andmed on õiged. Liikmesriikidel tuleks lubada selliseks kontrolliks tapamaju valida kahel erineval alusel.

(57) Lisaks ühenduse üldistele eksporti käsitlevatele kontrollisätetele on veiste ekspordijärgse tapatoetuse puhul vaja erisätteid kontrolli eesmärkide erinevuse tõttu.

(58) Kontrolli erisätted on kehtestatud komisjoni 23. juuni 2003. aasta määruses (EÜ) nr 1082/2003, millega sätestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1760/2000 üksikasjalikud rakenduseeskirjad veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi raames läbiviidava kontrolli miinimumtaseme kohta ([1]). Sellise kontrolli tegemisel kõnealuse määruse alusel tuleks tulemusi ühtse süsteemi tarbeks kajastada protokollis.

(59) Lisaks on vaja ette näha sätted protokolli kohta tapamajades toimuva kohapealse kontrolli või ekspordijärgse tapatoetuse maksmise puhuks. Ühtsuse huvides tuleks ette näha, et juhul, kui rikutakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotise või nõukogu 17. detsembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 21/2004 (millega

([1]) ELT L 156, 25.6.2003, lk 9.

▼B

kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ja muudetakse määrust (EÜ) nr 1782/2003 ning direktiive 92/102/EMÜ ja 64/432/EMÜ) ([1]) nõudeid, tuleks protokolli koopiad saata asutustele, kes vastutavad nimetatud määruste kohaldamise eest.

(60) Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust maksta määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68 ettenähtud eritoetust, tuleks võimaluse korral kohaldada käesoleva määruse kontrollisätteid. Kui nimetatud sätete kohaldamine ei ole võimalik, tuleks liikmesriikidel ette näha samaväärne kontrollitase. Kehtestada tuleks erinõuded investeeringute ja ühisfondide maksetaotluste kontrollimiseks.

(61) Määruses (EÜ) nr 73/2009 kehtestatakse nõuetele vastavuse kohustus põllumajandustootjatele, kes saavad toetusi kõikide nimetatud määruse I lisas loetletud otsetoetuskavade alusel, ning nähakse ette vähendamiste ja väljaarvamiste süsteem selliste kohustuste täitmatajätmise puhuks. Nimetatud süsteemi kohaldatakse ka määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85p, 103q ja 103r alusel makstavate toetuste suhtes. Tuleks kindlaks määrata selle süsteemi üksikasjad.

(62) Tuleks kindlaks määrata üksikasjad seoses sellega, millised liikmesriikide asutused teevad nõuetele vastavuse kohustuse kontrolli.

(63) Teatavatel juhtudel võib liikmesriikidel olla kasulik teha nõuetele vastavuse kohustuse halduskontrolli. Neid kontrollivahendeid ei peaks siiski liikmesriikidele kohustuslikuks muutma.

(64) Tuleb määrata nõuetele vastavuse kohustuse kontrolli miinimummäär. Selleks määraks tuleks kinnitada 1 % iga kontrolliameti pädevusvaldkonda jäävatest nõuetele vastavuse kohustusega põllumajandustootjatest, kes valitakse asjakohase riskianalüüsi alusel.

(65) Liikmesriikidel peaks olema võimalus kasutada kontrolli miinimummäära nii pädeva kontrolliasutuse tasandil kui ka makseasutuse tasandil, samuti õigusakti või standardi ja õigusaktide või standardite kogumi tasandil.

(66) Kui õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavate konkreetsete õigusaktidega kinnitatakse kontrolli miinimummäärad, tuleks liikmesriikidel neist kinni pidada. Liikmesriikidel tuleks siiski lubada kohaldada ühtset kontrollimäära nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli puhul. Juhul kui liikmesriigid kasutavad seda võimalust, tuleks teada anda kõikidest sektori õigusaktidega ettenähtud kohapealse kontrolli käigus avastatud nõuete rikkumistest ning neid jälgida nõuetele vastavuse süsteemi alusel.

(67) Määrusega (EÜ) nr 73/2009 on kehtestatud eeskirjad, mis eeldavad teatavatel juhtudel pädeva asutuse kontrolli selle kohta, et põllumajandustootja on võtnud parandusmeetmeid. Selleks et vältida kontrollisüsteemi nõrgenemist, eelkõige seoses

([1]) ELT L 5, 9.1.2004, lk 8.

▼B

nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli jaoks valimi moodustamisega, tuleks täpsustada, et selliseid järelkontrolli juhtumeid ei tohiks minimaalse kontrollitava valimi kehtestamisel arvesse võtta.

(68) Nõuetele vastavuse kontrolli valimi aluseks tuleks võtta kas toetuskõlblikkuse kriteeriumide kohapealseks kontrolliks valitud põllumajandustootjate valimid või otsetoetuste taotlusi esitanud põllumajandustootjate üldkogum. Viimasel juhul tuleks lubada teatavaid alternatiive.

(69) Nõuetele vastavuse kohapealseks kontrolliks valimi moodustamist saab parandada, kui lubada riskianalüüsi tegemisel arvesse võtta põllumajandustootjate osalemist määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 12 sätestatud põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemis ning samuti asjakohastes sertifitseerimissüsteemides. Kõnealust osalemist arvesse võttes oleks siiski vaja tõendada, et neis kavades osalevate põllumajandustootjatega seondub madalam riskitase kui nendega, kes neis kavades ei osale.

(70) Nõuetele vastavuse kohapealseks kontrolliks on üldiselt vaja käia samas põllumajandusettevõttes mitu korda. Selleks et vähendada nii põllumajandustootjatele kui ka asutustele kontrolli tõttu langevat töökoormust, võib kontrollimine piirduda ühe kontrollkäiguga. Tuleks täpsustada kõnealuse kontrollkäigu ajastamine. Liikmesriigid peaksid siiski tagama, et nõuete ja standardite täitmise representatiivne ja tõhus kontroll tehakse samal kalendriaastal.

(71) Nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli lihtsustamiseks ning olemasoleva kontrollisuutlikkuse tulemuslikumaks kasutamiseks tuleks sätestada, et kui kontrolli tõhusus on vähemalt samaväärne kohapealse kontrolli abil saavutatuga, võib kontrolli põllumajandusettevõtte tasandil asendada halduskontrolliga või kontrolliga ettevõtjate tasandil.

(72) Liikmesriikidel tuleks võimaldada nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli tegemisel ka teatavatele nõuetele ja standarditele kehtestatud objektiivsete näitajate kasutamist. Kõnealused näitajad peaksid siiski olema otseselt seotud nende nõuete või standarditega, mida nad esindavad, ja hõlmama kõiki kontrollitavaid elemente.

(73) Tuleb kehtestada nõuetele vastavuse kontrolli üksikasjalike ja konkreetsete protokollide koostamise eeskirjad. Valdkonnale spetsialiseerunud kontrollijad peaksid osutama kõikidele rikkumistele, samuti rikkumiste tõsidusele, et võimaldada makseasutusel kinnitada vastavad vähendamised või vajaduse korral tootja otsetoetuste saajate hulgast välja arvata.

(74) Põllumajandustootjaid tuleks teavitada kohapealse kontrolli käigus tuvastatud kõigist võimalikest rikkumistest. On asjakohane sätestada teatav tähtaeg, mille jooksul põllumajandustootjatele tuleks see teave edastada. Kõnealuse tähtaja ületamine ei anna siiski asjaomastele põllumajandustootjatele õigust vältida tagajärgi, mille tuvastatud rikkumine oleks kaasa toonud.

▼B

(75) Tuleks kehtestada vähendamised ja väljaarvamised, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning vääramatu jõu esinemisega seotud eriprobleeme ning erandlikke ja põllumajandustootjast sõltumatuid asjaolusid. Nõuetele vastavuse kohustustega seotud vähendamisi ja väljaarvamisi võib kohaldada üksnes siis, kui põllumajandustootja tegutses hoolimatult või tahtlikult. Vähendamised ja väljaarvamised tuleks liigitada vastavalt eeskirjade eiramise tõsidusele ning näha vajaduse korral teatavaks ajaks ette täielik väljaarvamine ühest või mitmest toetuskavast. Toetuskõlblikkuse kriteeriumide osas tuleks nende puhul arvestada mitmesuguste toetuskavade iseärasusi.

(76) Selleks et võimaldada liikmesriikidel tõhusalt kontrollida eelkõige nõuetele vastavuse kohustust, deklareerivad põllumajandustootjad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõike 1 punkti a kohaselt kõik nende käsutuses olevad maad olenemata sellest, kas nad taotlevad nende jaoks toetust. Vaja on ette näha mehhanism, mis tagab, et põllumajandustootjad seda kohustust täidaksid.

(77) Pindalade kindlaksmääramiseks ja vähendamiste arvutamiseks on vaja määratleda sama põllukultuuri all olevad maa-alad. Juhul kui pindala suhtes on toetust taotletud rohkem kui ühe toetuskava alusel, tuleks seda pindala arvesse võtta mitu korda.

(78) Toetuse maksmine ühtse otsemaksete kava alusel eeldab, et toetusõigustele vastab samaväärne kogus toetuskõlblikke hektareid. Selle kava puhul on seega asjakohane ette näha, et juhul, kui deklareeritud toetusõigused ja deklareeritud pindala erinevad, võetakse toetuse arvutamise aluseks väiksem suurus. Selleks et vältida olukorda, kus arvutus põhineb olematutel toetusõigustel, tuleks ette näha, et arvutuses kasutatav toetusõiguste arv ei tohi ületada põllumajandustootja toetusõiguste arvu.

(79) Pindalatoetuste taotluste osas mõjutavad eeskirjade eiramised tavaliselt maa-alade osi. Seetõttu saab ühe põllu üledeklareerimisi tasaarvestada teiste sama põllukultuuri põldude aladeklareerimistega. Teatava hälbe ulatuses tuleks ette näha lihtsalt toetusetaotluste kohandamine tegelikult kindlaksmääratud pindalale vastavaks ja vähendamisi kohaldada üksnes alates selle hälbe ületamisest.

(80) Lisaks on pindalatoetuste taotluste puhul taotluses deklareeritud kogupindala ja kindlaksmääratud toetuskõlbliku kogupindala erinevus tihti ebaoluline. Selleks et vältida taotlustesse tehtavate väikeste muudatuste suurt hulka, tuleks sätestada, et toetusetaotlusi ei kohandata vastavalt kindlaksmääratud pindalale, juhul kui ei ületata teatavat erinevuste taset.

(81) Tärklisekartuli, seemne ja puuvilla toetuskavade alusel esitatavate toetusetaotluste iseärasuste arvesse võtmiseks on vaja erisätteid.

(82) Juhul kui üledeklareerimine on tahtlik, tuleks kohaldada spetsiaalseid vähendamiseeskirju.

(83) Kehtestada tuleks rakenduseeskirjad loomakasvatustoetuse arvutamiseks.

▼B

(84) Põllumajandustootjatel tuleks lubada veiseid ja lambaid/kitsi asendada teatavatel tingimustel ja asjaomase sektori eeskirjadega lubatud piires.

(85) Loomakasvatuse toetusetaotluste puhul on eeskirjade eiramiste tulemuseks asjaomase looma toetuskõlbmatuks määramine. Vähendamisi tuleks ette näha alates esimesest eeskirjade eiramistega seotud looma avastamisest, kuid vähendamise määrast sõltumata peaks karistus olema leebem, kui eeskirjade eiramisi leitakse üksnes kuni kolme looma puhul. Kõikidel muudel juhtudel peaks karistuse raskusaste sõltuma loomade protsendist, mille puhul eeskirjade eiramisi on leitud.

(86) Lammaste ja kitsede puhul tuleks selle sektori iseärasuste arvestamiseks ette näha hulk erisätteid.

(87) Vähendamisi ja väljaarvamisi ei tohiks kohaldada, kui põllumajandustootja ei ole endast sõltumatutel asjaoludel suuteline sektori eeskirjade kohast loomapidamiskohustust täitma.

(88) Juhul kui liikmesriik otsustab kohaldada tapatoetust, ja kuna tapamajad on teatavate veisetoetuskavade nõuetekohaseks toimimiseks väga olulised, tuleks ette näha sätted olukordadeks, kus tapamajad raske hooletuse tõttu või tahtlikult väljastavad valesertifikaate või -deklaratsioone.

(89) Juhul kui makstakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 68 ettenähtud eritoetust pindala- või loomatoetusena, tuleks asjaomaseid vähendamist ja väljaarvamist reguleerivaid sätteid kohaldada võimaluse korral *mutatis mutandis*. Muudel juhtudel tuleks liikmesriikidel iga eritoetusmeetme kohta ette näha samaväärsed vähendamised ja väljaarvamised.

(90) Nõuetele vastavuse kontrolli tulemusi käsitlev teave tuleks teha kättesaadavaks kõigile makseasutustele, kes vastutavad eri toetuste eest, mille suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse tingimusi, et oleks võimalik kohaldada asjaomaseid vähendamisi, kui rikkumised seda õigustavad.

(91) Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust mitte kohaldada vähendamist väiksemate rikkumiste puhul või mitte kohaldada kuni 100 euro suurust vähendamist, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2 või artikli 24 lõikes 2, tuleks kehtestada eeskirjad selliste juhtumite jaoks, kus põllumajandustootjad ei võta nendelt nõutavaid parandusmeetmeid.

(92) Nõuetele vastavuse kohustuse puhul, välja arvatud vähendamis- või väljaarvamisastme reguleerimine proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades, tuleks sätestada, et teatavast hetkest alates tuleks ühe ja sama nõuetele vastavuse kohustuse korduvaid eiramisi pärast põllumajandustootja eelnevat hoiatamist käsitleda tahtliku nõuete rikkumisena.

▼B

(93) Toetuskõlblikkuse kriteeriumidega seotud vähendamisi ja väljaarvamisi ei peaks üldjuhul kohaldama, kui põllumajandustootja esitas faktiliselt õigeid andmeid või kui ta muul viisil suudab tõestada, et viga ei tekkinud tema süül.

(94) Põllumajandustootjate suhtes, kes mis tahes ajal teavitavad pädevaid riigiasutusi ebaõigetest toetusetaotlustest, ei peaks kohaldama vähendamisi ega väljaarvamisi ebaõigsuse põhjusest olenemata, tingimusel et põllumajandustootjat pole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja see asutus pole veel teavitanud põllumajandustootjat taotluses esinevast eeskirjade eiramisest.

(95) Sama tuleks kohaldada toetusetaotlustega hõlmatud veiste kohta elektroonilises andmebaasis leiduva ebaõige teabe suhtes, mille puhul eeskirjade eiramine tähendab nii nõuetele vastavuse kohustuse tõsist rikkumist kui ka toetuskõlblikkuse kriteeriumi rikkumist, kui sellised eeskirjade eiramised on olulised üksnes nõuetele vastavuse kohustusega seoses.

(96) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 31 määratletakse juhtumid, mida liikmesriigid loevad vääramatuks jõuks ja erandlikeks asjaoludeks. Kui nende juhtumite tagajärjel ei ole põllumajandustootja võimeline oma kohustusi täitma, ei peaks ta kaotama õigust toetust saada. Sellegipoolest tuleb määrata ajavahemik, mille jooksul peab põllumajandustootja sellisest juhtumist teatama.

(97) Väikeste summade haldamine on liikmesriikide pädevate asutuste jaoks koormav ülesanne. Seetõttu on asjakohane lubada liikmesriikidel mitte maksta toetussummasid, mis jäävad alla teatava miinimummäära.

(98) Tuleb sätestada spetsiifilised ja üksikasjalikud nõuded ühe põllumajandustootja ühele või mitmele toetusetaotlusele mitmesuguste vähendamiste erapooletu kohaldamise kindlustamiseks. Käesoleva määrusega ettenähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamine ei tohiks piirata muude ühenduse või liikmesriigi õigusnormidega kehtestatud lisasanktsioonide kohaldamist.

(99) Kindlaks tuleb määrata iga toetuskava puhul mitmesuguste võimalike vähendamiste arvutamise järjekord. Selleks et tagada otsetoetuskavade jaoks kindlaksmääratud eelarve ülemmääradest kinnipidamine, tuleks eelkõige ette näha, et eelarve ülemäära ületamise korral kohaldatakse vähenduskoefitsienti.

(100) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklitega 7, 10 ja 11 on ette nähtud vähendamised ning olenevalt asjaoludest kõikide kalendriaasta kohta põllumajandustootjale makstavate otsetoetuste summa ümbersuunamise ja finantsdistsipliiniga seotud kohandamised. Rakendussätted peaksid kehtestama nimetatud vähendamiste ja kohandamiste arvutamise aluse põllumajandustootjale makstava toetuse summa arvutamisel.

▼B

(101) Hea usu põhimõtte ühetaolise kohaldamise tagamiseks ühenduse kõikides osades tuleks alusetult makstud summade tagasinõudmise puhul sätestada tingimused, mille alusel võib sellele põhimõttele tugineda, ilma et see piiraks nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1290/2005 (ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta) ([1]) kehtestatud raamatupidamisarvestuse kontrollimise ja heakskiitmise raames asjaomaste kulude käsitlemist.

(102) Tuleks kehtestada eeskirjad olukordadeks, kus põllumajandustootja on saanud alusetult toetusõigusi või kui iga toetusõiguse väärtus on kinnitatud valel tasemel ning neid olukordi ei hõlma määruse (EÜ) nr 73/2009 artikkel 137. Teatavatel juhtudel, kui toetusõiguste mittenõuetekohane eraldamine ei mõjuta põllumajandustootja toetusõiguste koguväärtust, vaid ainult nende arvu, peaksid liikmesriigid siiski tegema toetusõiguste eraldamise või vajaduse korral nende liigi paranduse, ilma et väheneks toetusõiguste väärtus. Kõnealune säte peaks kehtima üksnes siis, kui põllumajandustootja ei oleks saanud viga hõlpsasti avastada. Lisaks on teatavatel juhtudel alusetult eraldatud toetusõiguste puhul tegu väga väikeste rahasummadega ja nende tagasinõudmine on seotud märkimisväärse halduskoormusega. Lihtsustamise eesmärgil ning halduskoormuse ja tagasimakstava summa vahelise tasakaalu hoidmise huvides tuleks kehtestada tagasinõudmise miinimumsumma. Lisaks sellele tuleb ette näha meetmed juhuks, kui sellised toetusõigused on üle antud, ja juhuks, kui toetusõiguste üleandmised ei toimunud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 46 lõikele 2 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 43, artikli 62 lõigetele 1 ja 2 ning artikli 68 lõikele 5.

(103) Tuleks kehtestada eeskirjad, millega sätestatakse tagajärjed sellise põllumajandusettevõtte tervikuna üleandmisele, millel on teatavaid kohustusi ühtse süsteemi otsetoetuskavadega seoses.

(104) Üldjuhul peaksid liikmesriigid võtma kõik vajalikud täiendavad meetmed ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi nõuetekohase toimimise tagamiseks. Liikmesriigid peaksid üksteist vajadusel vastastikku abistama.

(105) Komisjoni tuleks teavitada liikmesriikide meetmetest, mida nad võtavad ühtse süsteemi rakendamise endapoolseks muutmiseks. Selleks et võimaldada komisjonil ühtse süsteemi tõhusat järelevalvet, tuleks liikmesriikidel komisjonile saata teatavat iga-aastast kontrollistatistikat. Lisaks peaksid liikmesriigid teatama komisjonile kõikidest meetmetest, mida nad võtavad püsirohumaa all oleva maa säilitamiseks, ning kõikidest vähendamistest, mida nad kohaldavad vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 8 lõikele 1.

(106) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 9 kehtestatakse eeskirjad toetuste ümbersuunamisest tulenevate summade kohta. Osa nimetatud summadest eraldatakse jaotusmeetodi alusel, mille kohta kehtestatakse eeskirjad kõnealuses artiklis sätestatud kriteeriumide põhjal.

([1]) ELT L 171, 2.7.2005, lk 6.

▼B

(107) Käesolevat määrust tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2010. Seepärast tuleks määrus (EÜ) nr 796/2004 sellest kuupäevast kehtetuks tunnistada. Seda tuleks kohaldada siiski jätkuvalt enne 2010. aasta 1. jaanuari alanud turustusaasta või toetuseperioodi kohta esitatud toetusetaotluste suhtes.

(108) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusturgude ühise korralduse komitee ja otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

ÜLDSÄTTED

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 II jaotise 4. peatükis kehtestatud nõuetele vastavuse, toetuste ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem”) ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z kohase nõuetele vastavuse rakendamise üksikasjalikud eeskirjad. Käesolev määrus ei piira individuaalseid toetuskavasid käsitlevates määrustes sätestatud erinõuete kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 2 sätestatud mõisteid.

Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:

(1) „põld” – ühtne maatükk, mille on deklareerinud üks põllumajandustootja ja millel ei kasvatata rohkem kui üht põllukultuurirühma; kui käesoleva määruse kontekstis on nõutav eraldi deklaratsioon sama põllukultuurirühma all oleva maa-ala kasutusviisi kohta, siis kõnealune konkreetne kasutusviis piirab põllu mõistet veelgi; liikmesriigid võivad põllu mõiste piiritlemiseks ette näha lisakriteeriume;

(2) „püsirohumaa” – püsirohumaa määruse (EÜ) nr 1120/2009 ([1]) artikli 2 punkti c tähenduses;

(3) „veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem” – määrusega (EÜ) nr 1760/2000 kehtestatud veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteem;

(4) „kõrvamärk” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis a ja artiklis 4 viidatud kõrvamärk loomade individuaalseks identifitseerimiseks;

([1]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 1.

▼B

(5) „veiste elektrooniline andmebaas” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis b ja artiklis 5 viidatud elektrooniline andmebaas;

(6) „loomapass” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktis c ja artiklis 6 viidatud loomapass;

(7) „register” – register, mida loomapidajad peavad kooskõlas määruse (EÜ) nr 21/2004 artikliga 5 või vastavalt määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 3 punktiga d ja artikliga 7;

(8) „veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi elemendid” – määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 3 viidatud elemendid;

(9) „identifitseerimiskood” – määruse (EÜ) Nr 1760/2000 artikli 4 lõikes 1 viidatud identifitseerimiskood;

(10) „eeskirjade eiramine” – kõnealuse toetuse maksmiseks asjakohaste eeskirjade järgimata jätmine;

(11) „ühtne taotlus” – otsetoetuse taotlus ühtse otsemaksete kava ja teiste pindalatoetuse kavade raames;

▼M3

(12) „pindalatoetuse kavad” – ühtne otsemaksete kava, pindala eritoetus ja kõik määruse (EÜ) nr 73/2009 IV ja V jaotise alusel kehtestatud toetuskavad, välja arvatud IV jaotise 7., 10., ja 11. jaos kehtestatud toetuskavad, välja arvatud nimetatud määruse artikli 126 alusel eraldi makstav suhkrutoetus, nimetatud määruse artikli 127 alusel eraldi makstav puu- ja köögiviljatoetus ning nimetatud määruse artikli 129 alusel eraldi makstav marjasektori toetus;

▼B

(13) „loomakasvatuse toetusetaotlus” – taotlused toetusmakseteks lammaste ja kitsede toetuskavade ning veise- ja vasikaliha toetuskavade alusel, mis on sätestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 10. ja 11. jaos, ning loomade arvu või loomühikute põhjal makstav eritoetus;

(14) „eritoetus” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 68 viidatud toetus;

(15) „kasutusviis” – põllukultuuri liigi või pinnakatte või põllukultuuri puudumise kaudu määratletav maakasutus;

(16) „veisetoetuskavad” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 108 viidatud toetuskavad;

(17) „lamba/kitsetoetuskavad” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 99 viidatud toetuskavad;

(18) „toetusetaotlusega hõlmatud veised” – veised, kelle kohta on veisetoetuskava alusel või eritoetuse raames esitatud loomakasvatuse toetusetaotlus;

(19) „toetusetaotlusega hõlmamata veised” – veised, kelle kohta ei ole veel loomakasvatuse toetusetaotlust esitatud, kuid kes on veisetoetuskava alusel potentsiaalselt toetuskõlblikud;

(20) „potentsiaalselt toetuskõlblik loom” – loom, kes võiks täita toetuskõlblikkuse kriteeriumid asjaomasel taotlusaastal;

▼M3

(21) „loomapidamisaeg” – aeg, mille jooksul tuleb toetusetaotlusega hõlmatud looma põllumajandusettevõttes pidada vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 1121/2009 ([1]) artikli 35 lõikele 3 ja artiklile 61;

▼B

(22) „loomapidaja” – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab loomade eest ajutiselt või alaliselt, sealhulgas nende vedamisel ja turustamisel;

(23) „kindlaksmääratud pindala” – pindala, mille puhul on täidetud kõik toetuse maksmise eeskirjades sätestatud tingimused; ühtse otsemaksete kava puhul võidakse deklareeritud pindala lugeda kindlaksmääratud pindalaks üksnes siis, kui sellega tegelikult kaasneb vastav arv toetusõigusi;

(24) „kindlaksmääratud loom” – loom, kelle puhul on täidetud kõik toetuse maksmise eeskirjades sätestatud tingimused;

(25) „toetusperiood” – toetusetaotlustega hõlmatud ajavahemik olenemata taotluse esitamise ajast;

(26) „geoinfosüsteem (edaspidi „GIS”)” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 17 viidatud infotehnoloogiline geograafiline infosüsteem;

(27) „võrdlusmaatükk” – määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 15 viidatud geograafiliselt piiritletud maa-ala, millel on liikmesriigi GISi identifitseerimissüsteemis registreeritud unikaalne identifitseerimiskood;

(28) „geograafiline materjal” – kaardid või muud dokumendid, mida kasutatakse GISi sisu edastamiseks toetuste taotlejate ja liikmesriikide vahel;

(29) „riiklik koordinaatide viitsüsteem” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2007/2/EÜ ([2]) viidatud süsteem, mis võimaldab põldude standardmõõtmisi ja unikaalset identifitseerimist kogu asjaomases liikmesriigis;

(30) „makseasutus” – määruse (EÜ) Nr 1290/2005 artikli 8 lõikes 1 viidatud asutused;

(31) „nõuetele vastavus” – kohustuslikud majandamisnõuded ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimused kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklitega 5 ja 6;

(32) „nõuetele vastavuse valdkonnad” – kohustuslike majandamisnõuete eri valdkonnad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 5 lõike 1 tähenduses ning head põllumajandus- ja keskkonnatingimused kooskõlas nimetatud määruse artikliga 6;

(33) „õigusakt” – määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisas loetletud direktiiv või määrus;

([1]) ELT L 316, 2.12.2009, lk 27.
([2]) ELT L 108, 25.4.2007, lk 1.

▼B

(34) „standardid” – standardid, nagu liikmesriigid on määratlenud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 6 ja III lisale, ning kohustused seoses püsirohumaaga, nagu on sätestatud nimetatud määruse artiklis 4;

(35) „nõue” – kui seda mõistet kasutatakse nõuetele vastavuse kontekstis, tähendab see iga üksikut kohustuslikku majandamisnõuet määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisas ühe õigusakti raames viidatud mis tahes artikli alusel, mis sisuliselt erineb sama õigusakti muudest nõuetest;

(36) „rikkumine” – nõuete ja standardite rikkumine;

(37) „spetsialiseeritud kontrolliasutused” – artiklis 48 nimetatud siseriiklikud pädevad kontrolliasutused, kes kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 22 lõike 2 esimese lõiguga vastutavad kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste täitmise eest;

(38) „pärast toetuse maksmise aega” – nõuetele vastavuse kohustuse kohaldamisel kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklitega 85t ja 103z pärast esimese toetuse maksmise aastale järgneva kalendriaasta 1. jaanuari.

II JAOTIS

PÜSIROHUMAADE KAITSE

Artikkel 3

Püsirohumaa all oleva maa säilitamine liikmesriigi tasandil

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmandas lõigus sätestatud erandite kohaldamist, tagavad liikmesriigid vastavalt nimetatud lõike esimesele lõigule püsirohumaa all oleva maa ja kogu põllumajandusmaa suhtarvu säilimise. Seda kohustust kohaldatakse liikmesriigi või piirkondlikul tasandil.

Kui aga säilitatakse püsirohumaa all oleva maa suurus absoluutväärtuses, mis on kehtestatud kooskõlas käesoleva artikli lõike 4 punktiga a, lõike 5 punktiga a, lõike 6 punktiga a ja lõike 7 punktiga a, siis loetakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 esimeses lõigus sätestatud kohustus täidetuks.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 teise lõigu kohaldamiseks tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 viidatud suhtarv ei väheneks püsirohumaa all oleva maa kahjuks üle 10 % kõnealuse määruse artikli 6 lõike 2 esimeses lõigus viidatud vastava võrdlusaasta suhtarvu (edaspidi „võrdlusarv”) suhtes.

3. Lõikes 1 viidatud suhtarv kehtestatakse igal aastal lähtudes pindaladest, mida põllumajandustootjad on asjaomaseks aastaks deklareerinud.

4. Liikmesriikide suhtes, kes ei ole uued liikmesriigid, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

a) püsirohumaa all olevaks maaks loetakse püsirohumaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2003. aastal, pluss püsirohumaa all olev maa, mis on deklareeritud 2005. aastal kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 14 lõikega 1 ning mis pole 2003.

▼B

aastal deklareeritud muuks kasutuseks kui rohumaa, välja arvatud juhul, kui põllumajandustootja saab tõestada, et selline maa polnud püsirohumaa all 2003. aastal.

2005. aastal püsirohumaadena deklareeritud maa-alad, mis 2003. aastal olid toetuskõlblikud põllukultuuride pindalatoetuse alusel kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 1251/1999 ([1]) artikli 1 lõikega 3, arvatakse maha.

Maa, mis oli püsirohumaa 2003. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha.

b) kogu põllumajandusmaa on kogu põllumajandusmaa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

5. Uute liikmesriikide suhtes, kes ei ole 2004. aastal kohaldanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143b viidatud ühtse pindalatoetuse kava, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

a) püsirohumaa all olevaks maaks loetakse püsirohumaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2004. aastal, pluss püsirohumaa all olev maa, mis on deklareeritud 2005. aastal kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 14 lõikega 1 ning mis pole 2004. aastal deklareeritud muuks kasutuseks kui rohumaa, välja arvatud juhul, kui põllumajandustootja saab tõestada, et selline maa polnud püsirohumaa all 2004. aastal.

2005. aastal püsirohumaana deklareeritud maa-alad, mis 2004. aastal olid toetuskõlblikud põllukultuuride pindalatoetuse alusel kooskõlas määruse (EÜ) nr 1251/1999 artikli 1 lõikega 3, arvatakse maha.

Maa, mis oli püsirohumaa 2004. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha.

b) kogu põllumajandusmaa on kogu põllumajandusmaa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

6. Uute liikmesriikide suhtes, kes on 2004. aastal kohaldanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 143b viidatud ühtse pindalatoetuse kava, kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

a) püsirohumaa all olevaks maaks loetakse püsirohumaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 14 lõikega 1.

Maa, mis oli püsirohumaa 2005. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha.

b) kogu põllumajandusmaa on kogu põllumajandusmaa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2005. aastal.

7. Bulgaaria ja Rumeenia puhul kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

a) püsirohumaa all olevaks maaks loetakse püsirohumaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2007. aastal kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 14 lõikega 1.

Maa, mis oli püsirohumaa 2005. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha.

([1]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1.

▼B

b) kogu põllumajandusmaa on kogu põllumajandusmaa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2007. aastal.

▼M8

7a. Horvaatia puhul kehtestatakse võrdlusarv järgmiselt:

a) püsirohumaa all olevaks maaks loetakse püsirohumaa all olev maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2013. aastal kooskõlas käesoleva määruse artikli 13 lõikega 8.

Maa, mis oli püsirohumaa 2013. aastal ning mis on metsastatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõike 2 kolmanda lõiguga, arvatakse maha;

b) kogu põllumajanduslik maa on kogu põllumajanduslik maa, mille põllumajandustootjad on deklareerinud 2013. aastal.

▼B

8. Juhul kui objektiivsed elemendid näitavad, et suhtarvu muutumine ei kajasta püsirohumaa all oleva maa tegelikku muutumist, kohandavad liikmesriigid võrdlusarvu. Sel juhul tuleb komisjonile viivitamata teatada tehtud kohandusest ja selle kohanduse põhjendustest.

Artikkel 4

Püsirohumaa all oleva maa säilitamine individuaaltasandil

1. Kui tehakse kindlaks, et artikli 3 lõikes 1 viidatud suhtarv väheneb, sätestab asjaomane liikmesriik siseriiklikul või piirkondlikul tasandil määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud mis tahes otsetoetuskava alusel toetust taotlevatele põllumajandustootjatele kohustuse mitte muuta püsirohumaa all oleva maa otstarvet ilma eelneva kooskõlastuseta.

Kui esimeses lõigus viidatud kooskõlastuse suhtes kohaldatakse tingimust, et maa-ala võetakse tarvitusele püsirohumaana, loetakse selline maa otstarbe muutmise esimesest päevast alates püsirohumaaks erandina artikli 2 punktis 2 sätestatud määratlusest. Neid maa-alasid peab viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutama rohu ja muude rohttaimede kasvatamiseks.

2. Kui tehakse kindlaks, et artikli 3 lõikes 2 viidatud kohustust pole võimalik tagada, sätestab asjaomane liikmesriik lisaks lõike 1 alusel võetavatele meetmetele siseriiklikul või piirkondlikul tasandil määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud mis tahes otsetoetuskava alusel toetust taotlevatele põllumajandustootjatele kohustuse muuta maad tagasi püsirohumaaks nende põllumajandustootjate puhul, kelle käsutuses on maad, mille otstarvet muudeti püsirohumaa all olevast maast muu kasutusotstarbega maaks.

Nimetatud kohustus kehtib maa suhtes, mille otstarvet on selliselt muudetud kooskõlas artikli 11 lõikega 2 asjaomases liikmesriigis ühtsete taotluste esitamise viimasele kuupäevale eelnenud 24-kuulise perioodi algusest alates.

Sellisel juhul tuleb põllumajandustootjatel protsentuaalne osa sellest maast püsirohumaaks tagasi muuta või võtta sama pindalaga maa-ala tarvitusele püsirohumaana. Protsentuaalse osa arvutamise aluseks võetakse pindala, mille otstarvet põllumajandustootja on niimoodi muutnud, ja tasakaalu taastamiseks vajalik pindala.

▼B

Kui aga selline maa anti üle pärast selle muutmist muu kasutusotstarbega maaks, kohaldatakse nimetatud kohustust ainult siis, kui üleandmine leidis aset pärast määruse (EÜ) nr 796/2004 jõustumist.

Erandina artikli 2 punktist 2 loetakse püsirohumaaks muudetud või tagasi muudetud maa-alad muutmise või tagasimuutmise esimesest päevast alates püsirohumaaks. Neid maa-alasid peab viiel järjestikusel aastal alates otstarbe muutmise päevast kasutama rohu ja muude rohttaimede kasvatamiseks.

3. Lõigetes 1 ja 2 põllumajandustootjatele seatud kohustusi ei kohaldata, kui põllumajandustootjad moodustasid püsirohumaa nõukogu määrustes (EMÜ) nr 2078/92, [1] (EÜ) nr 1257/1999 [2] ja (EÜ) nr 1698/2005 [3] ettenähtud programmide raames.

II OSA

ÜHTNE HALDUS- JA KONTROLLISÜSTEEM

I JAOTIS

SÜSTEEMI NÕUDED JA NÕUETELE VASTAVUS

I PEATÜKK

Identifitseerimise ja registreerimise süsteem

Artikkel 5

Põllumajandustootjate identifitseerimine

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõike 3 kohaldamist, peab kõnealuse määruse artikli 15 lõike 1 punktis f sätestatud ühtne süsteem iga põllumajandustootja isikuandmete registreerimiseks tagama kõikide sama põllumajandustootja esitatavate toetusetaotluste unikaalse identifitseerimise.

Artikkel 6

Põldude identifitseerimine

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 17 viidatud põldude identifitseerimise süsteem peab toimima võrdlusmaatükkide, näiteks katastriüksuse või tootmisühiku tasandil, mis tagab iga võrdlusmaatüki unikaalse identifitseerimise.

Iga võrdlusmaatüki kohta määratakse kindlaks maksimaalne toetuskõlblik pindala ühtse otsemaksete kava või ühtse pindalatoetuse kava alusel. GIS peab toimima riikliku koordinaatide viitsüsteemi alusel. Kui kasutatakse erinevaid koordinaatide süsteeme, peavad need iga liikmesriigi piires olema ühilduvad.

([1]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.
([2]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.
([3]) ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

▼B

Lisaks sellele tagavad liikmesriigid põldude usaldusväärse identifitseerimise ning nõuavad, et ühtses taotluses esitataks üksikasjad või lisataks pädeva asutuse poolt osutatud dokumendid, mis võimaldavad määrata iga põllu asukoha ja põldu mõõta.

▼M1

2. Liikmesriigid hindavad igal aastal põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteeti. Hindamine hõlmab järgmisi kvaliteedielemente:

a) maksimaalse toetuskõlbliku pindala suuruse õige määramine;

b) võrdlusmaatükkide proportsioonid ja jaotumine juhtudel, kui maksimaalse toetuskõlbliku pindala puhul võetakse arvesse toetuskõlbmatuid alasid või ei võeta arvesse põllumajandusmaad;

c) võrdlusmaatükkide liigitamine juhtudel, kui maksimaalse toetuskõlbliku pindala puhul võetakse arvesse toetuskõlbmatuid alasid või ei võeta arvesse põllumajandusmaad;

d) oluliste puudustega võrdlusmaatükkide esinemissagedus;

e) deklareeritud pindala suhe võrdlusmaatükkides sisalduvasse maksimaalsesse toetuskõlblikku pindalasse;

f) muudetud võrdlusmaatükkide protsent, mis on aastate jooksul kumuleerunud;

g) kohapealse kontrolli käigus avastatud eeskirjade eiramise määr.

Esimeses lõigus osutatud hindamisel liikmesriigid:

a) kasutavad andmeid, mis võimaldavad hinnata hetkeolukorda;

b) moodustavad kõikidest võrdlusmaatükkidest juhumeetodil asjakohase valimi.

Hindamisaruanne ja vajadusel parandusmeetmed ning nende rakendamise ajakava saadetakse komisjonile hiljemalt kõnealusele kalendriaastale järgnevaks 31. jaanuariks. 2010. kalendriaasta kohta tuleb see info siiski saata komisjonile kõige hiljemalt 2011. aasta 28. veebruariks.

▼B

Artikkel 7

Toetusõiguste identifitseerimine ja registreerimine

1. Toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 18, on elektrooniline register liikmesriigi tasandil ning, eriti käesoleva määruse artiklis 28 sätestatud ristkontrolle silmas pidades, tagab toetusõiguste tõhusa jälgitavuse eelkõige järgmiste elementide suhtes:

a) omanik;

b) väärtus;

c) määramiskuupäev;

d) viimase aktiveerimise kuupäev;

e) päritolu, eelkõige arvestades otstarvet, alg- või riigireservi, ostu, rentimist, pärimist;

▼M8

f) õiguse liik, eelkõige määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 44 ettenähtud eritoetusõigused, määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 57a lõikega 10 ettenähtud demineerimise riiklikust erireservist määratavad toetusõigused Horvaatias, määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkiga c määratud õigused ning toetusõigused, mille suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 64 lõikega 2 ettenähtud erandit;

▼B

g) vajaduse korral piirkondlikud piirangud.

2. Liikmesriigid, kus on mitu makseasutust, võivad otsustada pidada elektroonilist registrit makseasutuse tasandil. Sel juhul tagavad asjaomased liikmesriigid eri registrite omavahelise ühilduvuse.

II PEATÜKK

Nõuetele vastavus

Artikkel 8

Nõuetele vastavuse kontrollisüsteem

1. Liikmesriigid rajavad süsteemi, mis tagab nõuetele vastavuse tõhusa kontrolli. See süsteem peab kooskõlas käesoleva osa III jaotise III peatükiga eelkõige võimaldama:

a) kui pädev asutus pole makseasutus, edastada vajalikku teavet otsetoetusi taotlevate põllumajandustootjate kohta makseasutuselt spetsialiseeritud kontrolliasutustele ja/või vajaduse korral teha seda määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 20 lõikes 3 viidatud koordineeriva asutuse kaudu;

b) rakendada kontrollitavate valimite moodustamise meetodeid;

c) teha märkusi kontrolli iseloomu ja ulatuse kohta;

d) koostada protokolle, mis sisaldavad avastatud rikkumisi ja hinnanguid nende raskusastme, ulatuse, püsivuse ja korduvuse kohta;

e) kui pädev asutus pole makseasutus, edastada protokolle spetsialiseeritud kontrolliasutustelt makseasutusele või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 20 lõikes 3 viidatud koordineerivale asutuse või mõlemale;

f) makseasutusel rakendada vähendamiste ja väljaarvamiste süsteemi.

2. Liikmesriigid võivad sätestada korra, mille kohaselt põllumajandustootja annab makseasutusele teada tema puhul rakendatavate nõuete ja standardite identifitseerimiseks vajalikud tegurid.

▼B

Artikkel 9

Toetuste maksmine seoses nõuetele vastavuse kontrollimisega

Käesoleva osa III jaotise III peatükis kirjeldatud nõuetele vastavuse kontrolli puhul, kui seda pole võimalik lõpetada enne makse sooritamist, nõutakse alusetult makstud toetuste tagasimaksmist kooskõlas artikliga 80.

II JAOTIS

TOETUSETAOTLUSED

I PEATÜKK

Ühtne taotlus

Artikkel 10

Ühtse taotlusega seotud üldsätted

1. Liikmesriigid võivad otsustada, et ühtne taotlus hõlmab kõiki määruse (EÜ) nr 73/2009 III ja IV jaotise alusel esitatavaid toetusetaotlusi. Sel juhul kohaldatakse käesoleva jaotise II–V peatükki *mutatis mutandis* nende toetuskavade alusel toetuse taotlemisele kehtestatud erinõuete suhtes.

2. Kui sama põllumajandustootja esitatud ühtsele taotlusele vastavate toetuskavade haldamise eest vastutab mitu makseasutust, võtab asjaomane liikmesriik vajalikke meetmeid selle tagamiseks, et ühtses taotluses nõutav teave tehtaks kättesaadavaks kõigile asjaomastele makseasutustele.

Artikkel 11

Ühtse taotluse esitamise kuupäev

1. Põllumajandustootja, kes taotleb toetust mis tahes pindalatoetuse kava alusel, võib esitada üksnes ühe ühtse taotluse aastas.

Põllumajandustootja, kes ei taotle toetust ühegi pindalatoetuse kava alusel, kuid taotleb toetust mõne muu määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud toetuskava alusel või määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85b, 103q ja 103r alusel, esitab juhul, kui tema käsutuses on põllumajandusmaad, ühtse toetusetaotluse vormi ja loetleb sellel need maa-alad vastavalt artiklile 13.

Põllumajandustootja, kelle suhtes kohaldatakse ainult nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel, esitab ühtse toetusetaotluse vormi igal kalendriaastal, mil nõuetele vastavuse kohustused kehtivad.

Liikmesriigid võivad siiski põllumajandustootjaid teise ja kolmanda lõiguga ettenähtud kohustustest vabastada, kui asjaomane teave on tehtud pädevatele asutustele kättesaadavaks teiste haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 26 tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga.

▼B

2. Ühtne taotlus esitatakse liikmesriikide määrataval kuupäeval, mis pole hilisem kui 15. mai. Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi võivad siiski määrata hilisema kuupäeva, mis pole hilisem kui 15. juuni.

Selle kuupäeva määramisel peavad liikmesriigid võtma arvesse ajavahemikku, mille vältel kogu asjakohane andmestik peaks olema kättesaadav toetuste nõuetekohaseks haldus- ja finantsjuhtimiseks, ning tagama tõhusa kontrolli planeerimise võimaluse.

Kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 141 lõikes 2 viidatud menetlusega võib lubada esimeses lõigus viidatud kuupäevi edasi lükata teatavates tsoonides, kus erandlike ilmastikutingimuste tõttu tavalised kuupäevad pole kohaldatavad.

Artikkel 12

Ühtse taotluse sisu

1. Ühtne taotlus peab sisaldama toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet, eelkõige järgmist:

a) põllumajandustootja isikuandmed;

b) asjaomane toetuskava või toetuskavad;

c) toetusõiguste kindlaksmääramine kooskõlas artiklis 7 ühtse otsemaksete kava puhul sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga;

d) põllumajandusettevõtte kõigi põldude identifitseerimist võimaldavad üksikasjad, nende pindala väljendatuna hektarites kuni kahe kümnendkoha täpsusega, nende asukoht ja vajaduse korral nende kasutusviis ja asjaolu, kas põld on niisutatav;

e) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuste toetuskavadega seotud tingimustest.

2. Lõike 1 punktis c viidatud toetusõiguste kindlaksmääramiseks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõikega 2 põllumajandustootjale antud eeltäidetud vormidel näidata toetusõiguste kindlaksmääramine kooskõlas artiklis 7 sätestatud identifitseerimise ja registreerimise süsteemiga.

3. Lõike 1 punktis d viidatud põllumajandusettevõtte kõigi põldude identifitseerimiseks tuleb kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 19 lõikega 2 põllumajandustootjale antud eeltäidetud vormidel näidata maksimaalne toetuskõlblik pindala võrdlusmaatüki kohta ühtse otsemaksete kava või ühtse pindalatoetuse kava puhul. Lisaks sellele tuleb põllumajandustootjale kooskõlas nimetatud sättega esitatud geograafilisel materjalil märkida võrdlusmaatükkide piirid ja nende unikaalne identifitseerimistunnus ning põllumajandustootja peab tähistama iga põllu asukoha.

4. Taotluse vormi esitamisel parandab põllumajandustootja lõigetes 2 ja 3 viidatud eeltäidetud vormi, kui on tehtud muudatusi, eeskätt toetusõiguste üleandmisi vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 43, või kui mingid andmed eeltäidetud vormil on ebaõiged.

▼B

Kui parandus on seotud võrdlusmaatüki pindalaga, deklareerib põllumajandustootja iga asjaomase põllu ajakohastatud pindala ning vajaduse korral märgib võrdlusmaatüki uued piirid.

5. Ühtse otsemaksete kava esimesel taotlusaastal võivad liikmesriigid käesolevas artiklis ja artiklis 13 toetusõiguste kohta sätestatust erandeid teha, kui ühtse taotluse esitamiseks määratud viimaseks kuupäevaks ei ole toetusõigused veel lõplikult kehtestatud.

Esimeses lõigus sätestatud erandit kohaldatakse ka esimese aasta puhul, kui uusi sektoreid lisatakse ühtsesse otsemaksete kavasse ja toetusõigused ei ole veel lõplikult kehtestatud põllumajandustootjate suhtes, keda nimetatud lisamine puudutab.

Artikkel 13

Ühtse taotlusega ja konkreetseid maakasutusviise käsitlevate deklaratsioonidega seotud erinõuded

1. Juhul kui põllumajandustootja kavatseb toota kanepit kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 39, peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

a) kanepi külvialade identifitseerimiseks vajalik teave, sealhulgas kasutatud seemnesordid;

b) teave kasutatud seemnete koguste kohta (kilogrammi hektari kohta);

c) seemnete pakendil olevad ametlikud etiketid vastavalt nõukogu direktiivile 2002/57/EÜ, ([1]) eriti selle artiklile 12, või muule liikmesriigi poolt samaväärseks tunnistatud dokumendile.

Erandina esimese lõigu punktist c, kui külvatakse pärast ühise taotluse esitamise tähtaega, esitatakse etiketid hiljemalt 30. juuniks. Kui etiketid tuleb esitada ka teistele riigiasutustele, võib liikmesriik ette näha, et need etiketid tuleb pärast kõnealuse punkti kohaselt esitamist põllumajandustootjale tagastada. Tagastatud etiketid märgistatakse taotluseks kasutatutena.

▼M3

_____

▼B

5. Puuvilla eritoetuse taotluse puhul, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 6. jaos, peab ühtne taotlus sisaldama järgmist:

a) kasutatud puuvillaseemne sordi nime;

b) vajaduse korral selle heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni nime ja aadressi, mille liikmeks põllumajandustootja on.

▼M3

6. Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 8. jaoga ettenähtud puu- ja köögivilja üleminekutoetuse taotluse puhul peab ühtne taotlus sisaldama töötlemislepingu või tarnekohustuse koopiat, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 1121/2009 artiklis 32.

([1]) EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74.

▼B

Liikmesriik võib sätestada, et esimeses lõigus osutatud teavet võib esitada eraldi hilisemaks kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui taotluse esitamise aasta 1. detsembril.

7. Mis tahes pindala eritoetuse taotluse puhul peab ühtne taotlus sisaldama kõiki liikmesriigi nõutud dokumente.

▼M3

8. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 lõikes 2 ja nimetatud määruse VI lisas osutatud maakasutusviisid, samuti määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 kohase eritoetuse saamiseks deklareeritud pindalad, kui neid pindalasid ei tule deklareerida kooskõlas käesoleva artikliga, deklareeritakse ühtse taotluse vormil eraldi rubriigi all.

▼B

Maakasutusviisid, mis ei vasta määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotises sätestatud toetuskavadele ega ole ka loetletud nimetatud määruse VI lisas, deklareeritakse ühe või mitme „muude kasutusviiside” rubriigi all.

Liikmesriigid võivad sätestada, et esimest ja teist lõiku ei kohaldata, kui asjaomane teave on tehtud pädevatele asutustele kättesaadavaks teiste haldus- ja kontrollisüsteemide raames, mis kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 26 tagavad ühilduvuse ühtse süsteemiga.

9. Iga liikmesriik määrab põllu miinimumsuuruse, mille kohta võib taotluse esitada. Miinimumsuurus ei tohi siiski ületada 0,3 hektarit.

Artikkel 14

Ühtsetes taotlustes tehtavad muudatused

1. Pärast ühtse taotluse esitamise tähtaja möödumist võib üksikuid põlde või üksikud toetusõigusi lisada ühtsesse taotlusse, tingimusel et peetakse kinni asjaomaste toetuskavade nõuetest.

Ühtses toetusetaotluses juba deklareeritud üksikute põldude või toetusõiguste kasutusviisi või toetuskava käsitlevaid muudatusi võib teha samadel tingimustel.

Kui esimeses ja teises lõigus viidatud muudatused mõjutavad mis tahes esitatavaid tõendavaid dokumente või lepinguid, lubatakse seotud muudatusi ka sellistes dokumentides või lepingutes.

2. Ilma et see piiraks tähtaegu, mille Eesti, Läti, Leedu, Soome või Rootsi määravad ühtse taotluse esitamiseks kooskõlas artikli 11 lõike 2 esimese lõiguga, teatatakse muudatustest kooskõlas lõikega 1 pädevale asutusele kirjalikult hiljemalt asjaomase kalendriaasta 31. maiks, välja arvatud Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi puhul, kes teatavad hiljemalt 15. juuniks.

▼M3

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid kehtestada muudatustest teatamiseks varasema tähtaja. Kõnealune tähtaeg ei ole aga varasem kui 15 päeva pärast artikli 11 lõike 2 kohaselt kehtestatud hiliseimat kuupäeva ühtse taotluse esitamiseks.

▼B

3. Kui pädev asutus on juba teavitanud põllumajandustootjat ühtses taotluses esinevatest eeskirjade eiramistest või kui see asutus on põllumajandustootjat teavitanud kavatsusest teha kohapealset kontrolli ning selle kohapealse kontrolli käigus avastatakse eeskirjade eiramisi, siis ei lubata eeskirjade eiramisega seotud põldude puhul lõike 1 kohaseid muudatusi teha.

II PEATÜKK

Toetusõiguste taotlused

Artikkel 15

Toetusõiguste jaotamine või suurendamine

▼M8

1. Taotlused toetusõiguste määramiseks või, kui see on asjakohane, suurendamiseks ühtse otsemaksete kava alusel tuleb esitada liikmesriikide määratavaks kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui 15. maiks ühtse otsemaksete kava rakendamise, tootmiskohustusega seotud toetuskavade integreerimise ja määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklite 46, 47 ja 48 kohaldamise esimesel aastal või sama määruse artiklite 41, 57, 57a või artikli 68 lõike 1 punkti c kohaldamise aastatel. Eesti, Läti, Leedu, Soome ja Rootsi võivad siiski määrata hilisema kuupäeva, mis ei ole hilisem kui 15. juuni.

▼B

2. Liikmesriigid võivad otsustada, et toetusõiguste jaotamise või suurendamise taotlused esitatakse samal ajal kui ühtse otsemaksete kava alusel esitatavad toetusetaotlused.

III PEATÜKK

Loomakasvatuse toetusetaotlused

Artikkel 16

Loomakasvatuse toetusetaotlustega seotud nõuded

1. Loomakasvatuse toetusetaotlus peab sisaldama toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku kogu teavet, eelkõige järgmist:

a) põllumajandustootja isikuandmed;

b) viide ühtsele taotlusele, kui see on juba esitatud;

c) loomade arv iga liigi kohta, mille puhul toetust taotletakse, ja veiste puhul loomade identifitseerimiskoodid;

d) vajaduse korral põllumajandustootja lubadus pidada punktis c viidatud loomi oma ettevõttes loomapidamisaja vältel ja teave asukoha või asukohtade kohta, kus loomi kõnealusel ajavahemikul või ajavahemikel peetakse;

e) vajaduse korral asjaomaste loomade suhtes kehtestatud individuaalpiirangud või individuaalülemmäärad;

▼B

f) vajaduse korral individuaalne piimakvoot, mis on põllumajandustootjale kättesaadav asjaomase kalendriaasta 31. märtsil, või kui asjaomane liikmesriik otsustab kasutada määruse (EÜ) nr 1121/2009 artiklis 85 sätestatud erandit, siis 1. aprillil; kui kvoot pole taotluse esitamise päeval teada, tuleb sellest pädevale asutusele esimesel võimalusel teatada;

g) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Kui looma asukohta loomapidamisaja vältel muudetakse, teavitab põllumajandustootja pädevat asutust sellest eelnevalt kirjalikult, välja arvatud juhul, kui asjaomane liikmesriik otsustab seda teavet mitte nõuda, tingimusel et veiste elektrooniline andmebaas pakub toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust ning selles olevast teabest piisab loomade asukoha kindlakstegemiseks.

2. Liikmesriigid tagavad igale loomapidajale õiguse saada pädevalt asutuselt piiranguteta ja mõistlike ajavahemike järel ning ülemäärase viivituseta teavet teda ja tema loomi käsitlevate andmete kohta, mida hoitakse veiste elektroonilises andmebaasis. Toetusetaotlust esitades deklareerib põllumajandustootja selles, et esitatud andmed on õiged ja täielikud, või parandab ebaõiged või lisab puuduvad andmed.

3. Kui need andmed on juba pädevale asutusele edastatud, võib liikmesriik otsustada, et osa lõikes 1 viidatud teabest ei ole enam vaja toetusetaotluses esitada.

Liikmesriigid võivad eelkõige rakendada menetlusi, millega võimaldatakse veiste elektroonilises andmebaasis sisalduvate andmete kasutamist toetusetaotlustes, tingimusel et veiste elektrooniline andmebaas pakub asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust. Sellised menetlused võivad hõlmata süsteemi, mille kohaselt põllumajandustootja võib taotleda toetust kõikide loomade puhul, kes liikmesriigi määrataval kuupäeval on toetuskõlblikud veiste elektroonilises andmebaasis sisalduvate andmete alusel. Sel juhul võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et tagada järgmist:

a) kooskõlas kõnealusele toetuskavale kohaldatavate sätetega on asjakohase loomapidamisaja algus- ja lõppkuupäevad selgelt määratud ja põllumajandustootjale teada;

b) põllumajandustootja on teadlik sellest, et mis tahes loomad, kes võivad olla toetuskõlblikud, kuid keda pole veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis korrektselt identifitseeritud või registreeritud, loetakse loomadeks, kelle puhul on avastatud eeskirjade eiramisi, nagu on viidatud artiklis 65.

4. Liikmesriigid võivad otsustada, et osa lõikes 1 viidatud teabest võib või tuleb edastada nende poolt heaks kiidetud asutuse või asutuste kaudu. Edastatavate andmete eest vastutab siiski põllumajandustootja.

▼B

IV PEATÜKK

▼M3

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetus, eraldi makstav suhkrutoetus, eraldi makstav puu- ja köögiviljatoetus ning eraldi makstav marjasektori toetus

▼B

Artikkel 17

▼M3

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetuse, eraldi makstava suhkrutoetuse, eraldi makstava puu- ja köögiviljatoetuse ning eraldi makstava marjasektori toetuse taotlustega seotud nõuded

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 7. jaos sätestatud suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetust taotlevad põllumajandustootjad, kõnealuse määruse artiklis 126 sätestatud eraldi makstavat suhkrutoetust, kõnealuse määruse artiklis 127 sätestatud eraldi makstavat puu- ja köögiviljatoetust või kõnealuse määruse artiklis 129 sätestatud eraldi makstavat marjasektori toetust taotlevad põllumajandustootjad esitavad toetusetaotluse, mis sisaldab kogu toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku teavet, eelkõige järgmist:

▼B

a) põllumajandustootja isikuandmed;

b) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetuse taotlus peab sisaldama ka määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 94 viidatud tarnelepingu koopiat.

2. Lõikes 1 viidatud taotlused esitatakse liikmesriikide määratavaks kuupäevaks, mis pole hilisem kui 15. mai ning Eesti, Läti ja Leedu puhul 15. juuni.

Liikmesriigid võivad sätestada, et lõike 1 teises lõigus viidatud tarnelepingu koopia võib esitada eraldi hilisemaks kuupäevaks, mis ei ole hilisem kui taotluse esitamise aasta 1. detsember.

V PEATÜKK

Muude eritoetuste kui pindala- või loomatoetuste taotlused

Artikkel 18

Muude eritoetuste kui pindala- või loomatoetuste taotlustega seotud nõuded

1. Käesoleva jaotise I, II ja III peatükiga hõlmamata eritoetuste taotlemisel esitavad põllumajandustootjad taotluse, mis sisaldab kogu toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku teavet, eelkõige järgmist:

a) põllumajandustootja isikuandmed;

b) põllumajandustootja kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest;

c) kui see on asjakohane, mis tahes tõendavad dokumendid toetuskõlblikkuse kindlakstegemiseks.

▼B

Toetusetaotlus esitatakse liikmesriikide määratavaks kuupäevaks. Määratav kuupäev peab võimaldama piisava aja toetuskõlblikkuse tingimusi enne toetuste maksmist kontrollida, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 lõikes 3.

2. Lõike 1 punkti c kohaldamisel, kui põllumajandustootja taotleb eritoetust seoses investeeringuga, peab taotlus sisaldama ka koopiaid vastavatest tõendavatest dokumentidest, nagu arved ja põllumajandustootja maksekorraldused. Kui selliseid koopiaid või dokumente ei saa esitada, tuleb põllumajandustootja poolt tehtud makseid tõendada samaväärse tõendusjõuga dokumentidega.

3. Lõike 1 punkti c kohaldamisel, kui põllumajandustootja taotleb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis v sätestatud eritoetust ja kui individuaalne makse põhineb tegelikult kantud kulul või tegelikul saamatajäänud tulul, peab taotlus sisaldama ka koopiaid mis tahes asjakohastest tegelikult kantud lisakulu või saamatajäänud tulu tõendavatest dokumentidest nimetatud määruse artikli 68 lõike 2 punkti a alapunkti i kohaselt.

4. Lõike 1 punkti c kohaldamisel, kui põllumajandustootja taotleb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis d sätestatud eritoetust, peab taotlus sisaldama ka määruse (EÜ) nr 1120/2009 artiklis 13 viidatud kindlustuslepingu koopiat ja tõendit kindlustusmakse tegemise kohta.

5. Liikmesriigid võivad sätestada, et lõigetes 2, 3 ja 4 viidatud koopiad või dokumendid võib esitada eraldi hilisemaks kuupäevaks. Määratav kuupäev peab võimaldama piisava aja toetuskõlblikkuse tingimusi enne toetuste maksmist kontrollida, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 lõikes 3.

Artikkel 19

Ühisfondide taotlused

1. Ühisfondid esitavad eritoetuse taotlemisel toetusetaotluse, mis sisaldab kogu toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks vajalikku teavet, eelkõige järgmist:

a) ühisfondi isikuandmed;

b) dokumendid sündmuse kohta, mille tõttu maksti fondiga ühinenud põllumajandustootjatele hüvitisi;

c) fondiga ühinenud põllumajandustootjatele hüvitise maksmise kuupäevad;

d) nende fondiga ühinenud põllumajandustootjate isikuandmed, kes said fondilt hüvitist;

e) väljamakstud hüvitiste kogusumma;

f) ühisfondi kinnitus selle kohta, et ta on teadlik kõnealuse toetusega seotud tingimustest.

▼B

2. Liikmesriigid määravad viimase kuupäeva, milleks ühisfondid peavad esitama oma taotlused eritoetuse saamiseks. Määratav kuupäev peab võimaldama piisava aja, et toetuskõlblikkuse tingimuste täitmist enne toetuste maksmist kontrollida, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 29 lõikes 3.

VI PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 20

Menetluse lihtsustamine

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 73/2009 erisätete kohaldamist, võivad liikmesriigid lubada või nõuda, et teabe edastamisel käesoleva määruse alusel nii põllumajandustootjalt asutustele kui ka vastupidi kasutatakse elektroonilisi vahendeid. Sel juhul tuleb võtta asjakohased meetmed, et tagada eelkõige järgmist:

a) põllumajandustootja on üheselt identifitseeritav;

b) põllumajandustootja vastab kõigile asjaomase toetuskava nõuetele;

c) edastatavad andmed on usaldusväärsed asjaomase toetuskava nõuetekohast haldamist silmas pidades; kui kasutatakse veiste elektroonilises andmebaasis sisalduvaid andmeid, peab see andmebaas pakkuma asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust;

d) kui täiendavaid dokumente pole võimalik elektrooniliselt edastada, saavad pädevad asutused need kätte mitteelektrooniliste vahenditega edastamiseks ettenähtud aja jooksul;

e) mitteelektroonilisi vahendeid ja elektroonilist edastamist kasutavaid põllumajandustootjaid ei kohelda erinevalt.

2. Toetusetaotluste esitamise osas võivad liikmesriigid lõikes 1 sätestatud tingimustel ette näha lihtsustatud menetlused juhul, kui andmed on juba asutustele kättesaadavad, eelkõige kui pärast viimase toetusetaotluse esitamist asjaomase toetuskava puhul pole olukord muutunud.

3. Koos toetusetaotlustega esitatavates mis tahes tõendavates dokumentides nõutavat teavet võib pädev asutus võimaluse korral paluda otse teabeallikalt.

Artikkel 21

Ilmsete vigade parandamine

Ilma et see piiraks artiklite 11–20 kohaldamist, võib toetusetaotlust parandada igal ajal pärast selle esitamist, kui pädev asutus avastab ilmseid vigu.

▼B

Artikkel 22

Erandid seoses toetusetaotluste esitamise tähtpäevaga

Kui käesoleva jaotise alusel toetusetaotluste või mis tahes tõendavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide esitamise viimane kuupäev või ühtse taotluse muudatuste esitamise viimane kuupäev on riigipüha, laupäev või pühapäev, siis erandina nõukogu määruse (EMÜ, Euratom) nr 1182/71 artikli 5 lõikest 1 lükatakse see edasi esimesele järgnevale tööpäevale ([1]).

Esimest lõiku kohaldatakse samuti taotluste suhtes, mille põllumajandustootjad esitavad ühtse otsemaksete kava alusel vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 56, ning taotluste suhtes, mille põllumajandustootjad esitavad toetusõiguste saamiseks vastavalt käesoleva määruse artiklile 15.

Artikkel 23

Hilinenud esitamine

1. Välja arvatud juhul, kui on tegemist artiklis 75 viidatud vääramatu jõu ja erandlike asjaoludega, viib käesoleva määruse kohase toetusetaotluse esitamine pärast asjakohast tähtpäeva selleni, et põllumajandustootjale taotluse õigeaegsel esitamisel ettenähtud summat vähendatakse 1 % iga tööpäeva kohta.

Ilma et see piiraks liikmesriikidel erimeetmete võtmist seoses vajadusega tõendavate dokumentide õigeaegse esitamise järele, mis võimaldaks planeerida ja teha tõhusat kontrolli, kohaldatakse esimest lõiku ka kooskõlas artiklitega 12 ja 13 pädevale asutusele esitatavate dokumentide, lepingute või deklaratsioonide puhul, kui sellised dokumendid, lepingud või deklaratsioonid on olulised vastava toetuskõlblikkuse kindlaksmääramiseks. Sellisel juhul vähendatakse asjaomase toetuse raames makstavat summat.

Kui hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus vastuvõetamatuks.

2. Välja arvatud juhul, kui on tegemist artiklis 75 viidatud vääramatu jõu ja erandlike asjaoludega, viib ühtse taotluse muutmine pärast artikli 14 lõikes 2 määratud viimast kuupäeva selleni, et asjaomaste põldude tegeliku kasutamisega seotud summasid vähendatakse 1 % iga tööpäeva kohta.

Muudatusi ühtsesse taotlusesse võetakse vastu ainult ühtse taotluse hilinenud esitamise viimase kuupäevani, nagu on määratletud lõike 1 kolmandas lõigus. Kui see kuupäev on siiski varasem või sama kui artikli 14 lõikes 2 sätestatud viimane kuupäev, loetakse ühtse taotluse muudatused vastuvõetamatuteks pärast artikli 14 lõikes 2 sätestatud kuupäeva.

Artikkel 24

Toetusõiguste jaotamise taotluste hilinenud esitamine

Välja arvatud juhul, kui on tegemist artiklis 75 viidatud vääramatu jõu ja erandlike asjaoludega, viib toetusõiguste või vajaduse korral nende suurendamise taotluste esitamine pärast käesoleva määruse artiklis 15 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 56 lõikes 1 määratud kuupäeva selleni, et kõnealusel aastal põllumajandustootjale määratud toetusõiguste suhtes ettenähtud summasid vähendatakse 3 % iga tööpäeva kohta.

([1]) EÜT L 124, 8.6.1971, lk 1.

▼B

Kui selline hilinemine ületab 25 kalendripäeva, loetakse avaldus vastuvõetamatuks ning põllumajandustootjale toetusõigusi ei anta.

Artikkel 25

Toetusetaotluste tagasivõtmine

1. Toetusetaotluse võib igal ajal kirjaliku avaldusega täielikult või osaliselt tagasi võtta.

Kui liikmesriik otsustab kasutada artikli 16 lõike 3 teises lõigus sätestatud võimalusi, võib see liikmesriik sätestada, et põllumajandusettevõttest välja viidud looma puhul võivad teated veiste elektroonilisse andmebaasi asendada kirjalikku teadet taotluse tagasivõtmise kohta.

2. Kui pädev asutus on juba teavitanud põllumajandustootjat toetusetaotluses esinevatest eeskirjade eiramistest või kui pädev asutus on põllumajandustootjat teavitanud kavatsusest teha kohapealset kontrolli ning selle kontrolli käigus avastatakse eeskirjade eiramisi, siis ei lubata tagasivõtmisi toetusetaotluse nendes osades, mida eeskirjade eiramised mõjutavad.

3. Tagasivõtmised kooskõlas lõikega 1 viivad taotleja tagasi positsioonile, kus ta asus enne kõnealuse toetusetaotluse või selle osa esitamist.

III JAOTIS

KONTROLLIMINE

I PEATÜKK

Ühiseeskirjad

Artikkel 26

Üldpõhimõtted

1. Käesolevas määruses sätestatud haldus- ja kohapealne kontroll tehakse viisil, mis võimaldab tõhusalt tõendada toetuse maksmise nõuetele vastavust ning nõuetele vastavuse seisukohast oluliste nõuete ja standardite järgimist.

2. Asjaomased toetusetaotlused lükatakse tagasi, kui põllumajandustootja või tema esindaja takistab kohapealse kontrolli tegemist.

Artikkel 27

Kohapealsest kontrollist ette teatamine

1. Kui see ei kahjusta kontrolli eesmärki, võib kohapealsest kontrollist ette teatada. Etteteatamisaeg on rangelt piiratud minimaalse vajaliku ajavahemikuga ega ületa 14 päeva. Loomakasvatuse toetusetaotluste kohapealse kontrolli puhul ei tohi etteteatamine siiski ületada 48 tundi, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel. Kui nõuetele vastavuse seisukohast olulistes õigusaktides ja standardite suhtes kohaldatud õigusaktides on nõutud etteteatamata kohapealset kontrolli, siis kehtivad kõnealused eeskirjad lisaks ka nõuetele vastavuse kohapealse kontrolli kohta.

▼B

2. Võimaluse korral tehakse käesolevas määruses sätestatud ja mis tahes muud ühenduse eeskirjades sätestatud kontrollid samal ajal.

II PEATÜKK

Toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontroll

I jagu

Halduskontroll

Artikkel 28

Ristkontroll

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 20 viidatud halduskontroll peab võimaldama eeskirjade eiramise avastamist, eelkõige automatiseeritud avastamist elektrooniliste vahendite abil, sealhulgas ristkontrolli:

a) deklareeritud toetusõiguste ja deklareeritud põldude suhtes, et vältida ühe ja sama toetuse alusetult mitmekordset maksmist samal kalendri- või majandusaastal ning et vältida määruse (EÜ) nr 73/2009 ►M1 I ja VI lisas ◄ loetletud pindalatoetuse kavade alusel antava toetuse alusetut kuhjumist;

b) toetusõiguste suhtes, et tõendada nende olemasolu ja toetuskõlblikkust;

c) ühtses taotluses deklareeritud põldude ja põldude identifitseerimise süsteemis sisalduvate võrdlusmaatükkide vahel, et kontrollida põldude toetuskõlblikkust;

d) toetusõiguste ja kindlaksmääratud pindalade vahel, et kontrollida, et toetusõigustele vastab võrdväärne kogus toetuskõlblikke hektareid, nagu määratletud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõikes 2;

e) veiste elektroonilise andmebaasi abil, et kontrollida toetuskõlblikkust ja vältida sama toetuse alusetult mitmekordset maksmist samal kalendriaastal;

▼M3

_____

▼B

g) ühtses taotluses deklareeritud põldude ja nende põldude vahel, millel liikmesriik on lubanud puuvillakasvatust vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 89;

h) ühtses taotluses esitatud põllumajandustootjate deklaratsiooni, et nad on heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, ning käesoleva määruse artikli 13 lõike 5 punkti b alusel esitatava teabe ja asjaomase heakskiidetud tootmisharudevahelise organisatsiooni edastatava teabe vahel, et kontrollida kõlblikkust määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 92 lõikes 2 sätestatud toetuse suurendamiseks;

i) määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 94 viidatud tarnelepingus esitatud teabe ja suhkrutootjate esitatud tarneid käsitleva teabe vahel.

▼B

2. Ristkontrollimisel leitud märke eeskirjade eiramistest järelkontrollitakse mõne teise asjakohase halduskorra järgi ja vajaduse korral kohapealse kontrolli abil.

3. Kui võrdlusmaatükk on kahe või enama sama toetuskava alusel toetust taotleva põllumajandustootja toetusetaotluse aluseks ja kui kogu deklareeritud pindala ületab põllumajandusmaa pindala, kusjuures erinevus jääb artikli 34 lõikes 1 lubatud hälbe piiresse, võivad liikmesriigid sätestada asjaomase pindala proportsionaalse vähendamise. Sel juhul võivad asjaomased põllumajandustootjad kaevata vähendamisotsuse peale põhjusel, et teised asjaomased põllumajandustootjad on nende kahjuks oma alasid üle deklareerinud, ületades nimetatud lubatud hälbe.

Artikkel 29

Eritoetuse halduskontroll

1. Iga eritoetusmeetme puhul, mille suhtes on halduskontrolli tegemine tehniliselt võimalik, kontrollitakse kõiki taotlusi. Kontroll tagab eelkõige järgmise:

a) toetuskõlblikkuse tingimused eritoetuse maksmiseks on täidetud;

b) ei toimu topeltrahastamist muudest ühenduse toetuskavadest;

c) põllumajandustootjatele ei maksta liigseid hüvitisi seoses määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 70 lõikes 3 ja artikli 71 lõikes 7 sätestatud rahaliste toetustega ning

d) vajaduse korral on esitatud tõendavad dokumendid ning need tõendavad toetuskõlblikkust.

2. Liikmesriigid võivad vastavalt vajadusele kasutada teistelt talitustelt, asutustelt või organisatsioonidelt saadud tõendusmaterjali toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks. Nad peavad siiski olema kindlad, et kõnealuse talituse, organi või organisatsiooni tegevusstandard on piisav toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks.

II jagu

Kohapealne kontroll

I alajagu

Ühissätted

Artikkel 30

Kontrolli määr

1. Igal aastal tehtavate kohapealsete kontrollide üldarv peab hõlmama vähemalt 5 % ühtse otsemaksete kava või ühtse pindalatoetuse kava raames või pindala eritoetuse taotlusi esitavatest põllumajandustootjatest. Liikmesriigid tagavad, et kohapealne kontroll hõlmab vähemalt 3 % põllumajandustootjatest, kes esitavad toetusetaotlusi määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotisega ettenähtud pindalatoetuse kavade raames.

▼B

2. Igal aastal tehtavate kohapealsete kontrollide üldarv hõlmab vähemalt:

a) kontrolli miinimummäära 30 % või 20 % kanepi tootmiseks deklareeritud maa-aladest kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 39.

Kui liikmesriik on juba juurutanud sellise maakasutuse eelneva heakskiidu süsteemi ja on komisjoni teavitanud selle süsteemiga seotud üksikasjalikest eeskirjadest ja tingimustest enne määruse (EÜ) nr 796/2004 jõustumist, teatatakse nende üksikasjalike eeskirjade või tingimuste muutustest komisjonile liigse viivituseta;

b) 5 % kõigist põllumajandustootjatest, kes taotlevad toetust veisetoetuskavade raames või eritoetusi veiste arvu põhjal või loomühikute või määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 65 kohaselt määratud individuaalse piimakvoodi põhjal või tegeliku piimatootmise põhjal. Kui veiste elektrooniline andmebaas siiski ei võimalda asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust, suurendatakse seda protsendimäära 10 %ni.

Nimetatud kohapealne kontroll peab hõlmama ka vähemalt 5 % kõigist toetusetaotlusega hõlmatud loomadest ühe toetuskava kohta;

c) 5 % kõigist põllumajandustootjatest, kes taotlevad eritoetusi lamba/kitsetoetuskavade raames või lammaste/kitsede arvu või loomühikute põhjal. Nimetatud kohapealne kontroll peab hõlmama ka vähemalt 5 % kõigist toetusetaotlusega hõlmatud loomadest. Kui määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 8 kohane lammaste/kitsede elektrooniline andmebaas siiski ei võimalda asjaomaste toetuskavade nõuetekohaseks haldamiseks vajalikku kindlusastet ja rakenduslikkust, suurendatakse seda protsendimäära 10 %ni asjaomastest põllumajandustootjatest;

d) 10 % kõigist põllumajandustootjatest, kes taotlevad muud kui lõikes 1 ja käesoleva lõike punktides b ja c viidatud eritoetust, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis d viidatud meede;

e) 10 % teistest talitustest, asutustest või organisatsioonidest, kes esitavad tõendusmaterjali toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks, nagu on viidatud artikli 29 lõikes 2;

f) 100 % ühisfondidest, kes taotlevad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis e viidatud toetust;

g) määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 6. jaos sätestatud puuvilla eritoetuse taotluse puhul 20 % tootmisharudevahelistest organisatsioonidest, mis on heaks kiidetud vastavalt nimetatud määruse artiklile 91 ja mille puhul põllumajandustootjad on ühtses taotluses deklareerinud, et nad kuuluvad nendesse organisatsioonidesse;

▼B

h) määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 7. jaos sätestatud suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetuste puhul, seoses suhkrutootjate juures tehtava kontrolliga kõnealuse määruse artikli 94 kohaselt tarnitud suhkrupeedist ja suhkruroost saadud kvoodikohase suhkru koguste osas, vähemalt 5 % taotlejatest, kes tarnivad asjaomasele tootjale.

3. Kui kohapealne kontroll peaks avastama olulisi eeskirjade eiramisi asjaomase toetuskava või piirkonna või selle osa kontekstis, suurendab pädev asutus asjakohaselt kohapealsete kontrollide arvu jooksval aastal, samuti suurendab ta asjakohaselt järgmisel aastal kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate protsenti.

4. Kui on sätestatud, et kohapealse kontrolli teatavaid osi võib teha valimipõhiselt, peab see valim tagama usaldusväärse ja representatiivse kontrollitaseme. Liikmesriigid määravad kontrollitava valimi moodustamise kriteeriumid. Kui selle valimi kontrollimisel avastatakse eeskirjade eiramisi, laiendatakse valimi ulatust ja mahtu asjakohaselt.

Artikkel 31

Kontrollitava valimi moodustamine

1. Riskianalüüsi ja esitatud toetusetaotluste representatiivsuse alusel moodustab pädev asutus vastavalt käesolevale määrusele kohapealsete kontrollidega kontrollitava valimi.

Representatiivsuse saavutamiseks valivad liikmesriigid juhumeetodil 20–25 % artikli 30 lõigete 1 ja 2 kohaselt kohapealse kontrolliga hõlmatavast põllumajandustootjate miinimumarvust.

Kui kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate arv ületab artikli 30 lõigetega 1 ja 2 ettenähtud kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarvu, ei tohi juhumeetodil valitud põllumajandustootjate osatähtsus lisavalimis ületada 25 %.

2. Riskianalüüsi tõhusust hinnatakse ja ajakohastatakse igal aastal järgmiselt:

a) tehakse kindlaks iga riskiteguri olulisus;

b) võrreldakse riskipõhiselt ja lõike 1 teises lõigus osutatud juhumeetodil moodustatud valimite tulemusi;

c) võetakse arvesse konkreetset olukorda asjaomases liikmesriigis.

3. Pädev asutus säilitab toimikud iga põllumajandustootja kohapealseks kontrolliks valimise põhjuste kohta. Kontrollivat inspektorit on nendest põhjustest enne kontrollimise algust nõuetekohaselt teavitatud.

▼B

4. Vajaduse korral võib osa kontrollitavast valimist moodustada olemasoleva teabe alusel enne kõnealuse toetuse taotlemise tähtaja lõppu. Esialgset valimit täiendatakse, kui kõik asjaomased taotlused on kättesaadavad.

▼M3

Artikkel 31a

Kombineeritud kohapealne kontroll

1. Erandina artiklist 31 ning käesolevas artiklis sätestatud tingimustel võivad liikmesriigid määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotises ning V jaotise 2. peatükis osutatud ühtse otsemaksete kava ja ühtse pindalatoetuse kava puhul otsustada asendada käesoleva määruse artikli 31 lõike 1 esimeses lõigus osutatud riskianalüüsi alusel kehtestatava kontrollitava valimi kontrollimise artiklis 6 osutatud põldude identifitseerimise süsteemi ajakohastamiseks kasutatavatel ortofotodel põhineva kontrolliga.

Esimeses lõigus osutatud otsuse võib vastu võtta riiklikul või piirkondlikul tasandil. Piirkond peab koosnema kogu maa-alast, mis on hõlmatud ühe või mitme autonoomse põldude identifitseerimise süsteemiga.

Liikmesriigid ajakohastavad süstemaatiliselt põldude identifitseerimise süsteemi ja kontrollivad maksimaalselt kolmeaastase ajavahemiku jooksul kogu süsteemiga hõlmatud maa-ala kõiki põllumajandustootjad, hõlmates aastas kontrolliga vähemalt 25 % põldude identifitseerimise süsteemis registreeritud toetuskõlblikest hektaritest. Kui aga liikmesriigis on põldude identifitseerimise süsteemis registreeritud alla 150 000 toetuskõlbliku hektari, võib ta teha erandi iga-aastase kontrollimäära miinimumnõudest.

Enne käesoleva artikli kohaldamist tuleb liikmesriikidel asjaomast põldude identifitseerimise süsteemi eelneva kolme aasta jooksul täielikult ajakohastada.

Ajakohastamiseks kasutatavad ortofotod ei tohi olla enam kui 15 kuud vanad päeval, mil neid kasutatakse esimese lõigu kohaselt põldude identifitseerimise süsteemi ajakohastamiseks.

2. Artikli 6 lõike 2 kohaselt hinnatava põldude identifitseerimise süsteemi kvaliteet peab käesoleva artikli kohaldamisele eelneva kahe aasta jooksul olema piisav selleks, et tõhusalt kontrollida toetuse andmise tingimuste täitmist.

3. Juhusliku valimi kohapealse kontrolli käigus tuvastatud veamäär ei tohi käesoleva artikli kohaldamisele eelneva kahe aasta jooksul ületada 2 %. Lisaks ei tohi käesoleva artikli kohaldamisel ületada veamäär kahel järjestikusel aastal 2 %.

Liikmesriik kinnitab veamäära liidu tasandil koostatud metoodika kohaselt.

4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaselt teostatava kontrolli suhtes kohaldatakse artikli 35 lõiget 1.

▼B

Artikkel 32

Protokoll

1. Iga käesoleva jao alusel tehtud kohapealse kontrolli kohta koostatakse protokoll, mis võimaldab tehtud kontrolli üksikasju läbi vaadata. Eelkõige sisaldab protokoll järgmist:

a) kontrollitud toetuskavad ja taotlused;

b) kohal viibinud isikud;

c) kontrollitud põllud, mõõdetud põllud, sh vajaduse korral mõõdetud põldude mõõtmiste tulemused ja kasutatud mõõtmismeetodid;

d) tuvastatud loomade arv ja liik ning vajaduse korral kontrollitud kõrvamärgi number, registrikanded ja kanded veiste ja/või lammaste/kitsede elektroonilises andmebaasis ja muud tõendavad dokumendid, kontrolli tulemused ja vajaduse korral eritähelepanekud üksikute loomade ja/või nende identifitseerimiskoodi kohta;

e) kas põllumajandustootjale teatati kontrollkäigust ette ja sel juhul etteteatamise aeg;

f) märked mis tahes erikontrollimeetmete kohta, mida tuleb võtta individuaalsete toetuskavade kontekstis;

g) märked täiendavalt võetud kontrollimeetmete kohta.

2. Põllumajandustootjale antakse võimalus protokollile alla kirjutada, et tõendada oma kohalviibimist kontrolli ajal ja lisada tähelepanekuid. Eeskirjade eiramise tuvastamisel saab põllumajandustootja protokolli koopia.

Kui kohapealset kontrolli tehakse kaugseire teel kooskõlas artikliga 35 ning selle käigus ei avastata eeskirjade eiramisi, võivad liikmesriigid otsustada mitte anda põllumajandustootjale või tema esindajale võimalust protokollile alla kirjutada. Kui sellise kontrolli tulemusena avastatakse eeskirjade eiramisi, antakse protokollile allakirjutamise võimalus enne, kui pädev asutus teeb järeldused rikkumistest tulenevate vähendamiste või väljaarvamiste suhtes.

II alajagu

Pindala toetuskavade ühtsete taotluste kohapealne kontroll

Artikkel 33

Kohapealse kontrolli elemendid

►**M3** Kohapealne kontroll hõlmab kõiki põlde, mille puhul on toetust taotletud määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud toetuskavade alusel. ◄ Sellest olenemata võib kohapealse kontrolli käigus pindalade kindlaksmääramisel kasutatavat valimit piirata kuni 50 %ni põldudest, mis on hõlmatud määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotise kohaste toetuskavadega, tingimusel et kõnealune valim tagab usaldusväärse ja

▼B

representatiivse kontrollitaseme kontrollitud maade ja taotletud toetuse osas. Kui kõnealuse valimipõhise kontrolli käigus avastatakse kõrvalekaldeid, siis suurendatakse tegelikult kontrollitavate põldude valimit.

Liikmesriigid võivad kasutada kaugseiret, nagu on sätestatud artiklis 35, ning ülemaailmset satelliitnavigatsioonisüsteemi.

Artikkel 34

Pindalade kindlaksmääramine

1. Põldude pindala määratakse kindlaks selliste vahendite abil, mis tõendatult tagavad ühenduse tasandil koostatud kohaldatavate tehniliste standarditega vähemalt samaväärse mõõtmiskvaliteedi.

Lubatav mõõtmishälve on kuni 1,5 m põllu ümbermõõdu kompenseerimisel. Lubatud maksimumhälve iga põllu puhul ei tohi absoluutväärtuses ületada 1,0 ha.

2. Põllu kogupindala võib arvesse võtta tingimusel, et seda kasutatakse tervikuna asjaomase piirkonna või liikmesriigi kohalike tavade kohaselt. Muudel juhtudel võetakse arvesse tegelikult kasutatavat pindala.

Piirkondade puhul, kus teatavad iseärasused, eelkõige hekid, kraavid ja piirded on traditsiooniliselt hea põllumajandusliku taimekasvatus- või käitamispraktika osa, võivad liikmesriigid otsustada vastava pindala lugeda täielikult kasutatava pindala osaks, tingimusel et see ei ületa liikmesriikide määratavat kogulaiust. Nimetatud laius peab vastama kõnealuses piirkonnas traditsioonilisele laiusele ega või ületada 2 meetrit.

Kui liikmesriigid on kooskõlas määruse (EÜ) nr 796/2004 artikli 30 lõike 2 kolmanda lõiguga komisjonile enne käesoleva määruse jõustumist teatanud laiuse üle 2 m, võib seda laiust siiski kohaldada.

3. Kõik iseärasused, millele on viidatud määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisas loetletud õigusaktides või mis võivad moodustada osa headest põllumajandus- ja keskkonnatingimustest, nagu on viidatud kõnealuse määruse artiklis 6 ja III lisas, moodustavad osa põllu kogupindalast.

4. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 kohaldamist, loetakse põld, kus kasvab puid, toetuskõlblikuks pindalatoetuse kavade kohaldamisel juhul, kui põllumajanduslikke tegevusi või vajaduse korral kavandatavat tootmist on võimalik teostada samamoodi nagu sama piirkonna ilma puudeta maatükkidel.

5. Kui maa-ala kasutatakse ühiselt, jaotavad pädevad asutused selle põllumajandustootjate vahel mõtteliselt vastavalt põllumajandustootjate maakasutusele või selle maa kasutusõigusele.

6. Põldude toetuskõlblikkust kontrollitakse asjakohaste vahenditega. Selleks võib vajaduse korral küsida lisatõendeid.

▼B

Artikkel 35

Kaugseire

1. Kui liikmesriik kasutab artikli 33 teise lõiguga ettenähtud võimalust teha kohapealset kontrolli kaugseire teel, peab ta:

a) tegema satelliidikujutiste või aerofotode fototõlgenduse kõigi taotlusega hõlmatud kontrollitavate põldude kohta, et tuvastada pinnakate ja mõõta pindala;

b) tegema kõigi selliste põldude füüsilist kontrolli, mille puhul fototõlgendus ei võimalda pädeval asutusel deklaratsiooni õigsust rahuldavalt kontrollida.

2. Artikli 30 lõikes 3 viidatud täiendavat kontrolli tehakse tavapärase kohapealse kontrollina, kui jooksval aastal pole seda enam võimalik teha kaugseire teel.

Artikkel 36

Eritoetusõiguste kohapealne kontroll

Liikmesriigid näevad ette kohapealse kontrolli menetluse eritoetusõigusi deklareerivate põllumajandustootjate suhtes, selleks et tagada määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 44 viidatud aktiveerimisnõuete täitmine.

▼M3

———————

▼B

Artikkel 38

Heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kohapealne kontroll

Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 6. jaos sätestatud heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide kohapealse kontrolli puhul puuvilla eritoetuse taotlemise raames kontrollitakse nimetatud organisatsioonide heakskiitmise kriteeriumide täitmist ja nende liikmete nimekirja.

Artikkel 39

Suhkrutootjate kohapealne kontroll

Määruse (EÜ) nr 73/2009 IV jaotise 1. peatüki 7. jaos sätestatud suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate suhkrupeeditoetuse taotlemise raames hõlmab suhkrutootjate kohapealne kontroll järgmist:

a) põllumajandustootja esitatav teave tarnelepingutes;

b) pädevale asutusele esitatud tarneid käsitlevate andmete õigsus;

c) tarnete jaoks kasutatavate kaalude tõend;

d) tarnitud suhkrupeedi ja suhkruroo sahharoosisisalduse kindlaksmääramiseks tehtud ametlike laborianalüüside tulemused.

▼B

Artikkel 40

Kanepitaimede tetrahüdrokannabinoolisisalduse kontroll

1. Süsteem, mida liikmesriigid kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikega 1 kasutavad kasvatatavate põllukultuuride tetrahüdrokannabinoolisisalduse (edaspidi „THC-sisalduse") määramiseks, peab vastama käesoleva määruse I lisas sätestatule.

2. Liikmesriigi pädev asutus peab arvestust THC-sisalduse mõõtmise kohta. Arvestusdokumendid peavad iga sordi puhul sisaldama vähemalt THC-sisalduse määramise tulemusi, mis on väljendatud protsentides kahe kümnendkoha täpsusega, kasutatud proovivõtumenetlust, tehtud analüüside arvu, märget proovi võtmise aja kohta ja riiklikul tasandil võetud meetmeid.

▼M7

_____

▼B

3. Kui kõikide ühe sordi suhtes tehtud analüüside keskmine tulemus näitab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatust suuremat THC-sisaldust, kasutab liikmesriik asjaomase sordi suhtes järgmise turustusaasta jooksul menetlust B, mis on sätestatud käesoleva määruse I lisas. Seda menetlust kasutatakse ka järgmistel turustusaastatel, välja arvatud juhul, kui kõikide asjaomase sordi suhtes tehtud analüüside tulemused näitavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatust väiksemat THC-sisaldust.

Kui kõikide ühe sordi suhtes tehtud analüüside keskmine tulemus näitab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatust suuremat THC-sisaldust ka teisel järjestikusel turustusaastal, taotleb liikmesriik asjaomase sordi turustamise keelustamist vastavalt nõukogu direktiivi 2002/53/EÜ ([1]) artiklile 18. Vastav taotlus tuleb saata komisjonile hiljemalt asjaomase turustusaasta 15. novembriks. Järgnevast aastast alates arvatakse taotluses nimetatud kanepisort asjaomases liikmesriigis otsetoetuskõlblike kanepisortide hulgast välja.

4. Kanepi viljelemist jätkatakse tavalistes kasvutingimustes vastavalt kohalikule tavale vähemalt seni, kuni õitsemise lõpust on möödunud kümme päeva, et teha lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud kontrolli.

Liikmesriik võib siiski lubada kanepi koristamist pärast õitsemise algust, kuid enne õitsemise lõpule järgneva 10päevase ajavahemiku lõppu tingimusel, et inspektorid viitavad iga maatüki tüüpilistele osadele, millel tuleb I lisas sätestatud korras jätkata kontrolli eesmärgil kultuuride kasvatamist kuni 10 päeva jooksul pärast õitsemisperioodi.

([1]) EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1.

▼B

III alajagu

Loomakasvatuse toetusetaotluste kohapealne kontroll

▼M3

Artikkel 41

Kohapealse kontrolli ajastamine

1. Vähemalt 60 % artikli 30 lõike 2 punkti b teises lõigus sätestatud miinimummäärale vastavatest kohapealsetest kontrollidest jaotatakse asjaomase toetuskava kogu loomapidamisajale. Ülejäänud kohapeane kontroll jaotatakse aasta peale.

Kui aga loomapidamisaeg algab enne toetusetaotluse esitamist või kui seda ei saa eelnevalt kindlaks määrata, jaotatakse artikli 30 lõike 2 punkti b teises lõigus sätestatud kohapealne kontroll aasta peale.

2. Vähemalt 50 % artikli 30 lõike 2 punktis c sätestatud miinimummäärale vastavatest kohapealsetest kontrollidest jaotatakse kogu loomapidamisajale. Kogu miinimummäärale vastavad kohapealsed kontrollid tehakse aga täies ulatuses ja jaotatakse kogu loomapidamisajale neis liikmesriikides, kus ei ole täielikult rakendatud ega kohaldatud määrusega (EÜ) nr 21/2004 kehtestatud süsteemi lammaste ja kitsede kohta, eelkõige seoses loomade identifitseerimise ja nõuetekohase registripidamisega.

▼B

Artikkel 42

Kohapealse kontrolli elemendid

▼M3

1. Kohapealse kontrolli käigus tehakse kindlaks, kas kõik toetuskõlblikkuse tingimused on täidetud ning kontroll hõlmab kõiki loomi, kelle kohta on kontrollitavate toetuskavade alusel esitatud toetusetaotlused, sealhulgas loomi, kes on artikli 64 kohaselt loomapidamisaja vältel asendatud ja kes on endiselt põllumajandusettevõttes. Veisetoetuskavade kontrolli puhul ja kui liikmesriik kasutab artikli 16 lõikes 3 sätestatud võimalust, kontrollitakse ka potentsiaalselt toetuskõlblikke veiseid.

Kohapealse kontrolli käigus kontrollitakse eelkõige, et põllumajandusettevõttes olevate loomade arv, mille kohta toetusetaotlused on esitatud, ja vajaduse korral potentsiaalselt toetuskõlblike veiste arv, vastab registritesse kantud loomade arvule, ja veiste puhul veiste elektroonilisse andmebaasi teatatud loomade arvule.

▼B

2. Veisetoetuskavade puhul kontrollitakse kohapealse kontrolli käigus ka järgmist:

a) registrikannete õigsus ja teated veiste elektroonilisse andmebaasi tõendavate dokumentide valimi alusel, näiteks ostu- ja müügiarved, tapasertifikaadid, veterinaarsertifikaadid ja vajaduse korral loomapassid, nende loomade kohta, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul; kõrvalekallete ilmnemisel pikendatakse kõnealust kontrolli kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuuni;

▼B

b) kas veiste elektroonilises andmebaasis säilitatavad andmed vastavad valimi alusel registrisse antud teabele nende loomade kohta, kelle puhul toetusetaotlused esitati kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul; kõrvalekallete ilmnemisel pikendatakse kõnealust kontrolli kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuuni;

▼M3

_____

d) kas veised on kõrvamärkide alusel identifitseeritavad ning neil on vajaduse korral loomapassid ning nad on kantud registrisse ja neist on nõuetekohaselt teatatud veiste elektroonilisse andmebaasi.

Punktis d osutatud kontrolli võib teostada valimi alusel.

▼B

Punktis d osutatud kontroll tehakse individuaalselt iga isase veise puhul, keda loomapidamiskohustuse kohaselt edasi peetakse ja kelle puhul on esitatud taotlus veiseliha eritoetuse saamiseks, välja arvatud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 110 lõikega 6 esitatud taotlus. Kõikidel muudel juhtudel võib nõuetekohaseid sissekandeid loomapassides, registrit ja andmebaasi andmeid kontrollida valimi põhjal.

3. Lamba/kitsetoetuskava puhul kontrollitakse hõlmab kohapealne kontroll ka järgmist:

a) registri alusel tehtav kontroll, et loomi, kelle kohta esitati toetusetaotlused, on põllumajandusettevõttes peetud kogu loomapidamisaja vältel;

b) registrikannete korrektsuse kontroll kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul tõendavate dokumentide valimi põhjal, näiteks ostu- ja müügiarved ning veterinaarsertifikaadid, mis on väljastatud kohapealsele kontrollile eelnenud kuue kuu jooksul; kõrvalekallete ilmnemisel pikendatakse kõnealust kontrolli kohapealsele kontrollile eelnenud 12 kuuni.

▼M3

_____

▼B

Artikkel 45

Erisätted protokolli kohta

1. Kui liikmesriigid teevad käesoleva määrusega ettenähtud kohapealset kontrolli koos määrusega (EÜ) nr 1082/2003 ettenähtud kontrolliga, lisatakse käesoleva määruse artiklis 32 sätestatud protokollile määruse (EÜ) nr 1082/2003 artikli 2 lõikega 5 ettenähtud aruanded.

▼M3

_____

▼B

4. Kui käesoleva määrusega kooskõlas tehtud kontrolli käigus avastatakse määruse (EÜ) nr 1760/2000 I jaotise või määruse (EÜ) nr 21/2004 sätete rikkumisi, saadetakse käesoleva määruse artiklis 32 sätestatud protokolli koopiad viivitamata asutustele, kes vastutavad nimetatud määruste rakendamise eest.

▼B

IV alajagu

Eritoetuse kohapealne kontroll

Artikkel 46

Eritoetusega seotud erisätted

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 68 sätestatud eritoetuste puhul kohaldavad liikmesriigid käesoleva jaotise sätteid. Kui see ei ole asjaomase toetuskava struktuuri tõttu asjakohane, näevad liikmesriigid ette kontrolli, et tagada käesolevas jaotises sätestatuga samaväärne kontrollitase.

Liikmesriigid kontrollivad eelkõige järgmist:

a) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis e sätestatud ühisfondide maksetaotluste kontrollimisel kontrollitakse, et:

   i) põllumajandustootjatel oli õigus fondi poolt makstavat hüvitist saada;

   ii) fondi kuuluvatele põllumajandustootjatele maksti hüvitist vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 71;

b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 68 sätestatud eritoetust saavate investeeringute kohapealsel kontrollimisel kontrollitakse, et investeering on tehtud.

Teise lõigu punktis a osutatud kontrolli võib teha valimi põhjal, mis hõlmab vähemalt 10 % asjaomastest põllumajandustootjatest.

2. Kui liikmesriik tagab, et kui kontrolli tõhusus on vähemalt samaväärse kohapealse kontrolli abil saavutatuga, võib kontrolli põllumajandusettevõtte tasandil asendada halduskontrolliga või kontrolliga nende talituste, asutuste või organisatsioonide tasandil, kes esitavad tõendid artikli 29 lõikes 2 viidatud toetuskõlblikkuse kriteeriumidele vastavuse kontrollimiseks.

III PEATÜKK

Nõuetele vastavuse kontroll

I jagu

Ühissätted

Artikkel 47

Nõuetele vastavuse üldeeskirjad

1. Käesolevas peatükis tähendab „korduv” rikkumine artiklis 4 viidatud sama nõude, standardi või kohustuse rikkumist, mis on avastatud rohkem kui üks kord üksteisele järgneva kolme kalendriaasta vältel, kui põllumajandustootjat on eelmisest rikkumisest teavitatud ja tal on vajaduse korral olnud võimalik võtta asjakohaseid meetmeid eelmise rikkumise lõpetamiseks.

2. Rikkumise „ulatuse” määramisel võetakse arvesse eelkõige, kas nõuete rikkumisel on kaugemale ulatuv mõju või piirdub see põllumajandusettevõtte endaga.

▼B

3. Rikkumise „raskusaste” sõltub eelkõige rikkumise tagajärgede olulisusest, võttes arvesse asjaomase nõude või standardi eesmärke.

4. Kas rikkumine on „püsiv”, sõltub eelkõige selle mõju ajalisest ulatusest või nende mõjude mõistlike vahenditega lõpetamise võimalusest.

Artikkel 48

Pädev kontrolliasutus

1. Spetsialiseeritud kontrolliasutused vastutavad kõnealuste nõuete ja standardite järgimise kontrolli tegemise eest.

Makseasutused vastutavad vähendamiste või väljaarvamiste kinnitamise eest individuaaljuhtumitel kooskõlas IV jaotise III peatükiga.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada, et nõuetele vastavusega seotud kõikide või teatavate nõuete, standardite, õigusaktide või valdkondade kontrollimise teeb makseasutus, tingimusel et liikmesriik tagab, et kontrolli tõhusus on vähemalt samaväärne sellega, kui kontrolli teeb spetsialiseeritud kontrolliasutus.

II jagu

Halduskontroll

Artikkel 49

Halduskontroll

Nõuetest, standarditest, õigusaktidest või nõuetele vastavuse valdkondadest olenevalt võivad liikmesriigid otsustada teha halduskontrolli, eelkõige kontrolli, mis on juba ette nähtud asjaomase nõude, standardi, õigusakti või nõuetele vastavuse valdkonna puhul kohaldatavate kontrollisüsteemidega.

III jagu

Kohapealne kontroll

Artikkel 50

Kontrolli miinimummäär

1. Pädev kontrolliasutus, võttes arvesse standardeid ja nõudeid, mille eest ta vastutab, kontrollib kohapeal vähemalt 1 % kõigist põllumajandustootjatest, kes on esitanud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 lõike d tähenduses toetusetaotluse otsetoetuskavade alusel, mille eest kõnealune pädev asutus vastutab. Võttes arvesse standardeid ja nõudeid, mille eest ta vastutab, kontrollib pädev kontrolliasutus ka vähemalt 1 % kõigist põllumajandustootjatest, kelle suhtes asjaomasel kalendriaastal kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel nõuetele vastavuse kohustusi, mille täitmise eest kõnealune pädev kontrolliasutus vastutab.

▼B

Esimeses lõigus osutatud kontrolli miinimummäär on võimalik saavutada iga pädeva kontrolliasutuse tasandil või õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil. Juhul kui kontrolli ei tee artiklis 48 sätestatud makseasutused, on võimalik saavutada kõnealune kontrolli miinimummäär iga makseasutuse tasandil.

Kui õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavates õigusaktides on juba kontrolli miinimummäärad kindlaks määratud, kohaldatakse neid määrasid selles ulatuses esimeses lõigus nimetatud miinimummäära asemel. Teise võimalusena võivad liikmesriigid otsustada, et kõikidest rikkumistest, mis on avastatud õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavate õigusaktidega ettenähtud kohapealse kontrolli käigus, mis tehakse väljaspool esimeses lõigus osutatud valimit, teatatakse pädevale kontrolliasutusele, kes vastutab asjaomase õigusakti või standardi eest ja teeb järelkontrolli. Kohaldatakse käesoleva jaotise sätteid.

▼M1

1a. Erandina lõikest 1 ja selleks, et täita nimetatud lõikes osutatud kontrolli miinimummäär iga õigusakti või standardi või kõikide õigusakti- ja standardirühmade tasandil, võib liikmesriik:

a) kasutada sellise valitud põllumajandustootjate suhtes tehtava kohapealse kontrolli tulemusi, mis on tehtud vastavalt nende õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavatele õigusaktidele; või

b) asendada valitud põllumajandustootjad selliste põllumajandustootjatega, kelle suhtes tehakse kohapealset kontrolli vastavalt nende õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavatele õigusaktidele tingimusel, et need põllumajandustootjad esitavad toetusetaotlusi otsetoetuste saamiseks toetuskavade alusel määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti d mõistes või selliste toetuskavade alusel, mille suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikleid 85t ja 103z.

Sellistel juhtudel hõlmab kohapealne kontroll kõiki asjakohaste õigusaktide ja standardite aspekte, nagu on nõuetele vastamiseks määratletud. Lisaks tagavad liikmesriigid, et nimetatud kohapealne kontroll on vähemalt sama tõhus kui pädeva kontrolliasutuse tehtud kohapealne kontroll.

▼B

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kontrolli miinimummäära kehtestamisel ei võeta arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2 või artikli 24 lõike 2 kolmandas lõigus nõutavaid meetmeid.

3. Kui kohapealse kontrolli käigus peaks avastatama oluline rikkumisaste, suurendatakse järgmisel kontrolliperioodil asjaomase õigusakti või standardi suhtes tehtavate kohapealsete kontrollide arvu. Ühe õigusakti piires võib pädev kontrolliasutus uutes kohapealsetes kontrollides piirduda kõige sagedamini rikutavate nõuete täitmise kontrollimisega.

Artikkel 51

Kontrollitava valimi moodustamine

1. Ilma et see piiraks nende rikkumiste järelkontrolli, millest pädev asutus on mõnel muul viisil teada saanud, võetakse kooskõlas artikliga 50 kontrollitavate põllumajandusettevõtete valimi moodustamise aluseks, kui see on asjakohane, kohaldatavatele õigusaktidele vastav riskianalüüs või nõuete või standardite puhul asjakohane riskianalüüs.

▼B

Kõnealuse riskianalüüsi aluseks võib olla üksiku põllumajandusettevõtte tasand või põllumajandusettevõtete kategooriate või geograafiliste tsoonide tasand või lõike 5 teise lõigu punkti b puhul ettevõtjate tasand.

Riskianalüüsis võib võtta arvesse üht või mõlemat järgmisest:

a) põllumajandustootja osalemine määruse (EÜ) 73/2009 artiklis 12 sätestatud põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemis;

b) põllumajandustootja osalemine sertifitseerimissüsteemis, kui asjaomaseid nõudeid ja standardeid asjaomase toetuskava suhtes kohaldatakse.

▼M1

Liikmesriik võib riskianalüüsi aluseks võttes otsustada kontrollitavate põllumajandustootjate valimist välja arvata põllumajandustootjad, kes osalevad teise lõigu punktis b osutatud sertifitseerimissüsteemis. Juhul kui sertifitseerimissüsteemiga on kaetud üksnes teatavad nõuetele vastavuse nõuded ja standardid, millest põllumajandustootja peab kinni pidama, kasutatakse sertifitseerimissüsteemiga hõlmamata nõuete ja standardite suhtes asjakohaseid riskitegureid.

Kui kontrollimise tulemuste analüüs näitab, et teise lõigu punktis b osutatud sertifitseerimissüsteemiga hõlmatud nõudeid ja standardeid rikutakse märkimisväärselt sagedasti, hinnatakse nende nõuete ja standarditega seotud riskitegureid uuesti ja suurendatakse vajaduse korral.

▼B

Ilma et see piiraks artikli 50 lõike 1 kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada nii otsetoetust saavate põllumajandustootjate kui ka nende põllumajandustootjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklitele 85t ja 103z alusel, võtta kontrollitavate põllumajandustootjate valimi moodustamise aluseks ühe ja sama riskianalüüsi.

2. Representatiivsuse saavutamiseks valitakse 20–25 % artikli 50 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud kohapealse kontrolliga hõlmatavast põllumajandustootjate miinimumarvust juhumeetodil.

Kui kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate arv ületab artikli 50 lõike 1 esimese lõiguga ettenähtud kohapeal kontrollitavate põllumajandustootjate miinimumarvu, ei tohi juhumeetodil valitud põllumajandustootjate osatähtsus lisavalimis ületada 25 %.

3. Vajaduse korral võib osa kontrollitavast valimist moodustada olemasoleva teabe alusel enne kõnealuse toetuse taotlemise tähtaja lõppu. Esialgset valimit täiendatakse, kui kõik asjaomased taotlused on kättesaadavad.

4. Kooskõlas artikliga 50 kontrollitavate põllumajandustootjate valimid moodustatakse nende põllumajandustootjate valimite põhjal, kes juba valiti vastavalt artiklitele 30 ja 31 ning kelle suhtes asjakohaseid nõudeid või standardeid kohaldatakse. Artikli 50 lõike 1 esimese lõigu teises lauses osutatud valim moodustatakse siiski nende põllumajandustootjate hulgast, kelle suhtes asjaomasel kalendriaastal kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel.

▼B

5. Erandina lõikest 4 võib kooskõlas artikliga 50 kontrollitavate põllumajandustootjate valimeid moodustada ka nende põllumajandustootjate hulgast, kes esitavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti d tähenduses toetusetaotlusi otsetoetuskavade alusel, ja nende põllumajandustootjate hulgast, kelle suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel ning kes peavad järgima asjakohaseid nõudeid või standardeid.

Sellisel juhul:

a) kui põllumajandusettevõtte tasandil kohaldatud riskianalüüsi põhjal järeldatakse, et otsetoetuste mittesaajate riskitase on kõrgem kui toetust taotlenud põllumajandustootjate oma, võib asendada toetust taotlenud põllumajandustootjad toetuse mittesaajatega; sel juhul peab kontrollitud põllumajandustootjate koguarv sellest olenemata ulatuma artikli 50 lõikes 1 sätestatud kontrollimäärani; selliste asendamiste põhjused tuleb nõuetekohaselt põhjendada ja dokumenteerida;

b) kui see on tõhusam, võib riskianalüüsi teha põllumajandustootja tasandi asemel ettevõtjate tasandil, eelkõige tapamajades, müüjate või tarnijate juures; sellisel juhul võib niimoodi kontrollitud põllumajandustootjad arvestada artikli 50 lõikes 1 sätestatud kontrollimäära hulka.

6. Kui selline kombinatsioon suurendab kontrollisüsteemi tõhusust, võib otsustada jätkata lõigetes 4 ja 5 sätestatud menetluste kombinatsiooni kasutamist.

Artikkel 52

Nõuetele ja standarditele vastavuse kindlaksmääramine

1. Vajaduse korral määratakse nõuete ja standardite järgimine kindlaks kõnealuse nõude või standardi suhtes kohaldatavate õigusaktidega ettenähtud vahendite abil.

2. Muudel juhtudel ja vajaduse korral määratakse nõuetele vastavus kindlaks pädeva kontrolliasutuse määratletud mis tahes asjakohaste vahenditega, mis tagavad vähemalt riiklike eeskirjade alusel ametlikuks nõuetele vastavuse kindlaksmääramiseks vajalikuga samaväärse täpsuse.

3. Vajaduse korral võib kohapealset kontrolli teha kaugseiremeetodite kohaldamise teel.

Artikkel 53

Kohapealse kontrolli elemendid

1. Artiklis 50 sätestatud valimit kontrollides tagab pädev asutus, et kõigi selliselt valitud põllumajandustootjate puhul kontrollitakse nende nõuete ja standardite täitmist, mille eest asutus vastutab.

Olenemata esimesest lõigust, kui kontrolli miinimummäär saavutatakse iga õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil vastavalt artikli 50 lõike 1 teisele lõigule, kontrollitakse valitud põllumajandustootjate vastavust asjaomase õigusakti või standardi tasandil või õigusaktide või standardite kogumi tasandil.

▼B

Üldiselt kontrollitakse iga kohapealse kontrolli jaoks valitud põllumajandustootjat ajal, kui saab kontrollida enamikku nõuetest ja standarditest, mis tema puhul kontrollimiseks valiti. Liikmesriigid tagavad siiski, et kõiki nõudeid ja standardeid aasta jooksul nõuetekohasel tasemel kontrollitakse.

2. Kohapealne kontroll hõlmab vajaduse korral põllumajandusettevõtte kogu põllumajandusmaad. Sellest olenemata võib tegelik kontroll põllul kohapealse kontrolli osana piirduda valimiga, mille moodustab vähemalt pool asjaomase nõude või standardiga hõlmatud põldudest kõnealuses põllumajandusettevõttes, kui selline valim tagab nõuete ja standardite usaldusväärse ja representatiivse kontrollimise taseme. Kui kõnealuse valimi kontrollimise käigus avastatakse rikkumisi, siis suurendatakse tegelikult kontrollitud põldude valimit.

Kui asjaomaste õigusaktide või standardite suhtes kohaldatavates õigusaktides on nii sätestatud, võib nõuetele ja standarditele vastavuse tegelik kontroll kohapealse kontrolli osana piirduda ka kontrollitavate objektide representatiivse valimiga. Liikmesriigid tagavad siiski, et kontrollitakse vastavust kõigile nõuetele ja standarditele, millele vastavust saab asjaomase kontrollkäigu ajal kontrollida.

3. Lõikes 1 viidatud kontroll tehakse üldjuhul ühe kontrollkäigu osana ning koosneb nendele nõuetele ja standarditele vastavuse kontrollist, millele vastavust saab selle kontrollkäigu ajal kontrollida eesmärgiga avastada võimalikud kõnealuste nõuete ja standardite rikkumised ja peale selle teha kindlaks edasiseks kontrollimiseks esitatavad juhtumid.

4. Kui liikmesriik tagab, et kontroll on vähemalt sama tõhus kui kohapealne kontroll, võib kontrolli põllumajandusettevõtte tasandil asendada halduskontrolliga või artikli 51 lõike 5 teise lõigu punktis b osutatud kontrolliga ettevõtjate tasandil.

5. Kohapealse kontrolli tegemisel võivad liikmesriigid kasutada teatavatele nõuetele ja standarditele eriomaseid objektiivseid näitajaid, kui nad tagavad, et asjaomaste nõuete ja standardite kontroll on vähemalt sama tõhus kui kohapealne kontroll ilma neid näitajaid kasutamata.

Kõnealustel näitajatel on otsene side nõuete ja standarditega, mida nad esindavad, ja need hõlmavad kõiki asjaomaste nõuete ja standardite kontrollimisel kontrollitavaid elemente.

6. Artikli 50 lõikes 1 sätestatud valimi kohapealne kontroll tehakse sama kalendriaasta jooksul, mil esitati toetusetaotlused.

Artikkel 54

Protokoll

1. ►**M1** Iga käesoleva peatüki alusel tehtava kohapealse kontrolli kohta, olenemata sellest, kas asjaomane põllumajandustootja valiti kohapealseks kontrolliks kooskõlas artikliga 51, kas teda kontrolliti kohapeal vastavalt nende õigusaktide ja standardite suhtes kohaldatavatele õigusaktidele kooskõlas artikli 50 lõikega 1a või pädevale asutusele muul viisil teatavaks saanud rikkumise järelkontrollina, koostatakse pädeva kontrolliasutuse poolt või tema vastutusel protokoll. ◄

▼B

Protokoll koosneb järgmistest osadest:

a) üldosa, mis sisaldab eelkõige järgmist teavet:

i) kohapealseks kontrolliks valitud põllumajandustootja;

ii) kohal viibinud isikud;

iii) kas põllumajandustootjale teatati kontrollkäigust ette ja sel juhul etteteatamise aeg;

b) osa, mis kajastab eraldi iga õigusakti ja standardi kontrolle ning sisaldab eelkõige järgmist teavet:

i) kohapealse kontrolli sisuks olevad nõuded ja standardid;

ii) tehtud kontrolli laad ja ulatus;

iii) avastatud rikkumised;

iv) õigusaktid ja standardid, mille suhtes leiti rikkumisi;

c) analüüsiosa, milles hinnatakse iga õigusakti ja/või standardi nõuete rikkumise olulisust, lähtudes rikkumise raskusastmest, ulatusest, püsivusest ja korduvusest kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 24 lõikega 1, märkides kõik tegurid, mis tuleks kohaldatavat vähendamist suurendada või vähendada.

Kui kõnealuse nõude või standardiga seoses on sätestatud võimalus rikkumist mitte edasi käsitleda, tehakse protokolli vastav märge. Sama kehtib juhul, kui liikmesriik võimaldab ajavahemiku uute ühenduse standarditega vastavusse viimiseks, nagu on viidatud määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 26 lõikes 1, või, nagu nimetatud artiklis viidatud, võimaldab noortele põllumajandustootjatele ajavahemiku olemasolevate ühenduse standarditega vastavusse viimiseks.

2. Põllumajandustootjat teavitatakse kindlaksmääratud rikkumistest kolme kuu jooksul pärast kohapealse kontrolli tegemise kuupäeva.

Juhul kui põllumajandustootja ei ole viivitamata võtnud parandusmeetmeid, et kõrvaldada rikkumine määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 24 lõike 2 tähenduses, teatatakse põllumajandustootjale, et parandusmeetmed tuleb võtta kõnealuse sätte kohaselt esimeses lõigus kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul.

Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust mitte kohaldada vähendamist või väljaarvamist, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2, teavitatakse asjaomast põllumajandustootjat hiljemalt ühe kuu jooksul pärast makse vähendamise või väljaarvamise kohaldamata jätmise otsuse tegemist sellest, et tuleb võtta parandusmeetmeid.

3. Ilma et see piiraks nõuete ja standardite suhtes kohaldatavate õigusaktide erisätete kohaldamist, lõpetatakse protokoll ühe kuu jooksul pärast kohapealset kontrolli. Seda perioodi võib siiski pikendada kolme kuuni piisavalt põhjendatud olukorras, eelkõige kui seda nõuab keemiline või füüsikaline analüüs.

Kui pädev kontrolliasutus ei ole makseasutus, saadetakse protokoll makseasutusele või koordineerivale asutusele ühe kuu jooksul pärast selle lõpetamist.

▼M1

Kui protokollis ei ole märgitud ühtegi rikkumist, võib liikmesriik otsustada selle saatmata jätta tingimusel, et see on kuu aega pärast lõpetamist tehtud makseasutusele või koordineerivale asutusele otse kättesaadavaks.

▼B

IV JAOTIS

TOETUSE, VÄHENDAMISTE JA VÄLJAARVAMISTE ARVUTAMISE ALUS

I PEATÜKK

Pindala deklareerimata jätmine

Artikkel 55

Kõikide pindalade deklareerimata jätmine

1. Kui põllumajandustootja ei deklareeri jooksvaks aastaks kõiki artikli 13 lõikes 8 osutatud pindalasid ning kui erinevus ühelt poolt ühtses taotlusvormis deklareeritud kogupindala ja teiselt poolt deklareeritud pindala pluss deklareerimata põldude kogupindala vahel on rohkem kui 3 % deklareeritud pindalast, siis vähendatakse sellele põllumajandustootjale kõnealuseks aastaks makstavate otsetoetuste kogusummat kuni 3 % olenevalt väljajätmise tõsidusest.

2. Lõiget 1 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 85p, 103q ja 103r sätestatud kavadega seotud maksete suhtes, kui põllumajandustootja suhtes kohaldatakse nõuetele vastavusi kohustusi nimetatud määruse artiklite 85t ja 103z alusel. Toetuse vähendamise määra kohaldatakse otsetoetuse kogusumma suhtes, mis on jagatud nimetatud määruse artiklites 85t ja 103z osutatud aastate arvuga.

II PEATÜKK

Toetuskõlblikkuse kriteeriumidega seotud rikkumised

I jagu

Ühtne otsemaksete kava ja muud pindalatoetuskavad

Artikkel 56

Üldpõhimõtted

1. Käesolevas jaos eristatakse vastavalt vajadusele järgmisi põllukultuurirühmi:

a) vastavalt vajadusele ühtse otsemaksete kavaga seotud toetusõiguste aktiveerimiseks deklareeritud pindalad, millest igaüks vastab talle kehtestatud tingimustele;

b) ühtse pindalatoetuse kavaga seotud pindalad vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 V jaotise 2. peatükile;

c) põllukultuurirühma muu pindalatoetusega seotud iga pindala kohta, mille suhtes kohaldatakse erinevat toetusemäära;

▼B

d) rubriigis „muu kasutusviisid” deklareeritud pindalad.

Esimese lõigu punktis a võetakse arvesse eri toetusõiguste väärtuste keskmist asjaomase deklareeritud pindala suhtes.

2. Kui sama pindala on toetusetaotluse aluseks mitme pindalatoetuse kava raames, arvestatakse asjaomast pindala iga sellise toetuskava puhul eraldi.

Artikkel 57

Deklareeritud pindalade arvutamise alus

▼M3

1. Pindalatoetuse kavade alusel esitatavate taotluste puhul kasutatakse toetuse arvutamiseks deklareeritud pindala, kui määratud põllukultuurirühma pindala leitakse olevat suurem kui toetusetaotluses deklareeritud.

▼B

2. Ühtse otsemaksete kava alusel toetuse taotlemise puhul:

— kui deklareeritud toetusõigused ja deklareeritud pindalad on erinevad, võetakse toetuse arvutamise aluseks väiksem suurus;

— kui deklareeritud toetusõiguste arv ületab põllumajandustootja olemasolevate toetusõiguste arvu, vähendatakse deklareeritud toetusõigusi põllumajandustootja olemasolevate toetusõiguste arvuni.

▼M3

3. Ilma et see piiraks vähendamiste või väljaarvamiste kohaldamist kooskõlas artiklitega 58 ja 60 pindalatoetuse kavade alusel esitatud toetusetaotluse puhul, võetakse toetuse arvutamise aluseks sellele põllukultuurirühmale kindlaksmääratud pindala, kui ühtses taotluses deklareeritud pindala on suurem kui asjaomasele põllukultuurirühmale määratud pindala.

▼B

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 30 kohaldamist, loetakse kindlaksmääratud pindala siiski võrdseks deklareeritud pindalaga, kui kindlaksmääratud kogupindala ja määruse (EÜ) nr 73/2009 III, IV ja V jaotises sätestatud toetuskava alusel makstava toetuse raames deklareeritud kogupindala erinevus on kuni 0,1 hektarit. Kõnealuse toetuse arvutamisel võetakse arvesse üksnes selle põllukultuurirühma puhul üledeklareeritud pindala.

Teist lõiku ei kohaldata, kui kõnealune erinevus on rohkem kui 20 % deklareeritud kogupindalast.

Artikkel 58

Vähendamised või väljaarvamised üledeklareerimise puhul

▼M3

Kui põllukultuurirühma puhul ületab pindalatoetuse kavade jaoks deklareeritud pindala kooskõlas artikliga 57 kindlaksmääratud pindala, arvutatakse toetus kindlaksmääratud pindala alusel, millest lahutatakse kahekordne leitud erinevus, kui see erinevus on suurem kui 3 % või kaks hektarit, kuid mitte rohkem kui 20 % kindlaksmääratud pindalast.

▼B

Kui see erinevus on suurem kui 20 % kindlaksmääratud pindalast, siis ei maksta asjaomase põllukultuurirühma puhul pindalatoetust.

Kui erinevus on üle 50 %, arvatakse põllumajandustootja taas toetuse saajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis vastab deklareeritud pindala ja kooskõlas käesoleva määruse artikliga 57 kindlaksmääratud pindala vahele. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas komisjoni määruse (EÜ) nr 885/2006 ([1]) artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

▼M3

▼B

Artikkel 60

Tahtlik üledeklareerimine

Kui erinevused deklareeritud pindala ja kooskõlas artikliga 57 kindlaksmääratud pindala vahel tulenevad tahtlikust üledeklareerimisest, siis juhul, kui erinevus on suurem kui 0,5 % kindlaksmääratud pindalast või suurem kui üks hektar, jäetakse maksmata toetus, millele põllumajandustootjal oleks asjaomase toetuskava raames kõnealuseks kalendriaastaks olnud õigus määruse artikli 57 alusel.

Kui see erinevus on üle 20 % kindlaksmääratud pindalast, arvatakse põllumajandustootja lisaks sellele veel kord toetusesaajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis võrdub deklareeritud pindalaala ja kooskõlas artikliga 57 kindlaksmääratud pindala erinevusega. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

▼M3

▼B

Artikkel 62

Vähendamised ja väljaarvamised puuvilla eritoetuse puhul

Kui leitakse, et põllumajandustootja ei järgi määruse (EÜ) nr 1121/2009 ►**M1** artikli 29 lõigetest 1 ja 2 ◄ tulenevaid kohustusi, siis kaotab põllumajandustootja määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 92 lõikes 2 sätestatud toetuse suurendamise õiguse, ilma et see piiraks vastavalt käesoleva määruse artiklile 58 või 60 kohaldatavaid vähendamisi ja väljaarvamisi. Peale selle vähendatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 90 alusel kõnealusele põllumajandustootjale iga toetuskõlbliku hektari kohta makstavad toetust nimetatud määruse artikli 92 lõikes 2 sätestatud suurendamise summa võrra.

II jagu

Loomakasvatustoetused

Artikkel 63

Arvutamise alus

1. Kui kohaldatakse individuaalpiirangut või individuaalülemmäära,

([1]) ELT L 171, 23.6.2006, lk 90.

▼B

tuleb toetusetaotlustes näidatud loomade arvu vähendada asjaomase põllumajandustootja puhul määratud piirmäära või ülemmäärani.

2. Toetust ei tohi mingil juhul maksta suurema arvu loomade eest, kui toetusetaotluses on märgitud.

3. Ilma et see piiraks artiklite 65 ja 66 kohaldamist, kui toetusetaotluses deklareeritud loomade arv ületab haldus- või kohapealse kontrolli tulemusel kindlaksmääratud arvu, arvutatakse toetus kindlaksmääratud loomade alusel.

▼M3

3a. Kui põllumajandustootja ei ole artikli 16 lõike 1 teise lõigu kohaselt teavitanud pädevat asutust looma asukoha muutmisest loomapidamisaja vältel, loetakse asjaomased loomad kindlaksmääratuteks, kui nende asukoht on kohapealse kontrolli käigus põllumajandusettevõttes otsekohe kindlaks tehtud.

▼B

4. Kui eeskirjade eiramisi avastatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi suhtes, kohaldatakse järgmist:

a) veis, kes on kaotanud ühe kahest kõrvamärgist, loetakse kindlaksmääratud veiseks, tingimusel et see on selgelt ja individuaalselt identifitseeritav veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi muude elementide abil;

▼M3

a*a*) kui põllumajandusettevõtte üks veis on kaotanud kaks kõrvamärgist, loetakse ta kindlaksmääratud veiseks, tingimusel et ta on siiski identifitseeritav registri, loomapassi, andmebaasi või määruses (EÜ) nr 1760/2000 sätestatud muude vahendite abil, ning tingimusel et loomapidaja suudab tõendada, et ta on enne kohapealsest kontrollist teatamist võtnud juba meetmeid olukorra parandamiseks;

▼B

b) kui avastatud eeskirjade eiramised on seotud vigaste registrikannete või loomapassidega, loetakse asjaomane loom kindlaksmääramata loomaks üksnes siis, kui selliseid vigu avastatakse vähemalt kahe kontrolli käigus 24 kuu jooksul. Kõikidel muudel juhtudel loetakse asjaomased loomad kindlaksmääramata loomadeks pärast esimest rikkumist.

Veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kannete ja teadete suhtes kohaldatakse artiklit 21.

▼M3

5. Lammas või kits, kes on kaotanud ühe kõrvamärgise, loetakse kindlaksmääratuks, tingimusel et loom on siiski identifitseeritav esimese identifitseerimisvahendiga vastavalt määruse (EÜ) nr 21/2004 artikli 4 lõike 2 punktile a, ning tingimusel et lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteemi kõik muud nõuded on täidetud.

▼B

Artikkel 64

Asendamine

1. Põllumajandusettevõttes olemasolevad veised tunnistatakse kindlaksmääratuteks üksnes siis, kui need on toetusetaotluses identifitseeritud. Ammlehmi või mullikaid, kelle puhul taotletakse toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 111 või artikliga 115, võib

▼B

loomapidamisaja vältel siiski asendada nimetatud artiklitega ettenähtud piirides ilma taotletud toetusõigust kaotamata.

2. Asendamine vastavalt lõikele 1 toimub 20 päeva jooksul pärast asendamise tinginud sündmust ja kantakse registrisse hiljemalt kolm päeva pärast asendamispäeva. Pädevat asutust, kellele toetusetaotlus esitati, teavitatakse seitsme päeva jooksul pärast asendamist.

▼M3

Liikmesriik võib siiski sätestada, et looma väljaviimisel põllumajandusettevõttest ja teise looma sinna saabumisel esimeses lõigus sätestatud ajavahemiku piires võib pädevale asutusele esimese lõigu kohaselt saadetava teabe asemel edastada andmed elektroonilisse andmebaasi. Kui liikmesriik ei kasuta artikli 16 lõikes 3 sätestatud võimalust, peab ta sel juhul mis tahes viisil tagama, et ei ole kahtlust, millised loomad on hõlmatud põllumajandustootjate taotlustega.

▼B

3. Kui põllumajandustootja taotleb toetust nii uttede kui ka kitsedega seoses ja makstava toetuse tasemes pole erinevusi, võib ute asendada kitsega ja kitse utega. Uttesid ja kitsi, kelle puhul taotletakse toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 101, võib loomapidamisaja vältel asendada nimetatud artikliga ettenähtud piirides ilma taotletud toetusõigust kaotamata.

4. Asendamine vastavalt lõikele 3 toimub 10 päeva jooksul pärast asendamise tinginud sündmust ja kantakse registrisse hiljemalt kolm päeva pärast asendamispäeva. Pädevat asutust, kellele taotlus esitati, teavitatakse seitsme päeva jooksul pärast asendamist.

Artikkel 65

Vähendamised või väljaarvamised toetusetaotlusega hõlmatud veiste puhul

1. Kui veisetoetuskava toetusetaotluse puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3 kindlaksmääratletud loomade arvu vahel, vähendatakse toetuse kogusummat, millele põllumajandustootjal on õigus nende kavade alusel, asjaomaseks toetusperioodiks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui eeskirjade eiramisi ei leita rohkem kui kolme looma puhul.

2. Kui eeskirjade eiramisi leitakse rohkem kui kolme looma puhul, siis kogu toetusesummat, millele põllumajandustootjal on õigus lõikes 1 viidatud kavade alusel asjaomaseks toetusperioodiks, vähendatakse järgmiselt:

a) kooskõlas lõikega 3 määratava protsendi võrra, kui see ei ületa 10 %,

b) kooskõlas lõikega 3 määratav protsent kahekordselt, kui see ületab 10 %, kuid pole suurem kui 20 %.

Kui kooskõlas lõikega 3 määratav protsent on suurem kui 20 %, siis keeldutakse nende kavade raames asjaomaseks toetusperioodiks toetuse maksmisest, millele põllumajandustootjal olnuks õigus artikli 63 lõike 3 alusel.

▼B

Kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratud protsent on suurem kui 50 %, arvatakse põllumajandustootja taas toetuse saajate hulgast välja kuni selle summa ulatuses, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3 kindlaksmääratud loomade arvu vahele. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

3. Lõigetes 1 ja 2 viidatud protsentide määramiseks jagatakse kõigi asjaomasel toetusperioodil veisetoetuskavade alusel toetusetaotlustega hõlmatud veiste arv, mille puhul on avastatud eeskirjade eiramisi asjaomasel toetusperioodil, kogu asjaomasel toetusperioodil kindlaksmääratud veiste koguarvuga.

▼M3

Artikli 16 lõike 3 teise lõigu kohaldamisel loetakse potentsiaalselt toetuskõlblikud loomad, keda ei ole veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis õigesti identifitseeritud või registreeritud, loomadeks, kelle puhul on avastatud eeskirjade eiramisi.

▼B

Ammlehmatoetuse puhul kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikliga 111 jagatakse veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemis leitud eeskirjade eiramised proportsionaalselt toetuse saamiseks vajaliku loomade arvu ja vastavalt nimetatud määruse artikli 111 lõike 2 punktile b piima või piimatoodete tarnimiseks vajaliku arvu loomade vahel. Siiski jagatakse sellised eeskirjade eiramised esmajärjekorras sellise arvu loomade vahel, mis pole vajalikud artikli 111 lõike 2 punktis b ja kõnealuse määruse artiklis 112 viidatud individuaalpiirmäärade või -ülemmäärade raames.

4. Kui erinevused deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3 kindlaksmääratud loomade arvu vahel tulenevad tahtlikust eeskirjade eiramisest, keeldutakse veisetoetuskava või -kavade raames asjaomaseks toetusperioodiks toetuse maksmisest, millele põllumajandustootjal olnuks õigus käesoleva määruse artikli 63 lõike 3 alusel.

Kui kooskõlas käesoleva artikli lõikega 3 määratud erinevus on suurem kui 20 %, arvatakse põllumajandustootja lisaks sellele veel kord välja toetuse saajate hulgast sellise summa ulatuses, mis vastab deklareeritud loomade arvu ja kooskõlas artikli 63 lõikega 3 kindlaksmääratud loomade arvu erinevusele. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaastas jooksul, siis tasumata jääk tühistatakse.

Artikkel 66

Vähendamised ja väljaarvamised toetusetaotlusega hõlmatud lammaste või kitsede puhul

▼M3

1. Kui lamba-/kitsetoetuskava alusel esitatavate toetusetaotluste puhul avastatakse erinevus deklareeritud loomade arvu ning artikli 63 lõigete 3, 3a ja 5 kohaselt kindlaksmääratud loomade arvu vahel, kohaldatakse artikli 65 lõikeid 2, 3 ja 4 *mutatis mutandis* juba esimesest loomast alates, kelle puhul on avastatud eeskirjade eiramine.

▼B

2. Kui tehakse kindlaks, et lambapiima ja lambapiimatooteid turustav tootja ei ole sellist tegevust toetusetaotlusel deklareerinud, lahutatakse toetuse summast, mida lambapiima ja lambapiimatooteid turustaval tootjal on õigus saada, kõnealuse summa ning utetoetuse kogusumma vahe.

3. Kui lisatoetuse taotluste puhul tehakse kindlaks, et alla 50 % põllumajandusettevõtte põllumajandusotstarbelisest maast asub määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõikes 1 viidatud piirkondades, lisatoetust ei maksta ning ute- ja kitsetoetust vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga lisatoetusest.

4. Kui tehakse kindlaks, et põllumajandusettevõtte põllumaast asub vähem kui 50 % määruse (EÜ) nr 1121/2009 III lisas loetletud piirkondades, jäetakse kitsetoetus maksmata.

5. Kui tehakse kindlaks, et rändkarjatamisega tegelev tootja, kes esitab lisatoetuse taotluse, ei ole karjatanud 90 % oma loomadest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 102 lõike 2 punktis b viidatud piirkonnas vähemalt 90 päeva, lisatoetust ei maksta ning ute- ja kitsetoetust vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga lisatoetusest.

6. Kui leitakse, et lõigetes 2, 3, 4 või 5 viidatud eiramine on tahtlikust käitumise tulemus, keeldutakse nimetatud lõigetes viidatud toetuse maksmisest.

Sel juhul arvatakse põllumajandustootja taas toetuse saajate hulgast välja kuni kõnealuse summa ulatuses. Kõnealune summa tasaarvestatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 885/2006 artikliga 5b. Kui kõnealust summat ei ole kooskõlas nimetatud artikliga võimalik täielikult tasaarvestada avastatud rikkumise kalendriaastale järgneva kolme kalendriaasta jooksul, siis tasumata jääk kustutatakse.

7. Kui põllumajandustootjate puhul, kes peavad nii uttesid kui ka kitsi ja kellel on õigus saada saama samal tasemel toetust, avastatakse kohapealsel kontrollil karja koosseisus erinevus loomade arvus liigi kohta, käsitletakse neid loomi samasse rühma kuuluvatena.

Artikkel 67

Põllumajandustootjast sõltumatud asjaolud

Artiklites 65 ja 66 sätestatud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata juhtumite puhul, kui põllumajandustootja ei saa täita oma kohustust pidada toetusetaotlusega hõlmatud loomi kogu loomapidamisaja vältel põllumajandustootjast sõltumata karjale mõjuvate asjaolude tõttu, tingimusel et ta on teavitanud pädevat asutust kirjalikult kümne tööpäeva jooksul pärast loomade arvu vähenemise avastamist.

Ilma et see piiraks üksikjuhtudel arvesse võetavaid tegelikke tingimusi, võivad pädevad asutused tunnistada põllumajandustootjast sõltumatuks karjale mõjuvateks asjaoludeks järgmisi asjaolusid:

a) looma surm haiguse tagajärjel;

b) looma surm õnnetusjuhtumi tõttu, mille eest põllumajandustootjat ei saa vastutavaks pidada.

▼M3

———————

▼B

III jagu

Eritoetus

Artikkel 69

Eritoetustega seotud nõuete rikkumine

Eritoetuste maksmise puhul näevad liikmesriigid iga meetme puhul ette vähendamised ja väljaarvamised, mis võrduvad sisuliselt käesolevas jaotises sätestatutega. Pindala- või loomatoetuste puhul kohaldatakse käesoleva jaotise sätteid *mutatis mutandis*. Lisaks sellele kohaldatakse asjakohastel juhtudel komisjoni määruse (EÜ) nr 1975/2006 ([1]) artiklit 18 *mutatis mutandis*.

Kui käesoleva määruse artikli 29 lõikes 2 osutatud talituste, asutuste ja organisatsioonide esitatud tõendite puhul tuvastatakse, et valetõendeid on esitatud raske hooletuse tõttu või tahtlikult, kohaldab asjaomane liikmesriik asjakohaseid riiklikke sanktsioone. Kui selliseid eeskirjade eiramisi avastatakse teist korda, siis võetakse asjaomaselt talituselt, asutuselt või organisatsioonilt vähemalt üheks aastaks õigus esitada tõendeid eritoetuste taotlemiseks.

III PEATÜKK

Nõuetele vastavusega seotud rikkumised

Artikkel 70

Üldpõhimõtted ja -mõisted

1. Käesoleva peatüki suhtes kohaldatakse artiklit 47.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõike 1 kohaldamisel nende põllumajandustootjate suhtes, kelle suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel, tähendab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 1 nimetatud toetusetaotluse esitamine iga-aastast ühtse taotluse vormi esitamist.

3. Kui mitu makseasutust vastutab määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud eri toetuskavade, määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunktides i–v ja punkti b alapunktides i, iv ja v osutatud meetmete ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklites 85p, 103q ja 103r ettenähtud toetuskavadega seotud maksete haldamise eest, tagavad liikmesriigid, et kõik nende maksudega seotud makseasutused saavad teada kindlakstehtud rikkumistest ning asjakohastel juhtudel vastavatest vähendamistest ja väljajätmistest, sealhulgas juhtudel, mille puhul toetuskõlblikkuse kriteeriumide rikkumine on ühtlasi nõuete rikkumine ja vastupidi. Liikmesriigid tagavad, et asjakohastel juhtudel kohaldatakse ühte vähendamise määra.

4. Rikkumised loetakse „kindlakstehtuks”, kui need avastatakse käesoleva määrusega kooskõlas tehtud kontrolli käigus või kui pädev kontrolliasutus või asjakohastel juhtudel makseasutus on neist mõnel muul viisil teada saanud.

([1]) ELT L 368, 23.12.2006, lk 74.

▼B

5. Nende põllumajandustootjate suhtes, kelle suhtes kohaldatakse nõuetele vastavuse kohustusi määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85t ja 103z alusel ja kes ei esita ühtset taotlust käesoleva määruse artiklis 11 sätestatud tähtaja jooksul, vähendatakse toetuse summat 1 % iga tööpäeva kohta, välja arvatud juhul, kui esitamata jätmise on põhjustanud artiklis 75 osutatud vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud. Maksimaalne vähendamine ei või ületada 25 %. Vähendamist kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85p, 103q ja 103r alusel ettenähtud kavadega seotud maksete kogusumma suhtes, mis on jagatud sama määruse artiklites 85t ja 103z viidatud aastate arvuga.

6. Kui sama nõuetele vastavuse valdkonna õigusaktide või standardite nõuetele vastavuse rikkumine on kindlaks tehtud rohkem kui ühel juhtumil, käsitletakse neid juhtumeid vähendamise kinnitamiseks kooskõlas artikli 71 lõikega 1 ja artikli 72 lõikega 1 ühe rikkumisena.

7. Sellise standardi rikkumist, mis samaaegselt on ka nõue, loetakse siiski üheks nõuete rikkumiseks. Vähendamiste arvutamiseks loetakse rikkumine selle nõude valdkonna osaks.

8. Vähendamiste kohaldamiseks rakendatakse vähendamise protsenti järgmisele kogusummale:

a) otsetoetuste üldsumma, mis on makstud või tuleb maksta asjaomasele põllumajandustootjale pärast tema toetusetaotluse esitamist rikkumise avastamise kalendriaasta jooksul ning

b) määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklite 85p, 103q ja 103r alusel ettenähtud kavadega seotud maksete kogusumma, mis on jagatud sama määruse artiklites 85t ja 103z osutatud aastate arvuga.

Artikkel 71

Vähendamise kohaldamine hooletuse puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 77 kohaldamist, kohaldatakse vähendamist juhul, kui kindlakstehtud rikkumine tuleneb põllumajandustootja hooletusest. Vähendamine ulatub üldjuhul 3 %ni artikli 70 lõikes 8 viidatud kogusummast.

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt protokolli hindamisosas esitatud hinnangu alusel kooskõlas artikli 54 lõike 1 punktiga c siiski otsustada kas vähendada seda protsenti 1 %ni või suurendada seda 5 %ni sellest kogusummast või artikli 54 lõike 1 punktis c teises lõigus viidatud juhtudel vähendamisi mitte kohaldada.

2. Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust mitte kohaldada vähendamist või väljaarvamist, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 23 lõikes 2, ja põllumajandustootja ei ole kehtestatud tähtaja jooksul olukorda parandanud, kohaldatakse vähendamist või väljaarvamist.

Pädev asutus määrab kindlaks tähtaja, mis on hiljemalt rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

▼B

3. Juhul kui liikmesriik kasutab võimalust käsitada rikkumisjuhtumit väiksema rikkumisena, nagu on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 24 lõike 2 teises ja kolmandas lõigus, ning põllumajandustootja ei ole kehtestatud tähtaja jooksul olukorda parandanud, kohaldatakse vähendamist.

Pädev asutus määrab kindlaks tähtaja, mis on hiljemalt rikkumise avastamise aastale järgneva aasta lõpus.

Kõnealust rikkumist ei käsitata väiksema rikkumisena ja kohaldatakse vähemalt 1 %-list vähendamist, nagu on sätestatud lõikes 1.

Väiksema rikkumisena käsitatud rikkumist, mille põllumajandustootja on parandanud käesoleva lõike esimeses lõigus sätestatud tähtaja jooksul, ei käsitata rikkumisena lõike 5 tähenduses.

4. Kui nõuete vastavuse eri valdkondades on kindlaks määratud rohkem kui üks rikkumine, kohaldatakse vähendamise kinnitamise korda vastavalt lõikes 1 sätestatule iga rikkumise suhtes eraldi.

Tulemuseks saadud vähendusprotsendid liidetakse. Maksimaalne vähendamine ei või siiski ületada 5 % artikli 70 lõikes 8 viidatud kogusummast.

5. Ilma et see piiraks tahtliku rikkumise juhtumite käsitlemist kooskõlas artikliga 72, kui on kindlaks tehtud korduv rikkumine, korrutatakse kooskõlas lõikega 1 kindlaksmääratud protsent rikkumise esimese kordumise puhul kolmega. Juhul kui see protsent määrati kindlaks artikli 70 lõike 6 kohaselt, määrab makseasutus protsendi, mida oleks kohaldatud asjaomase nõude või standardi korduval rikkumise korral.

Edasiste kordusjuhtumite korral korrutatakse iga kord eelmise korduva rikkumise puhul kinnitatud vähendamist kolmega. Maksimaalne vähendamine ei või siiski ületada 15 % artikli 70 lõikes 8 viidatud kogusummast.

Kui on jõutud maksimaalse 15 %ni, teavitab makseasutus asjaomast põllumajandustootjat, et sama rikkumise veelkordsel kindlakstegemisel käsitatakse seda tema tahtliku käitumisena artikli 72 tähenduses. Kui seejärel tehakse taas kindlaks rikkumine, kinnitatakse kohaldatav vähendusprotsent nii, et eelmine korrutustulemus korrutatakse vajaduse korral kolmega enne 15 % piirmäära kohaldamist, nagu on sätestatud teise lõigu viimases lauses.

6. Juhul kui tehakse kindlaks korduv rikkumine koos muu rikkumisega või muu korduva rikkumisega, liidetakse sellest tulenevad vähendusprotsendid. Ilma et see piiraks lõike 5 kolmanda lõigu kohaldamist, ei või maksimaalne vähendamine siiski ületada 15 % artikli 70 lõikes viidatud kogusummast.

Artikkel 72

Vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamine tahtliku rikkumise puhul

1. Ilma et see piiraks artikli 77 kohaldamist, kui põllumajandustootja kindlaksmääratud rikkumine on tahtlik, kohaldatakse artikli 70 lõikes 8 viidatud kogusummale üldjuhul vähendamist 20 % sellest kogusummast.

▼B

Makseasutus võib pädeva kontrolliasutuse poolt protokolli hindamisosas esitatud hinnangu alusel kooskõlas artikli 54 lõike 1 punktiga c siiski otsustada seda protsenti vähendada, kuid mitte alla 15 %, või vajaduse korral suurendada seda 100 %ni kõnealusest kogusummast.

2. Kui tahtlik rikkumine on seotud konkreetse toetuskavaga, arvatakse põllumajandustootja sellest toetuskavast välja kõnealuseks kalendriaastaks. Rikkumise äärmusliku ulatuse, raskusastme või püsivuse korral või kui on kindlaks määratud korduvaid tahtlikke rikkumisi, arvatakse põllumajandustootja asjaomasest toetuskavast välja veel ka järgmiseks kalendriaastaks.

IV PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 73

Erandid vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamisel

1. I ja II peatükiga ettenähtud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata, kui põllumajandustootja esitas faktiliselt õigeid andmeid või kui ta muul viisil suudab tõendada, et viga ei tekkinud tema süül.

2. I ja II peatükiga ettenähtud vähendamisi ja väljaarvamisi ei kohaldata toetusetaotluse nende osade suhtes, mille puhul põllumajandustootja teavitab pädevat asutust kirjalikult, et toetusetaotlus ei ole õige või on muutunud vääraks pärast selle esitamist, tingimusel et põllumajandustootjat pole teavitatud pädeva asutuse kavatsusest teha kohapealset kontrolli ja see asutus pole põllumajandustootjat juba teavitanud taotluses esinevatest eeskirjade eiramistest.

Kui põllumajandustootja esitab teabe vastavalt esimesele lõigule, viiakse selle tulemusena toetusetaotlus tegeliku olukorraga kooskõlla.

Artikkel 74

Veiste elektroonilise andmebaasi kannete muutmine ja parandamine

Toetusetaotlusega hõlmatud veiste puhul kohaldatakse artiklit 73 alates toetusetaotluse esitamisest veiste elektroonilise andmebaasi kannetes olevate vigade ja väljajätmiste suhtes.

Sama kohaldatakse toetusetaotlusega hõlmamata veiste puhul kooskõlas III peatükiga kohaldatavate vähendamiste ja väljaarvamiste suhtes.

Artikkel 75

Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud

1. Kui põllumajandustootja ei ole suutnud täita oma kohustusi vääramatu jõu või erandlike asjaolude tõttu, nagu on viidatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 31, säilitab ta oma õiguse toetusele selle pindala või

▼B

loomade suhtes, mis olid toetuskõlblikud vääramatu jõu või erandliku asjaolu toimumise ajal. Kui sellisest vääramatust jõust või erandlikust asjaolust tulenev rikkumine hõlmab nõuete rikkumist, vastavat vähendamist ei kohaldata.

2. Vääramatust jõust ja erandlikest asjaoludest määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 31 tähenduses tuleb pädevale asutusele koos pädeva asutuse nõuete kohaste tõendite esitamisega kirjalikult teatada kümne päeva jooksul alates kuupäevast, mil põllumajandustootjal on võimalik seda teha.

V JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 76

Miinimumtoetused

Liikmesriigid võivad otsustada mitte maksta toetust juhul, kui selle suurus ühe toetusetaotluse kohta ei ületa 100 eurot.

Artikkel 77

Vähendamiste kuhjumine

Juhul kui rikkumisjuhtum on ühtlasi eeskirjade eiramine ja on asjakohane kohaldada IV jaotise nii II kui ka III peatüki vastavaid vähendamisi või väljaarvamisi, siis:

a) kohaldatakse IV jaotise II peatüki kohaseid vähendamisi või väljaarvamisi kõnealuste toetuskavade suhtes;

b) kohaldatakse IV jaotise III peatüki kohaseid vähendamisi või väljaarvamisi selliste toetuste kogusumma suhtes, mida makstakse ühtse otsemaksete kava, ühtse pindalatoetuse kava ja muude toetuskavade alusel, mille suhtes ei kohaldata punktis a osutatud vähendamisi ega väljaarvamisi.

Esimeses lõigus osutatud vähendamisi ja väljaarvamisi kohaldatakse kooskõlas artikli 78 lõikega 2, ilma et see piiraks lisasanktsioonide kohaldamist ühenduse või liikmesriigi õiguse muudele sätete alusel.

Artikkel 78

Vähendamiste kohaldamine kõigi toetuskavade suhtes

1. Liikmesriigid arvutavad määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud iga toetuskava alusel põllumajandustootjatele makstava toetuse summa kõnealuse toetuskavaga kehtestatud tingimuste alusel, võttes vajaduse korral arvesse põhipindala ületamist, tagatud maksimumala või loomade arvu, kelle eest on õigus toetust saada.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud iga toetuskava puhul eeskirjade eiramise, hilinenud esitamise, põldude deklareerimata jätmise, eelarve ülemmäära ületamise, ümbersuunamise, finantsdistsipliini ning nõuete rikkumise tõttu kohaldatavaid vähendamisi või väljaarvamisi tehakse järgmisel viisil ning järgmises järjestuses:

▼B

a) IV jaotise II peatükiga ettenähtud vähendamisi või väljaarvamisi kohaldatakse eeskirjade eiramise suhtes;

b) punkti a kohaldamisest tulenev summa on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele hilinenud esitamise korral vastavalt artiklitele 23 ja 24;

c) punkti b kohaldamisest tulenev summa on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele põldude deklareerimata jätmise korral vastavalt artiklile 55;

▼M3

d) nende toetuskavadega seoses, mille puhul on eelarve ülemmäär määratud kindlaks kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 51 lõikega 2, artikli 69 lõikega 3, artikli 123 lõikega 1 ja artikli 128 lõikega 2 või seda kohaldatakse kooskõlas nimetatud määruse artikli 126 lõikega 2, artikli 127 lõikega 2 ja artikli 129 lõikega 2, liidab liikmesriik käesoleva lõike punktide a, b ja c kohaldamisest tulenevad summad kokku.

▼B

Iga kõnealuse toetuskava jaoks määratakse kindlaks koefitsient, mis saadakse kõnealuse eelarve ülemmäära ning esimeses lõigus viidatud summade kogusummaga jagamise tulemusena. Kui saadud koefitsient on suurem kui 1, kohaldatakse arvuga 1 võrdset koefitsienti.

Kindlaksmääratud eelarve ülemmääraga toetuskava alusel üksikule põllumajandustootjale makstava toetuse arvutamisel korrutatakse esimese lõigu punktide a, b ja c kohaldamisest tulenev summa teises lõigus kindlaksmääratud koefitsiendiga.

Artikkel 79

Ümbersuunamistest, finantsdistsipliinist ja rikkumistest tulenevate vähendamiste arvutamise alus

▼M6

1. Vähendamist, mis tuleneb määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklitega 7 ja 10 ning, olenevalt asjaoludest, nõukogu määruse (EÜ) nr 378/2007 ([1]) artikliga 1 ettenähtud toetuste ümbersuunamisest, määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 10b kohasest vabatahtlikust kohandamisest 2013. aastal ja määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 11 sätestatud finantsdistsipliinist, ning määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 8 lõikes 1 sätestatud vähendamist kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 78 sätestatud korras määruse (EÜ) nr 73/2009 I lisas loetletud eri toetuskavadest saadavate selliste toetuste summa suhtes, millele põllumajandustootjal on õigus.

▼B

2. Lõike 1 kohaldamisest tulenev toetussumma on aluseks mis tahes kohaldatava vähendamise arvutamisele nõuetele vastavuse rikkumise korral kooskõlas käesoleva määruse IV jaotise III peatükiga.

Artikkel 80

Alusetult tehtud väljamaksete tagasinõudmine

1. Alusetult tehtud väljamakse korral peab põllumajandustootja kõnealuse summa koos lõike 2 kohaselt arvutatud intressiga tagasi maksma.

([1]) ELT L 95, 5.4.2007, lk 1.

▼M5

2. Intress arvutatakse ajavahemiku alusel, mis jääb põllumajandustootja jaoks sissenõudekorraldusel märgitud maksetähtaja (mis ei ületa 60 päeva) ning tagasimakse või mahaarvamise kuupäeva vahele.

▼B

Kohaldatav intressimäär arvutatakse vastavalt liikmesriigi õigusaktidele, kuid see ei ole madalam kui intressimäär, mida kohaldatakse alusetult tehtud väljamaksete tagasinõudmisel siseriiklike sätete alusel.

3. Lõikes 1 viidatud tagasimaksekohustust ei kohaldata, kui makse on tehtud pädeva asutuse või mõne teise asutuse vea tõttu ning põllumajandustootja ei oleks saanud viga hõlpsasti avastada.

Kui viga on aga seotud faktiliste andmetega, mida kasutatakse asjaomase väljamakse väljaarvutamisel, kohaldatakse esimest lõiku ainult juhul, kui tagasinõudmisotsusest ei ole teatatud 12 kuu jooksul alates väljamakse tegemisest.

Artikkel 81

Alusetult antud õiguste tagastamine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 137 kohaldamist, kui pärast toetusõiguste jaotamist põllumajandustootjatele kooskõlas määrusega (EÜ) nr 795/2004 või määrusega (EÜ) nr 1120/2009 tehakse kindlaks, et teatavad toetusõigused on jaotatud põhjendamatult, loobub asjaomane põllumajandustootja alusetult jaotatud õigustest määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 41 osutatud riikliku reservi kasuks.

Juhul kui kõnealune põllumajandustootja on vahepeal toetusõigused teistele põllumajandustootjatele üle andnud, on õiguste ülevõtjad samuti seotud esimeses lõigus sätestatud kohustusega võrdeliselt nendele üle antud toetusõiguste arvuga, kui põllumajandustootja käsutuses, kellele toetusõigused algselt määrati, ei ole alusetult määratud toetusõiguste väärtuse katmiseks piisavat arvu toetusõigusi.

Alusetult määratud toetusõigused loetakse *ab initio* mittejaotatuks.

2. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 137 kohaldamist, kui pärast toetusõiguste jaotamist põllumajandustootjatele kooskõlas määrusega (EÜ) nr 795/2004 või määrusega (EÜ) nr 1120/2009 tehakse kindlaks, et toetusõiguste väärtus on liiga kõrge, kohandatakse väärtust sellele vastavalt. Selline kohandamine toimub ka toetusõiguste suhtes, mis on vahepeal teistele põllumajandustootjatele üle antud. Vähendamise väärtus määratakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 41 osutatud riiklikku reservi.

Toetusõigused loetakse *ab initio* jaotatuks väärtuses, mis on saadud kohandamise teel.

3. Kui lõigete 1 ja 2 tähenduses tehakse kindalaks, et põllumajandustootjale määruse (EÜ) nr 795/2004 või määruse (EÜ) nr 1120/2009 kohaselt jaotatud toetusõiguste arv on väär ning kui alusetu jaotamine ei mõjuta põllumajandustootjale määratud toetusõiguste koguväärtust, siis arvutab asjaomane liikmesriik toetusõigused uuesti ning vajaduse korral parandab põllumajandustootjale jaotatud toetusõiguste liigi.

Esimest lõiku siiski ei kohaldata, kui põllumajandustootjad oleksid saanud vead hõlpsalt avastada.

▼B

4. Liikmesriigid võivad otsustada alusetult jaotatud toetusi mitte tagasi nõuda, kui asjaomasele põllumajandustootjale alusetult määratud summa ei ületa 50 eurot. Lisaks võivad liikmesriigid otsustada ümberarvutusi mitte teha, kui lõikes 3 osutatud kogusumma ei ületa 50 eurot.

5. Kui põllumajandustootja on andnud toetusõigused üle ilma määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 46 lõiget 2 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikeid 1 ja 2, artikli 62 lõikeid 1 ja 3 ning artikli 68 lõiget 5 järgimata, loetakse olukord selliseks, nagu toetusõigusi ei oleks üle antud.

6. Alusetult väljamakstud summad nõutakse tagasi vastavalt artiklile 80.

Artikkel 82

Põllumajandusettevõtte üleandmine

1. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „põllumajandusettevõtte üleandmine” – asjaomase tootmisüksuse müük, rendile andmine või muu samalaadne tehing;

b) „üleandja” – põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõte antakse üle teisele põllumajandustootjale;

c) „ülevõtja” – põllumajandustootja, kellele põllumajandusettevõte üle antakse.

2. Kui põllumajandusettevõte antakse tervikuna üle ühelt põllumajandustootjalt teisele põllumajandustootjale pärast toetusetaotluse esitamist ja enne, kui kõik toetuse maksmise tingimused on täidetud, ei maksta üleandjale üle antud põllumajandusettevõtte eest toetust.

3. Üleandja taotletud toetus makstakse ülevõtjale, kui:

a) ►C1 liikmesriigi kehtestatud ajavahemiku jooksul teavitab ülevõtja pädevat asutust ülevõtmisest ja taotleb toetuse maksmist; ◄

b) ülevõtja esitab pädeva asutuse nõutud tõendid;

c) ülevõetud põllumajandusettevõtte puhul on täidetud kõik toetuse maksmise tingimused.

4. Kui ülevõtja teavitab pädevat asutust ja taotleb toetuse maksmist kooskõlas lõike 3 punktiga a:

a) antakse kõik üleandja õigused ja kohustused, mis tulenevad toetusetaotlusega loodud õigussuhtest üleandja ja pädeva asutuse vahel, üle vastuvõtjale;

b) omistatakse kõik toetuse maksmiseks vajalikud toimingud ja üleandja poolt enne üleandmist esitatud deklaratsioonid vastuvõtjale asjakohaste ühenduse eeskirjade kohaldamiseks;

c) kõnealuse turustusaasta või toetusperioodi puhul käsitletakse üleantud põllumajandusettevõtet, kui see on asjakohane, eraldi põllumajandusettevõttena.

5. Kui toetusetaotlus esitatakse pärast toetuse maksmiseks vajalike toimingute tegemist ning põllumajandusettevõte on tervikuna ühelt põllumajandustootjalt teisele üle antud siis, kui kõiki kõnealuseid

▼B

toiminguid on alustatud, kuid kõiki toetuse maksmise tingimusi ei ole veel täidetud, võib ülevõtjale toetust maksta tingimusel, et lõike 3 punktide a ja b tingimused on täidetud. Sel juhul kohaldatakse lõike 4 punkti b.

6. Kui see on asjakohane, võivad liikmesriigid otsustada maksta toetuse üleandjale. Sel juhul:

a) ülevõtjale toetust ei maksta;

b) liikmesriigid kohaldavad *mutatis mutandis* lõigetes 2–5 sätestatud nõudeid.

Artikkel 83

Lisameetmed ja liikmesriikide vastastikune abi

Liikmesriigid võtavad kõik ühtse süsteemi nõuetekohaseks rakendamiseks vajalikud lisameetmed ning annavad vajaduse korral vastastikust abi käesolevas määruses nõutud kontrolli tegemiseks.

Kui käesolevas määruses asjakohaseid vähendamisi ja väljaarvamisi ette ei nähta, võivad liikmesriigid selles suhtes sätestada asjakohased riiklikud sanktsioonid tootjate või muude turuosaliste suhtes, näiteks tapamajad või toetuse maksmise korraga seotud ühingud, et tagada kontrollinõuete täitmine (näiteks põllumajandusettevõtte praeguse karja register või teavitamiskohustuste järgimine).

Artikkel 84

Teated

1. Hiljemalt iga aasta 15. juuliks esitavad liikmesriigid komisjonile ühtse süsteemiga hõlmatud toetuskavade puhul eelmist kalendriaastat hõlmava aruande, mis käsitleb eelkõige järgmisi punkte:

a) ühtse süsteemi rakendamisjärk, sealhulgas eelkõige nõuetele vastavuse tingimuste täitmise kontrolliks valitud võimalused ning nõuetele vastavuse tingimuste kontrolli, samuti eritoetuste haldamiseks ja kontrolliks võetud meetmete eest vastutavad pädevad kontrolliasutused;

b) taotlejate arv ning kogupindala, loomade koguarv ja üldkogused;

c) taotlejate arv ning kogupindala, loomade koguarv ja üldkogused, mis on kontrolliga hõlmatud;

d) tehtud kontrolli tulemused, märkides ära vastavalt IV jaotisele rakendatud vähendamised ja väljaarvamised;

e) nõuetele vastavusega seotud kontrolli tulemused kooskõlas III jaotise III peatükiga.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt iga aasta 31. oktoobriks elektrooniliselt, kasutades komisjoni poolt kättesaadavaks tehtud vormi, püsirohumaa all oleva maa osa kogu põllumajandusmaast, nagu sätestatud käesoleva määruse artikli 3 lõikes 1.

3. Erandlikes piisavalt tõestatud olukordades võivad liikmesriigid komisjoniga kokkuleppel kõrvale kalduda lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuupäevadest.

▼B

4. Ühtse süsteemi osana loodud elektroonilisi andmeid kasutatakse sektori eeskirjade raames määratletud teabe toetuseks, mida liikmesriigid on kohustatud komisjonile saatma.

5. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 8 lõikega 1 ja käesoleva määruse artikliga 79 ettenähtud otsetoetuste lineaarse vähendamise kohaldamise korral teatavad liikmesriigid komisjonile viivitamata kohaldatava vähendamise protsendi.

▼M4

6. Artiklis 40 ja käesoleva artikli lõigetes 2 ja 5 osutatud teabeedastus toimub kooskõlas komisjoni määrusega (EÜ) nr 792/2009 ([1]).

▼B

Artikkel 85

Jaotusmeetod

Jaotusmeetod summade puhul, mis vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 9 lõike 2 esimeses lõigus osutatud neljale protsendipunktile, saadakse nii, et liikmesriikide põllumajandusmaade ja põllumajandusliku tööhõive osatähtsuseks võetakse vastavalt 65 % ja 35 %.

Iga liikmesriigi osa pindalas ja tööhõives jagatakse tema suhtelise sisemajanduse koguproduktiga (SKP) elaniku kohta väljendatuna ostujõu pariteedis, kasutades üht kolmandikku nende liikmesriikide keskmiste vahest, kelle suhtes ümbersuunamist kohaldatakse.

Selleks kasutatakse järgmisi baasandmeid, mis põhinevad Eurostati augustis 2003 kättesaadavatel andmetel:

a) põllumajandusmaa puhul – põllumajandusettevõtete struktuuriuuring 2000 kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1166/2008 ([2]);

b) põllumajandusliku tööhõive puhul – iga-aastane tööjõu uuring 2001 tööhõive kohta põllumajanduses, jahinduses ja kalanduses kookõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 577/98 ([3]);

c) SKP elaniku kohta ostujõu pariteedi järgi, kolme aasta keskmine rahvamajanduse arvepidamise alusel, 1999–2001.

III OSA

LÕPPSÄTTED

Artikkel 86

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 796/2004 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2010.

Seda kohaldatakse siiski jätkuvalt enne 1. jaanuari 2010. algavate turustusaastate või toetusperioodide suhtes esitatavate toetusetaotluste suhtes.

([1]) ELT L 228, 1.9.2009, lk 3.
([2]) ELT L 321, 1.12.2008, lk 14.
([3]) EÜT L 77, 14.3.1998, lk 3.

▼B

2. Viiteid määrusele (EÜ) nr 796/2004 tõlgendatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt III lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 87

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse 1. jaanuaril 2010 algavate turustusaastate või toetusperioodidega seotud toetusetaotluste suhtes.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

Ühenduse meetod kanepisortides Δ-9-tetrahüdrokannabinoolisisalduse kvantitatiivseks määramiseks

1. **Reguleerimis- ja kasutusala**

Meetodit kasutatakse kanepisortide (*Cannabis sativa L.*) Δ-9-tetrahüdrokannabinooli (edaspidi „THC") sisalduse määramiseks. Seda kohaldatakse vastavalt vajadusele allpool kirjeldatud menetluse A või menetluse B kohaselt.

Meetodi aluseks on Δ9-THC kvantitatiivne määramine gaasikromatograafia abil pärast sobiva lahustiga ekstraheerimist.

1.1. *Menetlus A*

Menetlust A kasutatakse toodangu kontrollimiseks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 ja käesoleva määruse artikli 30 lõike 2 punkti a kohaselt.

1.2. *Menetlus B*

Menetlust B kasutatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 ja käesoleva määruse artikli 40 lõikes 3 viidatud juhtudel.

2. **Proovi võtmine**

2.1. *Proovid*

a) Menetlus A: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt valitud taimelt 30 cm pikkune osa, mis sisaldab vähemalt üht emasõisikut iga valitud taime kohta. Proove tuleb võtta päevasel ajal ajavahemiku jooksul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu; representatiivse proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest.

Liikmesriigid võivad lubada proovide võtmist ajavahemiku jooksul, mis algab õitsemise alguses ja kestab 20 päeva, tingimusel et iga sordi kohta võetakse muud representatiivsed proovid vastavalt esimesele lõigule ajavahemiku jooksul, mis algab 20. päeval pärast õitsemise algust ja kestab kuni 10. päevani pärast õitsemise lõppu.

b) Menetlus B: teatava kanepisordi kasvavatest taimedest võetakse igalt valitud taimelt ülemine kolmandik. Proove võetakse päevasel ajal kümne päeva jooksul pärast õitsemiseaja lõppu; representatiivse proovi saamiseks tuleb proove põllult võtta süstemaatiliselt, kuid mitte kasvuala servadest. Kahekojaliste sortide puhul võetakse ainult emastaimi.

2.2. *Proovi suurus*

Menetlus A: proov koosneb 50 taimeosast põllu kohta.

Menetlus B: proov koosneb 200 taimeosast põllu kohta.

Iga proov pannakse muljumist vältides riidest või paberist kotti ja saadetakse analüüsimiseks laboratooriumisse.

Liikmesriik võib ette näha, et kontrollanalüüsiks võetakse vajaduse korral teine proov, mida säilitab kas tootja või analüüsi eest vastutav asutus.

2.3. *Proovi kuivatamine ja säilitamine*

Proovide kuivatamist alustatakse võimalikult kiiresti ja igal juhul 48 tunni jooksul, kasutades mis tahes meetodit, mille puhul temperatuur on alla 70 °C.

Proovid kuivatatakse püsimassini ja niiskusesisalduseni 8–13 %.

Pärast kuivatamist säilitatakse proovid ilma neid muljumata pimedas kohas temperatuuril alla 25 °C.

▼B

3. **THC-sisalduse määramine**

3.1. *Uuritava proovi ettevalmistamine*

Kuivatatud proovidelt eemaldatakse varred ja üle 2 mm pikkused seemned.

Kuivatatud proovid jahvatatakse poolpeeneks pulbriks (läbib 1 mm avadega sõela).

Pulbrit võib säilitada 10 nädalat pimedas, kuivas kohas, temperatuuril alla 25 °C.

3.2. *Reaktiivid ja ekstraheerimislahus*

Reaktiivid

— kromatograafiapuhas Δ9-tetrahüdrokannabinool,

— kromatograafiapuhas skvalaan sisestandardina.

Ekstraheerimislahus

— 35 mg skvalaani 100 ml heksaani kohta.

3.3. *Δ9-THC ekstraheerimine*

100 mg pulbristatud uuritavat proovi kaalutakse, asetatakse tsentrifuugitopsi ja lisatakse 5 ml sisestandardit sisaldavat ekstraheerimislahust.

Proov asetatakse 20 minutiks ultrahelivanni. Tsentrifuugitakse viis minutit kiirusel 3 000 pööret minutis, seejärel eemaldatakse THC-supernatant. Lahus injekteeritakse kromatograafi ja tehakse kvantitatiivne analüüs.

3.4. *Gaasikromatograafia*

a) Seadmed

— leekionisatsioonidetektoriga ja jaotatud/jaotamata vooluga injektoriga gaasikromotograaf,

— kolonn, mis võimaldab kannabinoide hästi eraldada, näiteks 25 mm pikkune ja 0,22 mm diameetriga klaasist kapillaarkolonn,

mis on immutatud 5 %lise mittepolaarse fenüülmetüülsilaoksaani faasiga.

b) Kalibreerimispiirakonnad

Vähemalt kolm punkti menetluse A puhul ja viis punkti menetluse B puhul, sealhulgas 0,04 ja 0,50 mg/ml Δ9-THCd ekstraheerimislahuses.

c) Katsetingimused

Punktis a osutatud kolonni puhul esitatakse näitena järgmised tingimused:

— kuivatuskapi temperatuur 260 °C

— injektori temperatuur 300 °C

— detektori temperatuur 300 °C

d) Injekteeritud maht: 1 µl

4. **Tulemused**

Tulemused esitatakse kahe kümnendkohani ümardatult grammides Δ-9-THCd 100 g püsiva massini kuivatatud analüüsitava proovi kohta. Lubatud hälve on 0,03 g 100 g kohta.

— Menetlus A: üks määramine analüüsitava proovi kohta.

Kui saavutatud tulemus ületab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 lõikes 1 sätestatud piiri, tehakse analüüsitava proovi kohta teine määramine ja tulemusena käsitatakse nende kahe määramise keskmist väärtust.

— Menetlus B: tulemus vastab analüüsitava proovi kohta tehtud kahe määramise keskmisele väärtusele.

▼B

II LISA

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikkel 1	*Artikkel 1*	
Artikli 2 lõige 1	—	Artikli 2 punkt a
Artikli 2 lõige 1a	Artikli 2 lõige 1	
Artikli 2 lõige 1b	—	
Artikli 2 lõige 2	—	Artikli 2 punkt c
Artikli 2 lõige 2a	—	Artikli 2 punkt d
Artikli 2 lõige 3	Artikli 2 lõige 3	
Artikli 2 lõige 4	Artikli 2 lõige 4	
Artikli 2 lõige 5	Artikli 2 lõige 5	
Artikli 2 lõige 6	Artikli 2 lõige 6	
Artikli 2 lõige 7	Artikli 2 lõige 7	
Artikli 2 lõige 8	Artikli 2 lõige 8	
Artikli 2 lõige 9	Artikli 2 lõige 9	
Artikli 2 lõige 10	Artikli 2 lõige 10	
Artikli 2 lõige 11	Artikli 2 lõige 11	
Artikli 2 lõige 12	Artikli 2 lõige 12	
Artikli 2 lõige 13	Artikli 2 lõige 14	
Artikli 2 lõige 14	—	
Artikli 2 lõige 15	Artikli 2 lõige 15	
Artikli 2 lõige 16	Artikli 2 lõige 16	
Artikli 2 lõige 17	Artikli 2 lõige 17	
Artikli 2 lõige 18	Artikli 2 lõige 18	
Artikli 2 lõige 19	Artikli 2 lõige 19	
Artikli 2 lõiked 20–36	Artikli 2 lõiked 21–37 vastavalt	
Artikli 2 lõige 37	—	
Artikli 2 eelviimane lõik	Artikli 2 lõige 38	
Artikli 2 viimane lõik	—	
Artikli 3 lõiked 1–7	Artikli 3 lõiked 1–7	
Artikkel 4	*Artikkel 4*	
Artikkel 5	*Artikkel 5*	
Artikkel 6	*Artikkel 6*	
Artikkel 7	*Artikkel 7*	

▼B

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikli 8 lõige 1	Artikli 34 lõige 4	
Artikli 8 lõige 2	Artikli 34 lõige 5	
Artikli 9 esimene lõik	Artikli 8 lõige 1	
Artikli 9 teine lõik	Artikli 8 lõige 2	
Artikkel 10	*Artikkel 9*	
Artikli 11 lõige 1	Artikli 11 lõige 1	
Artikli 11 lõike 2 esimene lõik	Artikli 11 lõike 2 esimene lõik	
Artikli 11 lõike 2 teine lõik	Artikli 11 lõike 2 kolmas lõik	
Artikli 11 lõike 2 kolmas lõik	Artikli 11 lõike 2 teine lõik	
Artikli 11 lõige 3	Artikli 10 lõige 2	
Artikli 12 lõike 1 punktid a, b, c ja d	Artikli 12 lõike 1 punktid a, b, c ja d vastavalt	
Artikli 12 lõike 1 punkt e	—	
Artikli 12 lõike 1 punkt f	Artikli 12 lõike 1 punkt e	
Artikli 12 lõiked 2, 3 ja 4	Artikli 12 lõiked 2, 3 ja 4	
Artikli 13 lõike 1 esimene ja teine lõik	Artikli 13 lõige 1	
Artikli 13 lõike 1 kolmas lõik	—	
Artikli 13 lõiked 2, 3 ja 4	—	
Artikli 13 lõige 5	Artikli 13 lõige 2	
Artikli 13 lõige 6	—	
Artikli 13 lõige 7	Artikli 13 lõige 3	
Artikli 13 lõige 8	Artikli 13 lõige 4	
Artikli 13 lõige 9	—	
Artikli 13 lõige 10	Artikli 13 lõige 5	
Artikli 13 lõiked 11 ja 12	—	
Artikli 13 lõige 13a	Artikli 13 lõige 6	
Artikli 13 lõige 14	Artikli 20 lõige 3	
Artikli 14 lõike 1 esimene lõik	Artikli 13 lõike 8 esimene lõik	
Artikli 14 lõike 1 teine lõik	—	
Artikli 14 lõike 1 kolmas lõik	Artikli 13 lõike 8 teine lõik	

▼B

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikli 14 lõike 1 neljas lõik	Artikli 13 lõike 8 kolmas lõik	
Artikli 14 lõige 1a	Artikli 55 lõiked 1 ja 2	
Artikli 14 lõige 2	Artikli 12 lõige 5	
Artikli 14 lõige 3	Artikli 10 lõige 1	
Artikli 14 lõige 4	Artikli 13 lõige 9	
Artikkel 15	*Artikkel 14*	
Artikkel 15a	—	
Artikli 16 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 16 lõiked 1, 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 16 lõike 3 kolmas lõik	Artikli 65 lõike 3 kolmas lõik	
Artikli 16 lõige 4	Artikli 16 lõige 4	
Artikkel 17	—	
Artikkel 17a	*Artikkel 17*	
Artikkel 18	*Artikkel 20*	
Artikkel 19	*Artikkel 21*	
Artikkel 20	*Artikkel 22*	
Artikkel 21	*Artikkel 23*	
Artikli 21a lõiked 1 ja 2	*Artikkel 24*	
Artikli 21a lõike 3 teine lõik	Artikli 15 lõige 1	
Artikkel 22	*Artikkel 25*	
Artikkel 23	*Artikkel 26*	
Artikli 23a lõike 1 esimene ja teine lõik	Artikli 27 lõige 1	
Artikli 23a lõige 2	Artikli 27 lõige 2	
Artikli 24 lõike 1 punktid a, b, c, d, e, g, i, j ja k	Artikli 28 lõike 1 punktid a, b, c, d, e, f, g, h ja i vastavalt	
Artikli 24 lõike 1 punktid f ja h	—	
Artikli 24 lõike 2 esimene lõik	Artikli 28 lõige 2	
Artikli 24 lõike 2 teine lõik	Artikli 28 lõige 3	
Artikli 26 lõiked 1, 3 ja 4	Artikli 30 lõiked 1, 3 ja 4 vastavalt	
Artikli 26 lõike 2 punktid a, b, c, f ja h	Artikli 30 lõike 2 punktid a, b, c, g ja h vastavalt	

▼B

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikli 26 lõike 2 punktid d, e ja g	—	
Artikli 27 lõike 1 esimese lõigu esimene lause	Artikli 31 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 27 lõike 1 esimese lõigu teise lause punktid a, b ja c	Artikli 31 lõige 2	
Artikli 27 lõike 1 teine ja kolmas lõik	Artikli 31 lõike 1 teine ja kolmas lõik	
Artikli 27 lõiked 3 ja 4	Artikli 31 lõiked 3 ja 4	
Artikkel 28	*Artikkel 32*	
Artikkel 29	*Artikkel 33*	
Artikli 30 lõike 1 esimene ja teine lõik ning lõiked 2, 3 ja 4	Artikli 34 lõiked 1, 2, 3 ja 6 vastavalt	
Artikli 30 lõike 1 kolmas lõik	—	
Artikkel 31	*Artikkel 37*	
Artikkel 31a	*Artikkel 38*	
Artikkel 31b	*Artikkel 39*	
Artikkel 32	*Artikkel 35*	
Artikli 33 lõige 1	—	
Artikli 33 lõiked 2, 3, 4 ja 5	Artikli 40 lõiked 1, 2, 3 ja 4 vastavalt	
Artikkel 33a	—	
Artikkel 33b	—	
Artikkel 33c	—	
Artikli 34 lõike 1 esimene lõik	Artikli 41 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 34 lõike 1 teine lõik	—	
Artikli 34 lõige 2	Artikli 41 lõige 2	
Artikli 35 lõige 1	Artikli 42 lõike 1 esimene lõik	
Artikli 35 lõike 2 punkt a	Artikli 42 lõike 1 teine lõik	
Artikli 35 lõike 2 punkti b esimene lõik, esimene kuni neljas taane	Artikli 42 lõike 2 esimene lõik, punktid a–d	
Artikli 35 lõike 2 punkti b teine lõik	Artikli 42 lõike 2 teine lõik	
Artikli 35 lõike 2 punkti c esimene ja teine taane	Artikli 42 lõike 3 punktid a ja b vastavalt	

▼B

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikkel 36	*Artikkel 43*	
Artikkel 37	*Artikkel 44*	
Artikkel 38	—	
Artikkel 39	*Artikkel 45*	
Artikkel 40	—	
Artikli 41 punktid a, b, c ja d	Artikli 47 lõiked 1, 2, 3 ja 4	
Artikkel 42	*Artikkel 48*	
Artikkel 43	*Artikkel 49*	
Artikli 44 lõiked 1, 1a ja 2	Artikli 50 lõiked 1, 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 45 lõiked 1, 1a, 1b, 2, 3 ja 4	Artikli 51 lõiked 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 vastavalt	
Artikkel 46	*Artikkel 52*	
Artikli 47 lõiked 1, 1a, 2, 3, 4 ja 5	Artikli 53 lõiked 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 vastavalt	
Artikkel 48	*Artikkel 54*	
Artikli 49 lõige 1	Artikli 56 lõige 1	
Artikli 49 lõige 2		Artikli 19 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 49 lõige 3	Artikli 56 lõige 2	
Artikli 50 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 57 lõiked 1, 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 50 lõige 5	—	
Artikli 50 lõige 7	Artikli 75 lõige 1	
Artikli 51 lõige 1	*Artikkel 58*	
Artikli 51 lõige 2a	Artikli 57 lõige 2	
Artikli 51 lõige 3	—	
Artikkel 52	*Artikkel 59*	
Artikli 53 esimene ja teine lõik	*Artikkel 60*	
Artikli 53 kolmas ja neljas lõik	Artikli 57 lõige 2	
Artikkel 54	*Artikkel 61*	
Artikkel 54a	—	
Artikkel 54b	*Artikkel 62*	
Artikli 57 lõige 1	Artikli 63 lõige 1	
Artikli 57 lõige 2	Artikli 63 lõige 2	
Artikli 57 lõike 3 esimene lõik	Artikli 63 lõige 3	

▼B

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikli 57 lõike 3 teine lõik	Artikli 75 lõige 1	
Artikli 57 lõige 4	Artikli 63 lõige 4	
Artikkel 58	*Artikkel 64*	
Artikkel 59	*Artikkel 65*	
Artikkel 60	*Artikkel 66*	
Artikkel 61	*Artikkel 67*	
Artikkel 62	*Artikkel 68*	
Artikkel 63	—	
Artikkel 64	—	
Artikli 65 lõiked 1, 2a, 3, 4 ja 5	Artikli 70 lõiked 1, 2, 3, 4 ja 5 vastavalt	
Artikli 66 lõige 1	Artikli 70 lõige 8 ja artikli 71 lõige 1	
Artikli 66 lõige 2	Artikli 70 lõige 6	
Artikli 66 lõiked 2a ja 2b	Artikli 71 lõiked 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 66 lõike 3 esimene ja kolmas lõik	Artikli 71 lõige 4	
Artikkel 66 lõike 3 teine lõik	Artikli 70 lõike 7 esimene lause	
Artikli 66 lõiked 4 ja 5	Artikli 71 lõiked 5 ja 6 vastavalt	
Artikli 67 lõige 1	Artikli 70 lõige 8 ja artikli 72 lõige 1	
Artikli 67 lõige 2	Artikli 72 lõige 2	
Artikkel 68	*Artikkel 73*	
Artikkel 69	*Artikkel 74*	
Artikkel 70	*Artikkel 76*	
Artikkel 71	*Artikkel 77*	
Artikkel 71a	*Artikkel 78*	
Artikkel 71b	*Artikkel 79*	
Artikkel 72	Artikli 75 lõige 2	
Artikli 73 lõiked 1, 3 ja 4	Artikli 80 lõiked 1, 2 ja 3 vastavalt	
Artikli 73 lõiked 5, 6 ja 7	—	
Artikli 73a lõiked 1, 2, 2a, 2b, 3 ja 4	Artikli 81 lõiked 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 vastavalt	
Artikkel 74	*Artikkel 82*	
Artikkel 75	*Artikkel 83*	

▼B

Määrus (EÜ) nr 796/2004	Käesolev määrus	Määrus (EÜ) nr 1120/2009
Artikkel 76	*Artikkel 84*	
Artikkel 77	—	
Artikkel 78	*Artikkel 85*	
Artikkel 80	—	
Artikkel 81	—	
I lisa	II lisa	